C/2025/3724

2025.9.17.

P9_TA(2024)0297

A belső piaci pénzforgalmi szolgáltatások és elektronikuspénz-szolgáltatások

Az Európai Parlament 2024. április 23-i jogalkotási állásfoglalása a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és elektronikuspénz-szolgáltatásokról, a 98/26/EK irányelv módosításáról, valamint az (EU) 2015/2366 és a 2009/110/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2023)0366 – C9-0218/2023 – 2023/0209(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(C/2025/3724)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2023)0366),

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 53. és 114. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C9-0218/2023),

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,

— tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2023. december 14-i véleményére ([1]),

— tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,

— tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A9-0046/2024),

1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;

2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát másik szöveggel váltja fel, lényegesen módosítja vagy lényegesen módosítani kívánja;

3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

([1]) HL C, C/2024/1594, 2024.3.5., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1594/oj.

P9_TC1-COD(2023)0209

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2024. április 23-án került elfogadásra a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és elektronikuspénz-szolgáltatásokról, a 98/26/EK irányelv módosításáról, valamint az (EU) 2015/2366 és a 2009/110/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2024/... európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel (*)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. és 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([1]),

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ([2]),

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) Az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([3]) elfogadása óta a lakossági pénzforgalmi szolgáltatások piaca jelentős változásokon ment keresztül, elsősorban a kártyák és más digitális fizetési eszközök növekvő használatával, a készpénz használatának csökkenésével, valamint az új szereplők és szolgáltatások, köztük a digitális pénztárcák és az érintés nélküli fizetések növekvő jelenlétével összefüggésben. A Covid19-világjárvány, valamint az általa a fogyasztási és fizetési gyakorlatok terén előidézett változások következtében előtérbe került a biztonságos és hatékony digitális fizetések fontossága.

(2) Az uniós lakossági pénzforgalmi stratégiájáról szóló bizottsági közlemény ([4]) bejelentette az (EU) 2015/2366 irányelv alkalmazásának és hatásának átfogó felülvizsgálatát, „amelynek magában kell foglalnia annak átfogó értékelését, hogy az a piaci fejleményeket figyelembe véve továbbra is megfelel-e a célnak”.

(3) Az (EU) 2015/2366 irányelv célja az új típusú pénzforgalmi szolgáltatások előtt álló akadályok kezelése, valamint a fogyasztóvédelem és -biztonság szintjének javítása volt. Az (EU) 2015/2366 irányelv hatásának és alkalmazásának Bizottság általi értékelése megállapította, hogy az irányelv számos célkitűzése tekintetében nagyrészt sikeres volt, ugyanakkor azonosított egyes olyan területeket is, ahol az irányelv célkitűzéseit nem sikerült teljes mértékben elérni. Az értékelés különösen az (EU) 2015/2366 irányelv nem egységes végrehajtása és érvényesítése tekintetében tárt fel olyan problémákat, amelyek közvetlen hatást gyakoroltak a pénzforgalmi szolgáltatók közötti versenyre, mivel a tagállamokban a szabályok eltérő értelmezése miatt ténylegesen eltérő szabályozási feltételek alakultak ki, ösztönözve a szabályozási arbitrázst.

(4) Nem engedhető meg, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók azokat a tagállamokat válasszák székhelyül, amelyekben a pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó uniós szabályok alkalmazása számukra előnyösebb, olyan más tagállamokban pedig, amelyek szigorúbban értelmezik a szabályokat vagy az ott letelepedett pénzforgalmi szolgáltatók tekintetében aktívabban érvényesítik az előírásokat, határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtsanak. Ez a gyakorlat torzítja a versenyt. A pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó uniós szabályokat harmonizált módon, külön rendeletbe kell foglalni, és azokat el kell választani a pénzforgalmi intézmények engedélyezésére és felügyeletére vonatkozó szabályoktól, amelyek szabályozása ennek az irányelvnek (PSD3) a feladata, és továbbra sem tartozhat a jelenleg hatályos irányelv (PSD2) hatálya alá.

(*) A szöveg változásai az 1. módosítás elfogadásából erednek. Az új vagy módosított szöveget félkövér dőlt betűtípus, a törléseket pedig a ▌ jel mutatja.

([1]) HL C […]., […]., […]. o.

([2]) HL C […]., […]., […]. o.

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).

([4]) A Bizottság 2020. szeptember 24-i közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának az uniós lakossági pénzforgalmi stratégiáról (COM(2020)0592).

(5) Annak ellenére, hogy az elektronikus pénz kibocsátását a 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([5]) szabályozza, az elektronikus pénz fizetési műveletek finanszírozására való felhasználásának szabályait nagymértékben az (EU) 2015/2366 irányelv rögzíti. Következésképpen az elektronikuspénz-kibocsátó intézményekre és a pénzforgalmi intézményekre vonatkozó jogi keret, különös tekintettel az üzletviteli szabályokra, jelenleg is számottevő mértékben összehangolt. Az évek során a pénzforgalmi intézmények és az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények engedélyezéséért és felügyeletéért felelős illetékes hatóságok gyakorlati nehézségekkel szembesültek a két rendszer egyértelmű elhatárolásakor, valamint az elektronikus pénzeszközöknek és elektronikuspénz-szolgáltatásoknak a pénzforgalmi intézmények által kínált fizetési és elektronikuspénz-szolgáltatásoktól való megkülönböztetése terén. Ez aggályokat vetett fel a szabályozási arbitrázs és az egyenlőtlen versenyfeltételek, valamint a 2009/110/EK irányelv követelményeinek megkerülésével kapcsolatban, amikor az elektronikus pénzt kibocsátó pénzforgalmi intézmények kihasználják a pénzforgalmi szolgáltatások és az elektronikuspénz-szolgáltatások közötti hasonlóságokat, és kérelmezik a pénzforgalmi intézményként való engedélyezést. Ezért helyénvaló, hogy az elektronikuspénz-kibocsátó intézményekre alkalmazandó engedélyezési és felügyeleti rendszer jobban igazodjon a pénzforgalmi intézményekre alkalmazandó rendszerhez. Az engedélyezési követelmények azonban, különösen az indulótőke és a szavatolótőke, valamint az elektronikuspénz-üzletág néhány kulcsfontosságú alapfogalma, például az elektronikus pénz kibocsátása, az elektronikus pénz forgalmazása és visszaválthatósága, a pénzforgalmi intézmények által nyújtott szolgáltatásokhoz képest eltérést mutatnak. Ezért helyénvaló megőrizni ezeket a sajátosságokat az (EU) 2015/2366 irányelv és a 2009/110/EK irányelv rendelkezéseinek kombinálása során.

(6) Amint az a Bizottság által végzett felülvizsgálatból kiderül, valamint tekintettel az érintett piacok, vállalkozások és a tevékenységekhez kapcsolódó kockázatok alakulására, korszerűsíteni kell a pénzforgalmi intézményekre – közöttük az elektronikuspénz-kibocsátókra és az elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtókra – vonatkozó prudenciális rendszert oly módon, hogy a betétgyűjtést nem végző pénzforgalmi szolgáltatók és elektronikuspénz-szolgáltatók tevékenységét egységes engedélyhez kell kötni. Mivel az (EU) 2023/1114 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([6]) 48. cikkének (2) bekezdése megállapítja, hogy elektronikuspénz-tokenek elektronikus pénznek minősülnek, a pénzforgalmi intézményekre vonatkozó engedélyezési rendszert – mivel a pénzforgalmi intézmények az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények helyébe lépnek – az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóira is alkalmazni kell. A pénzforgalmi intézményekre alkalmazandó prudenciális rendszernek olyan engedélyen kell alapulnia, amelyet a betétgyűjtés nélkül pénzforgalmi szolgáltatásokat kínáló jogi személyek számára szigorú és átfogó feltételek mellett adnak ki. A pénzforgalmi intézményekre alkalmazandó prudenciális rendszernek biztosítania kell, hogy a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására az Unió egész területén ugyanazok a feltételek vonatkozzanak.

(7) Helyénvaló elkülöníteni a fizetési számláról történő készpénzfelvétel lehetővé tételét a fizetési számla vezetésének tevékenységétől, mivel a készpénzfelvételi szolgáltatások nyújtói nem vezethetnek fizetési számlát. A készpénz-helyettesítő fizetési eszközök kibocsátásával és a fizetési műveletek elfogadásával kapcsolatos szolgáltatásokat, amelyeket az (EU) 2015/2366 irányelv mellékletének 5. pontja együttesen úgy sorolt fel, mintha az egyiket a másik nélkül nem lehetne kínálni, két különböző pénzforgalmi szolgáltatásként kell bemutatni. A kibocsátási és elfogadási szolgáltatások elkülönült bemutatásával, valamint az egyes szolgáltatások külön meghatározásával egyértelművé kell tenni, hogy a kibocsátási és elfogadási szolgáltatásokat a pénzforgalmi szolgáltatók külön is kínálhatják.

(8) Figyelembe véve a lakossági pénzforgalmi piac gyors fejlődését, valamint a pénzforgalmi szolgáltatások és fizetési megoldások folyamatosan megújuló kínálatát, helyénvaló az (EU) 2015/2366 irányelv egyes fogalommeghatározásait – például a fizetési számla, a pénzeszközök és a készpénz-helyettesítő fizetési eszközök meghatározását – a piaci realitásokhoz igazítani annak biztosítása érdekében, hogy az uniós jogszabályok továbbra is megfeleljenek a célnak és technológiasemlegesek maradjanak.

(9) Tekintettel a Bizottság által az (EU) 2015/2366 irányelv végrehajtásának felülvizsgálatában azonosított, és az Európai Bankhatóság (EBH) által az (EU) 2015/2366 irányelv felülvizsgálatáról szóló, 2022. június 23-i véleményében kiemelt eltérő álláspontokra, pontosítani kell a fizetési számlák fogalommeghatározását. A számla fizetési számlaként való besorolásának meghatározó kritériuma, hogy a számláról napi fizetési műveletek teljesíthetők. A fizetési számla fogalmának meghatározó eleme, hogy a számla lehetőséget nyújt fizetési művelet harmadik fél részére történő teljesítésére, vagy harmadik fél által végrehajtott fizetési művelet fogadására. Ezért a fizetési számlát olyan számlaként kell meghatározni, amelyet pénzeszközök harmadik felek részére és harmadik felektől történő küldésére és fogadására használnak. Minden olyan számlát, amely rendelkezik ezekkel a jellemzőkkel, fizetési

([5]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/110/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o.).

([6]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1114 rendelete (2023. május 31.) a kriptoeszközök piacairól, valamint az 1093/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet, továbbá a 2013/36/EU és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról (HL L 150., 2023.6.9., 40. o.).

számlának kell tekinteni, és ahhoz hozzáférést kell biztosítani a fizetéskezdeményezési és számlainformációs szolgáltatások nyújtása céljából. A fizetési számla fogalommeghatározása nem terjed ki azokra a helyzetekre, amikor közvetítői számlára van szükség a harmadik féltől érkező vagy harmadik fél részére történő fizetési művelet végrehajtásához. A megtakarítási számlákat nem használják pénzeszközök harmadik fél részére történő küldésére és harmadik féltől fogadására, ezért azokra a fizetési számla fogalommeghatározása nem terjed ki.

(10) Tekintettel a készpénz-helyettesítő fizetési eszközök új típusainak megjelenésére***, az ilyen eszközöket biztosító fejlődő technológiai megoldásokra*** és az ezen eszközök jogi minősítésével kapcsolatban a piacokon tapasztalható bizonytalanságokra, a „készpénz-helyettesítő fizetési eszköz” meghatározását tovább kell pontosítani abban a tekintetben, hogy – szem előtt tartva a technológiasemlegesség elvét – mi minősül készpénz-helyettesítő fizetési eszköznek, illetve mi nem minősül annak.

(11) Annak ellenére, hogy a kis hatótávolságú kommunikáció (NFC) lehetővé teszi a fizetési művelet kezdeményezését, a teljes értékű „készpénz-helyettesítő fizetési eszközként” való figyelembevétele bizonyos kihívásokat jelentene, például az érintéses fizetéseknél az erős ügyfél-hitelesítés értékesítés helyén történő alkalmazása, valamint a pénzforgalmi szolgáltató felelősségi rendszerének alkalmazása tekintetében. A kis hatótávolságú kommunikációt ezért inkább a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz egyik funkcionalitásának helyénvaló tekinteni, semmint önálló készpénz-helyettesítő fizetési eszköznek.

(12) A „készpénz-helyettesítő fizetési eszköz” (EU) 2015/2366 irányelv szerinti meghatározása „személyre szabott eszközt” említ. Mivel vannak előre fizetett kártyák, amelyek esetében az eszköz birtokosának nevét nem nyomtatják a kártyára, ezek a kártyák kikerülhetnek a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz fogalommeghatározásából. A „készpénz-helyettesítő fizetési eszköz” fogalommeghatározását ezért úgy kell módosítani, hogy az „személyre szabott” eszközök helyett az „egyedi” eszközökre vonatkozzon, és kimondja, hogy az olyan előre fizetett kártyák, amelyeknél az eszköz birtokosának nevét nem nyomtatják a kártyára, készpénz-helyettesítő fizetési eszköznek minősülnek. ***A kizárólag egy fizetési művelettel kapcsolatban nyújtott hitelkeret visszafizetésére használt technikai számla sem tartozhat a fizetési számla fogalommeghatározása alá.***

(13) Az úgynevezett digitális „köztes tárcák” (pass-through wallets), amelyek jellemzője egy meglévő készpénz-helyettesítő fizetési eszköz, például fizetési kártya tokenizálása, technikai szolgáltatásoknak tekintendők, ezért azokat ki kell zárni a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz meghatározásából, mivel a token önmagában nem tekinthető készpénz-helyettesítő fizetési eszköznek, hanem inkább az (EU) ***2015/751*** európai parlamenti és tanácsi rendelet ([7]) 2. cikkének 21. pontja értelmében vett „fizetési alkalmazásnak” minősül. Ezzel szemben a digitális pénztárcák néhány más kategóriáját, nevezetesen az előre fizetett elektronikus pénztárcákat, például a „többfázisú” (staged) tárcákat, ahol a felhasználók pénzt tárolhatnak a jövőbeli online tranzakciókhoz, készpénz-helyettesítő fizetési eszköznek kell tekinteni, és kibocsátásukat pénzforgalmi szolgáltatásnak kell tekinteni.

(14) A készpénzátutalás olyan pénzforgalmi szolgáltatás, amelynek alapja általában a fizető fél által a pénzforgalmi szolgáltatónak átadott készpénz, és amelynek során a megfelelő összeget egy kedvezményezettnek vagy egy másik, a kedvezményezett nevében eljáró pénzforgalmi szolgáltatónak anélkül utalják át, hogy a fizető fél vagy a kedvezményezett nevére fizetési számlát hoznának létre. Egyes tagállamokban az áruházak és egyéb kereskedők olyan szolgáltatást nyújtanak a lakosság részére, amely lehetővé teszi közüzemi és egyéb rendszeres háztartási számlák kifizetését. Ezt a számlafizetési szolgáltatást készpénzátutalásként kell kezelni.

(15) A pénzeszközök fogalommeghatározásának ki kell terjednie a lakossági felhasználásra kibocsátott központi banki pénz minden formájára, beleértve a bankjegyeket és érméket, valamint minden lehetséges jövőbeli központi banki digitális fizetőeszközt, elektronikus pénzt és kereskedelmi banki pénzt. A jegybank és a kereskedelmi bankok közötti használatra, azaz nagykereskedelmi használatra kibocsátott központi banki pénz nem tartozik ide.

(16) A 2023. május 31-i (EU) 2023/1114 rendelet rögzíti, hogy az elektronikuspénz-tokenek elektronikus pénznek minősülnek. Az elektronikuspénz-tokeneket ezért elektronikus pénzként szerepeltetni kell a pénzeszközök fogalommeghatározásában.

([7]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/751 rendelete (2015. április 29.) a kártyaalapú fizetési műveletek bankközi jutalékairól (HL L 123., 2015.5.19., 1. o.).

(17) Az (EU) 2015/2366 irányelv végrehajtásának értékelése nem mutatott rá arra, hogy feltétlenül, lényegesen módosítani kellene azokat a feltételeket, amelyek alapján egyrészt a 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([8]) és az (EU) 2015/2366 irányelv értelmében a pénzforgalmi intézmények, másrészt a 2009/110/EK irányelv értelmében az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények működése engedélyezhető és az engedélyük fenntartható. Ezek a feltételek továbbra is magukban foglalják a pénzforgalmi intézmények – köztük az elektronikuspénz-kibocsátó és üzleti tevékenységük során elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó intézmények – működési és pénzügyi kockázataival arányos prudenciális követelményeket. Helyénvaló, hogy a pénzforgalmi intézményként való engedélyezés iránti kérelem alátámasztásához szükséges dokumentációt ki kelljen egészíteni a csőd esetén alkalmazandó, a jövőbeli pénzforgalmi intézmény üzleti modelljével arányos felszámolási tervvel; a felszámolási tervnek alkalmasnak kell lennie arra, hogy támogassa a tevékenységeknek az alkalmazandó nemzeti jog szerinti rendezett felszámolását, beleértve a kiszervezett szolgáltatók, pénzforgalmi közvetítők vagy forgalmazók által végzett kritikus tevékenységek folytonosságának biztosítását vagy helyreállítását. Annak érdekében, hogy ne kerüljön sor a pénzforgalmi intézmény által ténylegesen nem nyújtott szolgáltatások engedélyezésére, elő kell írni, hogy a pénzforgalmi intézmény nem kötelezhető olyan pénzforgalmi szolgáltatásokra szóló engedély megszerzésére, amely szolgáltatásokat nem kívánja nyújtani.

(18) Az EBH az (EU) 2015/2366 irányelv ([9]) szerinti engedélyezésről szóló, 2023 januárjában közzétett szakértői értékelésében arra a következtetésre jutott, hogy az engedélyezési eljárás hiányosságai olyan helyzetet eredményeztek, amelyben a pénzforgalmi intézményként vagy elektronikuspénz-kibocsátó intézményként történő engedélyezés követelményei tekintetében a kérelmezőkre az Unió területén eltérő felügyeleti elvárások vonatkoznak, és hogy az engedélyezési folyamat néha túlságosan hosszú időt vehet igénybe. Az egyenlő versenyfeltételek biztosítása és a pénzforgalmi intézményként történő működés engedélyezését kérelmező vállalkozások engedélyének harmonizált eljárás keretében történő megadása érdekében helyénvaló előírni, hogy az illetékes hatóságok a döntéshez szükséges valamennyi információ kézhezvételét követően legfeljebb ***két*** hónap alatt zárják le az engedélyezési eljárást.

(19) A pénzforgalmi intézményekre vonatkozó következetesebb kérelmezési eljárás érdekében helyénvaló megbízni az EBH-t, hogy dolgozzon ki szabályozástechnikai standardtervezeteket az engedélyezésről, többek között a pénzforgalmi intézmények engedélyezése iránti kérelemben az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátandó információkról, az engedélyezés vagy a nyilvántartásba vétel közös értékelési módszertanáról, arról, hogy mi tekinthető a szakmai felelősségbiztosításhoz hasonló garanciának, valamint a szakmai felelősségbiztosítás vagy hasonló garancia minimális összegének meghatározásához alkalmazandó kritériumokról. Ennek során az EBH-nak ezért figyelembe kell vennie azokat a tapasztalatokat, amelyeket a kérelmező pénzforgalmi szolgáltatók által az illetékes nemzeti hatóságoknak engedélyezés vagy nyilvántartásba vétel céljából nyújtandó információkról szóló iránymutatása, valamint a szakmai felelősségbiztosítás vagy más hasonló garancia minimális összegének meghatározásához használt kritériumok alkalmazásáról szóló iránymutatása alkalmazása során szerzett.

(20) A pénzforgalmi intézményekre alkalmazandó prudenciális keretnek továbbra is azon az előfeltevésen kell alapulnia, hogy ezek az intézmények nem fogadhatnak el betéteket a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőitől, és csak pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására használhatják fel a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőitől kapott pénzeszközöket. Következésképpen indokolt, hogy a pénzforgalmi intézményekre alkalmazandó prudenciális követelmények tükrözzék azt a tényt, hogy a pénzforgalmi intézmények a hitelintézeteknél szakosodottabbak, és korlátozottabb területen fejtenek ki tevékenységet, továbbá a náluk felmerülő kockázatok szűkebb körűek, valamint egyszerűbben nyomon követhetőek és ellenőrizhetőek, mint a hitelintézetek tágabb tevékenységi körében előforduló kockázatok.

(21) A pénzforgalmi intézményként való engedélyezés iránti kérelmek elbírálása során az illetékes hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk a kérelem részeként benyújtott irányítási tervre. A pénzforgalmi intézményeknek minden szinten megbízható kockázati kultúra alkalmazásával kezelniük kell a rosszul kialakított irányítási rendszerek által a hatékony kockázatkezelésre gyakorolt potenciálisan káros hatást. Az illetékes hatóságoknak nyomon kell követniük a belső irányítási rendszerek megfelelőségét. Helyénvaló, hogy az EBH iránymutatásokat fogadjon el a belső irányítási rendszerekre vonatkozóan, figyelembe véve a pénzforgalmi intézmények eltérő méreteit és különböző üzleti modelljeit, és tiszteletben tartva az arányosság elvét.

([8]) Az Európai Parlament és a Tanács 2007/64/EK irányelve (2007. november 13.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 97/7/EK, a 2002/65/EK, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról és a 97/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 319., 2007.12.5., 1. o.).

([9]) Európai Bankhatóság, EBA/REP/2023/01, Peer Review Report on authorisation under PSD2 [A PSD2 szerinti engedélyezésről szóló szakértői jelentés].

(22) Bár az engedélyezési követelmények egyedi szabályokat határoznak meg arra vonatkozóan, hogy a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására vonatkozó engedély megszerzéséhez az információs és kommunikációs technológiák (IKT) terén milyen biztonsági ellenőrzésre és kockázatcsökkentő elemekre van szükség, ezeket a követelményeket össze kell hangolni az (EU) 2022/2554 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([10]) szerinti követelményekkel.

(23) A fizetéskezdeményezési szolgáltatók és a számlainformációs szolgáltatók e szolgáltatások nyújtásakor nem birtokolják az ügyfelek pénzét. Ennek megfelelően aránytalan lenne e piaci szereplők számára szavatolótőke-követelményeket előírni. Mindazonáltal fontos biztosítani, hogy a fizetéskezdeményezési szolgáltatók és a számlainformációs szolgáltatók teljesíteni tudják a tevékenységeikkel kapcsolatos kötelezettségeiket. A fizetéskezdeményezési vagy a számlainformációs szolgáltatásokkal kapcsolatos kockázatok megfelelő fedezése érdekében helyénvaló előírni, hogy az ilyen szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmények rendelkezzenek szakmai felelősségbiztosítással vagy ahhoz hasonló garanciával, és tovább kell pontosítani, hogy milyen kockázatokat kell fedezni, tekintettel a(z) XXX [PSR] rendeletnek a felelősségre vonatkozó rendelkezéseire. Tekintettel arra, hogy a számlainformációs és a fizetéskezdeményezési szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók számára nehézségeket okozhat a tevékenységükkel kapcsolatos kockázatokra kiterjedő szakmai felelősségbiztosítás megkötése, indokolt, hogy ezen intézmények a szakmai felelősségbiztosítás alternatívájaként – kizárólag az engedélyezési vagy a nyilvántartásba vételi szakaszban – 50 000 EUR indulótőkét tartsanak. Az engedélyezési vagy nyilvántartásba vételi szakaszban a számlainformációs és a fizetéskezdeményezési szolgáltatók rugalmas kezelése nem érintheti az említett szolgáltatók azon kötelezettségét, hogy az engedélyük megszerzését vagy a nyilvántartásba vételüket követően indokolatlan késedelem nélkül szakmai felelősségbiztosítást kössenek.

(24) Az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([11]) értelmében vett pénzforgalmi intézmény minősített részesedésének megszerzésével kapcsolatos kockázatok kezelése érdekében helyénvaló előírni, hogy a részesedés-szerzésről értesíteni kell az érintett illetékes hatóságot.

(25) A pénzforgalmi intézményeknek a tevékenységeikből eredő kockázatok kezelése érdekében elegendő indulótőkével és szavatolótőkével kell rendelkezniük. Figyelembe véve azt a lehetőséget, hogy a pénzforgalmi intézmények az ezen irányelv hatálya alá tartozó tevékenységek széles körét folytathatják, helyénvaló az egyes szolgáltatásokhoz kapcsolódó indulótőke szintjét e szolgáltatások jellegéhez és kockázataihoz igazítani.

(26) Figyelembe véve, hogy a pénzforgalmi intézményekre vonatkozó eredeti követelmények kiigazítására a 2007/64/EK irányelv elfogadása óta nem került sor, indokolt ezeket a követelményeket az inflációhoz igazítani. Figyelembe véve azonban, hogy a kizárólag fizetéskezdeményezési szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézményekre alkalmazandó tőkekövetelményeket csak az (EU) 2015/2366 irányelv hatálybalépése óta alkalmazzák, és azok elégtelenségére vonatkozóan nem találtak bizonyítékot, ezeket a követelményeket nem kell módosítani.

(27) A lakossági pénzforgalmi ágazatban alkalmazott sokféle üzleti modell indokolttá teszi, hogy a szavatolótőke kiszámítására különböző módszereket lehessen alkalmazni, de a szavatolótőke nem csökkenhet a vonatkozó indulótőke szintje alá.

(28) Ebben az irányelvben az (EU) 2015/2366 irányelv szerintivel azonos megközelítési mód érvényesül, amely lehetővé tette, hogy a kombinált szavatolótőke-követelmények kiszámításához – bizonyos fokú felügyeleti mérlegelési jogkör alkalmazása mellett – több módszert lehessen alkalmazni annak biztosítása érdekében, hogy ugyanazokat a kockázatokat valamennyi pénzforgalmi szolgáltató azonos módon kezelje. A legtöbb üzleti modell esetében a szavatolótőke kiszámítására a legmegfelelőbb és a leginkább alkalmazott módszer a pénzforgalmi intézmény előző évi fizetési volumenén alapul. Emiatt, valamint a következetesség javítása és az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében helyénvaló előírni, hogy az illetékes nemzeti hatóságok e módszer alkalmazását tegyék kötelezővé. Az illetékes nemzeti hatóságok számára azonban lehetővé kell tenni, hogy eltérjenek ettől az elvtől, és a kis volumenű, de nagy értékű ügyleteket eredményező üzleti modellek esetében más módszerek alkalmazását írják elő a pénzforgalmi intézmények számára. Az ilyen üzleti modellek tekintetében a jogbiztonság és a maximális egyértelműség biztosítása érdekében indokolt szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozásával megbízni az EBH-t.

([10]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2554 rendelete (2022. december 14.) a pénzügyi ágazat digitális működési rezilienciájáról, valamint az 1060/2009/EK, a 648/2012/EU, a 600/2014/EU, a 909/2014/EU és az (EU) 2016/1011 rendelet módosításáról (HL L 333., 2022.12.27., 1. o.).

([11]) Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

(29) A pénzforgalmi szolgáltatásokat és elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézményekre vonatkozó prudenciális követelmények összehangolásának célkitűzése ellenére indokolt figyelembe venni az elektronikuspénz-kibocsátás és az elektronikus pénzzel kapcsolatos üzleti tevékenység sajátosságait, valamint helyénvaló biztosítani, hogy az elektronikuspénz-kibocsátó és elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmények megfelelőbb módszert alkalmazzanak a szavatolótőke-követelményeik kiszámításához.

(30) Ha ugyanaz a pénzforgalmi intézmény teljesíti a fizetési műveletet mind a fizető fél, mind pedig a kedvezményezett tekintetében, és az intézmény a fizető fél számára hitelkeretet biztosít, helyénvaló a pénzeszközöket a kedvezményezett javára biztosítani, miután azok a kedvezményezettnek a pénzforgalmi intézménnyel szembeni követelését képviselik.

(31) Tekintettel arra, hogy a pénzforgalmi intézmények számára nehézségeket jelent a hitelintézeteknél történő fizetésiszámla-nyitás és -vezetés, rendelkezni kell az ügyfélpénzek védelmét szolgáló további lehetőségről, nevezetesen arról, hogy ügyfélpénzeket központi bankokban tarthassák. A központi bankoknak azonban nem sérülhet az a joga, hogy ezt a lehetőséget a rájuk vonatkozó sarkalatos törvények alapján ne biztosítsák. E lehetőség központi bank általi elutasítását megfelelően indokolni kell az érintett pénzforgalmi intézmény felé. Tekintettel az ügyfélpénzek védelmének szükségességére, és arra, hogy ezeket a pénzeszközöket nem szabad a pénzforgalmi vagy az elektronikuspénz-szolgáltatásoktól eltérő célokra felhasználni, helyénvaló előírni, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő pénzeszközeit el kell különíteni a pénzforgalmi intézmény szavatolótőkéjétől. A pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmények és az elektronikuspénz-kibocsátó, illetve elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmények közötti egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében indokolt a lehető legnagyobb mértékben összehangolni a szolgáltatásokat igénybe vevő ügyfelek pénzeszközeinek védelmére alkalmazandó rendszereket úgy, hogy megőrizzük az elektronikus pénz sajátosságait. A koncentrációs kockázat olyan jelentős kockázat, amellyel a pénzforgalmi intézményeknek szembe kell nézniük, különösen akkor, ha a pénzeszközöket egyetlen hitelintézetben tartják. Ezért fontos annak biztosítása, hogy a pénzforgalmi intézmények a lehető legnagyobb mértékben elkerüljék a koncentrációs kockázatot. Ennek érdekében arra kell utasítani az EBH-t, hogy az ügyfélpénzek védelme érdekében dolgozzon ki a kockázatkerülésre vonatkozó szabályozástechnikai standardokat.

(31a) Előfordulhat, hogy egy hitelintézet megtagadja egy pénzforgalmi intézmény számára a számlanyitást és -vezetést. Ez sértené a pénzforgalmi intézmények esetében a kockázat diverzifikációjának célkitűzését. Ezért, ha egy hitelintézet megtagadja a pénzforgalmi intézmény számlanyitását, vagy úgy dönt, hogy megszünteti annak számláját, a pénzforgalmi intézmény számára kellően indokolt választ és indoklást kell adni.

(32) A pénzforgalmi intézmények számára lehetővé kell tenni, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó tevékenységeken túl más tevékenységeket is folytassanak, beleértve az operatív és szorosan kapcsolódó kiegészítő szolgáltatások nyújtását, valamint a fizetési rendszerek működtetését vagy az alkalmazandó uniós jog és nemzeti jog által szabályozott egyéb üzleti tevékenységeket.

(33) Tekintettel a betétgyűjtési tevékenység kockázatosabb jellegére, helyénvaló megtiltani a pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmények számára, hogy ügyfélbetéteket gyűjtsenek, és kötelezni kell őket arra, hogy az ügyfelektől kapott pénzeszközöket kizárólag pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásához használják fel. Az elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmények által a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőitől kapott pénzeszközök nem minősülhetnek a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([12]) cikke értelmében nyilvánosságtól gyűjtött betétnek vagy más visszafizetendő pénzeszköznek.

(34) Annak érdekében, hogy korlátozzák annak kockázatát, hogy a fizetési számlákat a fizetési műveletek teljesítésétől eltérő célokra használják, helyénvaló előírni, hogy egy vagy több pénzforgalmi szolgáltatás vagy elektronikuspénz-szolgáltatás nyújtásakor a pénzforgalmi intézményeknek mindig olyan fizetési számlákat kell vezetniük, amelyeket kizárólag fizetési műveletek lebonyolítására használnak.

(35) A pénzforgalmi intézmények számára lehetővé kell tenni a hitelnyújtást, de ezt a tevékenységet szigorú feltételekhez kell kötni. Ezért helyénvaló szabályozni a pénzforgalmi intézmények által hitelkeretek és hitelkártya-kibocsátás formájában történő hitelnyújtást, amennyiben ez a szolgáltatás megkönnyíti a pénzforgalmi szolgáltatásokat. Indokolt lehetővé tenni, hogy a pénzforgalmi intézmények a határokon átnyúló tevékenységeik tekintetében rövid lejáratú hitelt nyújtsanak, azzal a feltétellel, hogy azt főként a pénzforgalmi intézmény szavatolótőkéjéből, valamint a tőkepiacokról származó egyéb pénzeszközökből refinanszírozzák, nem pedig a pénzforgalmi szolgáltatások lebonyolításához az ügyfelek nevében tartott pénzeszközökből. Ez a lehetőség azonban nem érinti a 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ([13]), sem a fogyasztói hitelezés feltételei tekintetében releváns egyéb uniós

([12]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27, 338. o. 9.).

([13]) Az Európai Parlament és a Tanács 2008/48/EK irányelve (2008. április 23.) a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 133., 2008.5.22., 66. o.).

jogot vagy nemzeti intézkedéseket. A „Vásárolj most, fizess később” szolgáltatások – mivel alapvetően kölcsönjellegűek – nem minősülnek pénzforgalmi szolgáltatásnak. Ezek a szolgáltatások a fogyasztói hitelekről szóló, a 2008/48/EK irányelvet felváltó új irányelv hatálya alá tartoznak. ***Mindazonáltal a „Vásárolj most, fizess később” szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások akkor tartoznak ezen irányelv hatálya alá, ha az I. mellékletben említett pénzforgalmi szolgáltatást nyújtanak.***

(36) Annak biztosítása érdekében, hogy az ezen irányelvben megállapított kötelezettségeknek való megfelelés bizonyítékait észszerű ideig megfelelően megőrizzék, indokolt előírni, hogy a pénzforgalmi intézmények minden megfelelő nyilvántartást legalább öt évig őrizzenek meg. A személyes adatok nem tárolhatók az említett cél eléréséhez szükségesnél hosszabb ideig, és amennyiben az engedélyt visszavonták, az adatokat nem szabad a visszavonást követő öt évnél tovább megőrizni.

(37) Annak biztosítása érdekében, hogy egy vállalkozás engedély nélkül ne nyújthasson pénzforgalmi szolgáltatásokat vagy elektronikuspénz-szolgáltatásokat, helyénvaló előírni, hogy a pénzforgalmi szolgáltatásokat vagy elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtani szándékozó valamennyi vállalkozás engedélyért folyamodjon, kivéve, ha ez az irányelv engedély helyett nyilvántartásba vételt ír elő. Továbbá a pénzügyi rendszer és a fizetési rendszerek stabilitásának és integritásának biztosítása, valamint a fogyasztók védelme érdekében az ilyen vállalkozásoknak valamely tagállamban kell letelepedniük és hatékony felügyelet alá kell tartozniuk. E követelménynek ki kell terjednie az elektronikuspénz-kibocsátó pénzforgalmi intézményekre is, tekintettel arra, hogy az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények elektronikuspénz-tokenek kibocsátására vonatkozó lehetőségéhez jelentős új prudenciális kockázatok kapcsolódnak. Az elektronikuspénz-kibocsátók számára elő kell írni, hogy – a hatékony felügyeletük lehetővé tétele és az (EU) 2023/1114 rendelettel való összhang megteremtése érdekében – az Unión belül alapítsanak egy jogi személyiséggel rendelkező társaságot. Az elektronikuspénz-tokenek a kriptoeszközök olyan formái, amelyek nagyságrendje jelentősen növekedhet, és kockázatot jelenthetnek a pénzügyi stabilitásra, a monetáris szuverenitásra és a monetáris politikára nézve.

(37a) Annak érdekében, hogy a pénzforgalmi intézmények érdemben nyújthassanak határokon átnyúló szolgáltatásokat, a Bizottságnak e célra szolgáló internetes honlapot vagy egyablakos ügyintézést kell biztosítania, amely egy helyen tartalmazza az egyes tagállamokban történő nyilvántartásba vétel módjára vonatkozó összes információt.

(38) A letelepedés jogával való visszaélések elkerülése, valamint az olyan esetek elkerülése érdekében, amikor egy pénzforgalmi intézmény úgy telepedik le valamely tagállamban, hogy ott nem tervez tevékenységet végezni, helyénvaló előírni, hogy egy tagállamban engedélyt kérő pénzforgalmi intézmény pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységének legalább egy részét az adott tagállamban végezze. Az (EU) 2015/2366 irányelv már előírta, hogy az intézményeknek a tevékenységük egy részét a székhely szerinti országban kell végezniük, de ezen előírás nagyon eltérő értelmezése miatt egyes székhely szerinti országok az üzleti tevékenység nagy részének az adott országban való folytatását követelik meg. A pénzforgalmi intézmény határokon átnyúló szolgáltatásnyújtási szabadságának hatékony érvényesülése érdekében az intézmény üzleti tevékenysége „részét” a többségi tevékenységnél kisebbnek kell értelmezni.

(39) A pénzforgalmi intézmények a pénzforgalmi szolgáltatásoktól vagy elektronikuspénz-szolgáltatásoktól eltérő tevékenységeket is folytathatnak. A pénzforgalmi intézmény megfelelő felügyeletének biztosítása érdekében helyénvaló lehetővé tenni az illetékes nemzeti hatóságok számára, hogy szükség esetén a pénzforgalmi szolgáltatások vagy elektronikuspénz-szolgáltatások nyújtására egy külön szervezet létrehozását írják elő. Az illetékes hatóságnak az ilyen döntés során figyelembe kell vennie azt a lehetséges negatív hatást, amelyet az egyéb üzleti tevékenységeket érintő valamely esemény a pénzforgalmi intézmény pénzügyi stabilitására gyakorolhat, vagy egy olyan helyzetből eredő lehetséges negatív hatást, amikor a pénzforgalmi intézmény nem tud külön-külön beszámolót készíteni a pénzforgalmi és elektronikuspénz-tevékenységeivel, valamint az egyéb tevékenységeivel kapcsolatos szavatolótőkéről.

(40) A pénzforgalmi intézmények megfelelő folyamatos felügyeletének, valamint a pontos és naprakész információk rendelkezésre állásának biztosítása érdekében helyénvaló előírni, hogy a pénzforgalmi intézmények tájékoztassák az illetékes nemzeti hatóságokat a tevékenységükben bekövetkezett minden olyan változásról, amely befolyásolja az engedélyezéssel kapcsolatban szolgáltatott információk pontosságát, beleértve azon további pénzforgalmi közvetítőkre vagy szervezetekre vonatkozó információkat is, amelyekhez a tevékenységeket kiszervezik. Kétség esetén az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy a kapott információ helyes-e.

(41) A pénzforgalmi intézmények Unió-szerte egységes engedélyezési rendszerének biztosítása érdekében helyénvaló olyan harmonizált feltételeket meghatározni, amelyek fennállása esetén az illetékes nemzeti hatóságok visszavonhatják a pénzforgalmi intézménynek kiadott engedélyt.

(42) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai által engedélyezett vagy e hatóságoknál nyilvántartásba vett pénzforgalmi intézmények – ideértve pénzforgalmi közvetítőiket, forgalmazóikat és fióktelepeiket is – működése átláthatóságának garantálása céljából, valamint az Unión belül a magas szintű fogyasztóvédelem szavatolása érdekében szükséges biztosítani, hogy a nyilvánosság könnyen hozzáférjen a pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások és az általuk kínált márkák jegyzékéhez, amelyet nyilvános tagállami nyilvántartás keretében kell elérhetővé tenni.

(43) Annak biztosítása érdekében, hogy az engedélyezett vagy nyilvántartásba vett pénzforgalmi intézményekre, illetve a nemzeti jog alapján pénzforgalmi vagy elektronikuspénz-szolgáltatások nyújtására jogosult szervezetekre vonatkozó információk az Unió egész területén egy központi nyilvántartásban rendelkezésre álljanak, az EBH-nak kell ilyen nyilvántartást vezetnie, amelyben közzé kell tennie a pénzforgalmi szolgáltatások vagy elektronikuspénz-szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező vagy nyilvántartásba vett vállalkozások nevét. Amennyiben ez személyes adatok kezelésével jár, a pénzforgalmi közvetítőként vagy forgalmazóként eljáró természetes személyekre vonatkozó információk uniós szintű közzététele – annak garantálása érdekében, hogy a belső piacon csak hivatalos megbízottak és forgalmazók működjenek – szükséges, és a pénzforgalmi szolgáltatások belső piacának megfelelő működését szolgálja. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az általuk az érintett vállalkozásokra, többek között azok pénzforgalmi közvetítőire, forgalmazóira és fióktelepeire vonatkozóan szolgáltatott adatok pontosak és naprakészek legyenek, és azokat indokolatlan késedelem nélkül és lehetőség szerint automatizált módon továbbítsák az EBH-nak. Az EBH-nak ezért az ilyen információk továbbítására vonatkozó módszerek és szabályok meghatározása céljából szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia. E szabályozástechnikai standardtervezeteknek biztosítaniuk kell az információk nagy fokú részletességét és következetességét. Az említett szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az EBH-nak figyelembe kell vennie az (EU) 2019/411 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet alkalmazása során szerzett tapasztalatokat.40Az átláthatóság növelése érdekében helyénvaló, hogy a továbbított információk tartalmazzák az összes nyújtott pénzforgalmi és elektronikuspénz-szolgáltatás márkáját. A személyes adatokat a hatályos adatvédelmi szabályoknak megfelelően kell közzétenni. Személyes adatok közzététele esetén megfelelő adatvédelmi biztosítékok bevezetésével kell megakadályozni az információk további, nem szándékos online terjesztését.

(44) A fizetéskezdeményezési szolgáltatásokat és számlainformációs szolgáltatásokat nyújtó szervezetek szolgáltatásainak átláthatóbbá és ismertebbé tétele érdekében helyénvaló, hogy az EBH géppel olvasható jegyzéket vezessen az ilyen vállalkozások és az általuk nyújtott szolgáltatások alapvető adatairól. Az e jegyzékben szereplő információknak lehetővé kell tenniük a fizetéskezdeményezési szolgáltatásokat és számlainformációs szolgáltatásokat nyújtó szervezetek egyértelmű azonosítását.

(45) Előfordulhat, hogy a pénzforgalmi intézményeknek – a szolgáltatásaik hatókörének kiterjesztése érdekében – a nevükben pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtó szervezeteket kell igénybe venniük, beleértve a pénzforgalmi közvetítőket, illetve elektronikuspénz-szolgáltatások esetében a forgalmazókat. A pénzforgalmi intézmények fióktelepek létrehozásával is gyakorolhatják a székhely szerinti tagállamtól eltérő fogadó tagállamban való letelepedési jogukat. Ilyen esetekben helyénvaló, hogy a pénzforgalmi intézmény közölje az illetékes nemzeti hatósággal a pénzforgalmi közvetítőkkel, forgalmazókkal és fióktelepekkel kapcsolatos valamennyi lényeges információt, és indokolatlan késedelem nélkül tájékoztassa az illetékes nemzeti hatóságokat a változásokról. A végfelhasználókkal szembeni átláthatóság biztosítása érdekében helyénvaló továbbá, hogy az említett tényről a pénzforgalmi intézmény nevében eljáró pénzforgalmi közvetítők, forgalmazók vagy fióktelepek tájékoztassák a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő ügyfeleket.

(45a) Amikor a vásárlók pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására közvetítőt vesznek igénybe, a közvetítő csak egy vásárló nevében jár el fő pénzforgalmi szolgáltatóként, nem pedig a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének nyújtott valamennyi pénzforgalmi szolgáltatás tekintetében.

(45b) A változó piaci realitások figyelembevétele érdekében azon pénzforgalmi szolgáltatók által támogatott piacterek és platformok, amelyek anélkül nyújtanak szolgáltatásokat e piacterek és platformok számára, hogy bármikor ellenőriznék vagy birtokolnák harmadik felek alapjait, alapértelmezésben nem tekinthetők a pénzforgalmi szolgáltatók közvetítőinek.

(46) Előfordulhat, hogy a pénzforgalmi intézményeknek az üzleti tevékenységük folytatása során ki kell szervezniük tevékenységük egy részének operatív funkcióit. Annak biztosítása érdekében, hogy a kiszervezés ellenére a pénzforgalmi intézmény továbbra is meg tudjon felelni az engedélyében foglalt vagy az ezen irányelv szerinti egyéb alkalmazandó követelményeknek, indokolt előírni, hogy a pénzforgalmi intézmény indokolatlan késedelem nélkül tájékoztassa az illetékes nemzeti hatóságokat arról, hogy operatív funkciókat kíván kiszervezni, valamint bármely, a kiszervezés tekintetében igénybe vett szervezetek körére vonatkozó változásról.

(47) Az operatív funkciók kiszervezésével járó kockázatok megfelelő csökkentése érdekében helyénvaló előírni, hogy a pénzforgalmi intézmények tegyenek észszerű lépéseket annak biztosítására, hogy az ilyen kiszervezés ne sértse ezen irányelv követelményeit. A pénzforgalmi intézményeknek továbbra is teljes felelősséggel kell tartozniuk alkalmazottaik, pénzforgalmi közvetítőik, forgalmazóik vagy a kiszervezéssel érintett szervezeteik cselekedeteiért.

(48) Az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti jogi rendelkezések hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében a tagállamoknak ki kell jelölniük a pénzforgalmi intézmények engedélyezéséért és felügyeletéért felelős illetékes hatóságokat. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek a feladataik megfelelő ellátásához szükséges hatáskörökkel és erőforrásokkal, beleértve a személyzetet is.

(49) Az illetékes hatóságok számára – annak érdekében, hogy megfelelően felügyelhessék a pénzforgalmi intézményeket – helyénvaló vizsgálati és felügyeleti hatásköröket biztosítani, valamint lehetővé tenni, hogy a feladataik ellátása során közigazgatási szankciókat szabhassanak ki és adminisztratív intézkedéseket tehessenek. Ugyanezen okból helyénvaló felhatalmazni az illetékes hatóságokat arra, hogy információkat kérjenek, helyszíni ellenőrzéseket végezzenek, valamint ajánlásokat, iránymutatásokat és kötelező erejű közigazgatási határozatokat adjanak ki. A tagállamoknak ***az ezen irányelvben meghatározott rendelkezések szerint harmonizált*** nemzeti rendelkezéseket kell megállapítaniuk a pénzforgalmi intézmények engedélyének felfüggesztésére vagy visszavonására vonatkozóan. A tagállamoknak fel kell hatalmazniuk illetékes hatóságaikat arra, hogy olyan közigazgatási szankciókat szabjanak ki és olyan adminisztratív intézkedéseket tegyenek, amelyek kifejezetten a pénzforgalmi szolgáltatási tevékenység felügyeletével vagy folytatásával kapcsolatos rendelkezések megsértésének megszüntetésére irányulnak.

(50) Tekintettel a pénzforgalmi ágazat lehetséges üzleti modelljeinek széles körére, helyénvaló bizonyos fokú felügyeleti mérlegelési jogkört biztosítani annak érdekében, hogy ugyanazokat a kockázatokat minden tagállamban azonos módon kezeljék.

(51) Annak felügyelete során, hogy a pénzforgalmi intézmények teljesítik-e kötelezettségeiket, az illetékes hatóságoknak a felügyeleti hatáskörüket az alapvető jogok, többek között a magánélethez való jog tiszteletben tartásával kell gyakorolniuk. A független hatóság (a nemzeti adatvédelmi hatóság) általi ellenőrzés sérelme nélkül, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájával összhangban a tagállamoknak – adott esetben például az érintett tagállam igazságügyi hatósága által adott előzetes engedély révén – megfelelő és hatékony biztosítékokat kell bevezetniük arra az esetre, ha fennáll annak kockázata, hogy a fenti hatáskörök gyakorlása az említett jogok súlyos csorbulását okozó visszaélésekhez vagy önkényességhez vezet.

(52) Az egyéni és üzleti jogok védelmének biztosítása érdekében a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy minden olyan személy, aki az illetékes hatóságoknál dolgozik vagy dolgozott, szakmai titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozzon.

(53) Előfordulhat, hogy a pénzforgalmi intézmények határokon átnyúló tevékenységet folytatnak, ami releváns lehet a különböző illetékes hatóságok, valamint az EBH, az Európai Központi Bank (EKB) és a nemzeti központi bankok, mint monetáris és felügyeleti hatóságok számára. Ezért helyénvaló rendelkezni az említett hatóságok közötti hatékony együttműködésről és információcseréről. Az információmegosztási megállapodásoknak teljes mértékben meg kell felelniük az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([14]) és az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([15]) meghatározott adatvédelmi szabályoknak.

(54) Amennyiben nézeteltérések merülnek fel az illetékes hatóságok közötti, határokon átnyúló együttműködéssel összefüggésben, ezen illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy segítséget kérjenek az EBH-tól, amelynek indokolatlan késedelem nélkül határozatot kell hoznia. Az EBH-nak képesnek kell lennie arra is, hogy saját kezdeményezésére segítse az illetékes hatóságokat a megállapodás elérésében.

(55) A letelepedés jogát vagy a szolgáltatásnyújtás szabadságát gyakorló pénzforgalmi intézménynek meg kell adnia a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának az üzleti tevékenységével kapcsolatos minden lényeges információt, és értesítenie kell az említett illetékes hatóságot arról, hogy mely tagállam(ok)ban kíván működni, igénybe kíván-e venni fióktelepeket, pénzforgalmi közvetítőket vagy forgalmazókat, és szándékában áll-e kiszervezést alkalmazni.

([14]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

([15]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

(56) Az illetékes hatóságok közötti együttműködés és a pénzforgalmi intézmények hatékony felügyeletének megkönnyítése érdekében a letelepedés jogának vagy a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlásával összefüggésben helyénvaló, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai információkat közöljenek a fogadó tagállammal. Az úgynevezett „háromszögútlevél" eseteiben, amikor egy „A" országban engedélyezett pénzforgalmi intézmény egy „B" országban található közvetítőt, például pénzforgalmi közvetítőt, forgalmazót vagy fióktelepet vesz igénybe pénzforgalmi szolgáltatásoknak egy másik „C" országban történő nyújtásához, a fogadó tagállamot kell azon tagállamnak tekinteni, ahol a szolgáltatásokat a végfelhasználóknak kínálják. Figyelembe véve az illetékes hatóságok közötti határokon átnyúló együttműködés kihívásait, helyénvaló, hogy az EBH az (EU) 2017/2055 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([16]) alkalmazása során szerzett tapasztalatok figyelembevételével szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozzon ki az együttműködésről és az információcseréről.

(57) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy előírják a területükön működő azon pénzforgalmi intézmények számára, amelyeknek a központi ügyintézési helye egy másik tagállamban található, hogy tájékoztatási és statisztikai célból rendszeresen tegyenek jelentést a tagállam területén folytatott tevékenységeikről. Amennyiben ezek a pénzforgalmi intézmények a letelepedési jog alapján működnek, a fogadó tagállam(ok) illetékes hatóságai számára lehetővé kell tenni annak előírását, hogy az említett információkat a(z) XXX [PSR] rendeletnek való megfelelés nyomon követésére is fel lehessen használni. Ugyanez vonatkozik arra az esetre is, ha a fogadó tagállam(ok)ban a pénzforgalmi intézmény nem rendelkezik telephellyel, hanem a szabad szolgáltatásnyújtás alapján nyújt ott szolgáltatásokat. A pénzforgalmi közvetítők, forgalmazók vagy fióktelepek hálózata illetékes hatóságok általi felügyeletének megkönnyítése érdekében helyénvaló, hogy azok a tagállamok, amelyekben a pénzforgalmi közvetítők, forgalmazók vagy fióktelepek működnek, megkövetelhessék a pénzforgalmi szolgáltató anyavállalatától, hogy az adott tagállam területén központi kapcsolattartó pontot jelöljön ki. ***Ha egy tagállam előír ilyen követelményt, minden pénzforgalmi intézmény tagállamonként csak egy központi kapcsolattartó pontot jelöl ki.*** Az EBH-nak szabályozástechnikai standardokat kell kidolgoznia, amelyekben megállapítja azokat a kritériumokat, amelyek alapján meghatározható, hogy mely helyzetben indokolt központi kapcsolattartó pont kijelölése, és mi legyen annak feladata. Ennek során az EBH-nak figyelembe kell vennie az (EU) 2021/1722 ([17]) és az (EU) 2020/1423 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([18]) alkalmazása során szerzett tapasztalatokat. A központi kapcsolattartó pont kijelölésére vonatkozó követelménynek arányosnak kell lennie az elérni kívánt céllal, azaz a megfelelő kommunikációval, valamint a(z) XXX [PSR] rendelet vonatkozó előírásainak való megfelelésre vonatkozó, a fogadó tagállamban teljesítendő információszolgáltatással.

(58) Sürgős esetben, amennyiben súlyos veszély – például nagymértékű csalás – fenyegeti a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők kollektív érdekeit a fogadó tagállamban, és ezt azonnal kezelni kell, a fogadó tagállam illetékes hatóságai számára lehetővé kell tenni, hogy a fogadó tagállam és a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai közötti, határokon átnyúló együttműködéssel párhuzamosan óvintézkedéseket hozzanak, amíg a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai meg nem hozzák a szükséges intézkedéseket. Az óvintézkedéseknek megfelelőnek, a célhoz képest arányosnak, megkülönböztetésmentesnek és átmeneti jellegűnek kell lenniük. Minden intézkedést kellően meg kell indokolni. Az érintett pénzforgalmi intézmény székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait és más érintett hatóságokat, ideértve a Bizottságot és az EBH-t, előre – illetve, ha ez a sürgős helyzet miatt nem lehetséges, akkor indokolatlan késedelem nélkül – tájékoztatni kell.

(59) Fontos biztosítani, hogy minden pénzforgalmi szolgáltatást nyújtó szervezet bizonyos minimális jogi és szabályozási követelmények hatálya alá kerüljön. Így elő kell írni valamennyi pénzforgalmi szolgáltatást nyújtó személy kilétének és tartózkodási helyének nyilvántartásba vételét, beleértve azokét a szervezetekét – például kis méretű pénzforgalmi intézményekét – is, akik vagy amelyek nem tudják teljesíteni a pénzforgalmi intézményként történő engedélyezés összes feltételét. Ez a megközelítés összhangban van a Pénzügyi Akció Munkacsoport 14. ajánlásában foglalt érveléssel, amely egy olyan mechanizmus bevezetését irányozza elő, amely alapján az említett ajánlásban

([16]) A Bizottság (EU) 2017/2055 felhatalmazáson alapuló rendelete (2017. június 23.) az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a letelepedési jognak és a szolgáltatásnyújtás szabadságának a pénzforgalmi intézmények általi gyakorlásával kapcsolatban az illetékes hatóságok között folytatott együttműködésre és információcserére vonatkozó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 294., 2017.11.11., 1. o.).

([17]) A Bizottság (EU) 2021/1722 felhatalmazáson alapuló rendelete (2021. június 18.) az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a határokon átnyúló pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmények és elektronikuspénz-kibocsátó intézmények felügyeletével összefüggésben a székhely szerinti és a fogadó tagállamok illetékes hatóságai közötti együttműködés és információcsere keretét meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 343., 2021.9.28., 1. o.).

([18]) A Bizottság (EU) 2020/1423 felhatalmazáson alapuló rendelete (2019. március 14.) az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó központi kapcsolattartó pontok kijelölési kritériumait, illetve a központi kapcsolattartó pontok feladatait meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 328., 2020.10.9., 1. o.).

meghatározott összes feltételt teljesíteni nem képes pénzforgalmi szolgáltatók mégis pénzforgalmi intézményként kezelhetők. E megfontolásból a tagállamoknak azokat a szervezeteket is fel kell venniük a pénzforgalmi intézmények nyilvántartásába, amelyek mentesülnek az engedélyezésre vonatkozó feltételek egy része vagy teljes köre alól. Mindemellett alapvető fontosságú az engedélyezés alóli mentesítési lehetőséget a fizetési műveletek értékéhez kapcsolódó szigorú követelményekhez kötni. Az engedélyezés alóli mentességet élvező szervezetek nem élhetnek sem a letelepedés jogával, sem pedig a szolgáltatásnyújtás szabadságával, és ezeket a jogokat fizetési rendszer résztvevőjeként, közvetetten sem gyakorolhatják.

(60) A kis méretű pénzforgalmi intézmények esetleges mentességeivel kapcsolatos átláthatóság biztosítása érdekében helyénvaló előírni, hogy a tagállamok e döntéseiket közöljék a Bizottsággal.

(61) A számlainformációs szolgáltatók számára – tekintettel a tevékenységük sajátos jellegére és a számlainformációkkal kapcsolatos szolgáltatások nyújtásához kapcsolódó kockázatokra – olyan külön prudenciális rendszer előírása indokolt, amelyben nincs szükség teljes körű engedélyezési rendszerre, hanem egy egyszerűsített nyilvántartásba vételi kötelezettség mellett olyan dokumentumokat és információkat kell benyújtani, amelyek segítik az illetékes hatóságot a felügyeleti tevékenység elvégzésében. A számlainformációs szolgáltatók, kihasználva az európai „útlevél" adta lehetőséget, szolgáltatásaikat határokon átnyúló alapon nyújthatják.

(62) A készpénzhez való hozzáférés további javítása érdekében – ami a Bizottság egyik prioritása – a kiskereskedők számára lehetővé kell tenni, hogy a fizikai üzletükben készpénzellátási szolgáltatásokat kínáljanak – még a nem vásárló ügyfelek számára is – és ehhez ne legyen szükség arra, hogy pénzforgalmi szolgáltatói engedélyt kérjenek, nyilvántartásba vetessék magukat vagy valamely pénzforgalmi intézmény pénzforgalmi közvetítőjeként járjanak el. Az ilyen készpénzellátási szolgáltatások esetében azonban kötelezővé kell tenni az ügyfélnek esetlegesen felszámított díjak közzétételét. Ezeket a szolgáltatásokat a kiskereskedőknek önkéntes alapon kell nyújtaniuk attól függően, hogy mennyi készpénz áll a rendelkezésükre. A fizetési számlákat nem kezelő ATM-üzemeltetők és a vásárlás nélkül készpénzfelvételt kínáló kiskereskedők közötti tisztességtelen verseny megelőzése, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az üzletek ne fogyjanak ki gyorsan a készpénzből, ügyletenként ***100 EUR, vagy az adott tagállam pénznemében kifejezett ennek megfelelő összegű felső határt*** indokolt megállapítani. ***E szolgáltatás nyújtásakor az ügyfeleknek hitelesíteniük kell az ügyletet, a kiskereskedőknek pedig biztosítaniuk kell, hogy az ügylet ne anonim legyen.***

(63) A 2007/64/EK és az (EU) 2015/2366 irányelv feltételesen kizárt a hatálya alól bizonyos ATM-üzemeltetők által kínált pénzforgalmi szolgáltatásokat. Ez a kivétel számos tagállamban a banki ATM-eket kiegészítő ATM-szolgáltatások növekedését eredményezte, különösen a gyéren lakott területeken. Ez a kizárás azonban nehezen alkalmazhatónak bizonyult, mert nem volt egyértelmű, hogy mely jogalanyok tartoznak a hatálya alá. A probléma megoldása érdekében helyénvaló egyértelművé tenni, hogy a korábban kizárt ATM-üzemeltetők azok, amelyek nem kezelnek fizetési számlákat. Helyénvaló, hogy az ilyen ATM-üzemeltetők – figyelembe véve a tevékenységükkel járó korlátozott kockázatokat – a jogszabály hatálya alóli teljes kizárás helyett az említett kockázatokhoz igazított olyan külön prudenciális rendszer hatálya alá tartozzanak, amely csak regisztrációt tesz szükségessé.

(64) Azok a szolgáltatók, amelyek élni kívántak az (EU) 2015/2366 irányelv hatálya alóli kivétellel, gyakran nem konzultáltak a hatóságokkal arról, hogy az általuk végzett tevékenységek az irányelv hatálya alá tartoznak vagy kivételt képeznek alóla, hanem saját értékelésük alapján döntöttek a kérdésben. Ennek eredményeként bizonyos kivételeket az egyes tagállamok eltérő módon alkalmaztak. Úgy tűnik továbbá, hogy egyes kivételek hozzájárultak ahhoz, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók úgy alakítsák át üzleti modelljüket, hogy az általuk kínált pénzforgalmi tevékenységek az említett irányelv hatályán kívülre kerüljenek. Ez megnövelheti a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők kockázatait, és eltérő belső piaci feltételeket jelenthet a pénzforgalmi szolgáltatók számára. Annak biztosítása érdekében, hogy a szabályok értelmezése a belső piac egészében egységes legyen, a szolgáltatók számára elő kell írni az illetékes hatóságok értesítését a releváns tevékenységekről, hogy e hatóságok ellenőrizhessék a vonatkozó rendelkezésekben megállapított követelmények teljesülését. Ezen belül értesítési eljárást kell bevezetni mindazon kivételek esetében, amelyek egy határérték betartásán alapulnak, így biztosítandó a meghatározott követelményeknek való megfelelést. Emellett fontos belefoglalni az irányelvbe azt a követelményt, hogy a potenciális pénzforgalmi szolgáltatóknak – amennyiben a fizetési műveletek értéke meghalad egy meghatározott határértéket – be kell jelenteniük az illetékes hatóságok számára a(z) XXX [PSR] rendeletben meghatározott kritériumok alapján zárt körű hálózat keretében végzett tevékenységeiket. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az értesítésben közölt tevékenységek zárt körű hálózat keretében végzett tevékenységnek tekinthetők-e, és az értékelés alapján kell megállapítaniuk, hogy e tevékenységek továbbra is az irányelv hatályán kívül maradhatnak-e.

(65) A jogi aktusoknak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkével összhangban történő elfogadására vonatkozó hatáskört az összegeknek az inflációt figyelembe vevő módosítása tekintetében a Bizottságra kell ruházni. A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során gondoskodnia kell a megfelelő dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, kellő időben történő és megfelelő továbbításáról.

(66) Az alkalmazandó követelmények következetes alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy igénybe vegye az iránymutatások és szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozásával megbízott EBH szakértelmét és támogatását. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy elfogadja az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket. Ezek az egyedi feladatok teljes mértékben összhangban vannak az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([19]) meghatározott, az EBH szerepére és hatáskörére vonatkozó előírásokkal.

(66a) Az EBH-nak az illetékes nemzeti hatóságok között együttműködési fórumot kell megszerveznie évente legalább egyszer, annak érdekében, hogy elősegítse az ezen irányelvben meghatározott rendelkezések átültetése, végrehajtása és érvényesítése tekintetében a további harmonizációt.

(67) Mivel a pénzforgalmi szolgáltatások belső piacának további integrációját a tagállamok önállóan nem tudják kielégítően megvalósítani, mert ehhez az egyes tagállamok jogrendszerein belül meglévő szabályok összehangolására van szükség, ami az Unió szintjén jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

(68) Ez az irányelv nem tartalmazza a fizetési rendszerekre, fizetési modellekre vagy fizetési megállapodásokra vonatkozó engedélyezési követelményeket, figyelembe véve, hogy el kell kerülni az eurorendszernek a lakossági fizetési rendszerek – többek között a rendszerszempontból jelentős fizetési rendszerek és más rendszerek – feletti felügyeleti keretrendszerével, valamint az eurorendszer új PISA-keretrendszerével és a nemzeti központi bankok általi felügyelettel való átfedéseket. Ezen irányelv hatálya nem terjed ki továbbá a technikai szolgáltatások nyújtására, beleértve az elektronikus pénztárcákkal kapcsolatos feldolgozási vagy üzemeltetési feladatokra. Figyelembe véve azonban a pénzforgalmi ágazatban zajló innováció ütemét és az új kockázatok esetleges megjelenését, ezekre a fejleményekre az irányelv jövőbeli felülvizsgálata során a Bizottságnak különös figyelmet kell fordítania, és értékelnie kell, hogy az irányelv hatályát ki kell-e terjeszteni új szolgáltatásokra és szervezetekre.

(69) A jogbiztonság érdekében szükség van átmeneti intézkedések meghozatalára azon vállalkozások vonatkozásában, amelyek az (EU) 2015/2366 irányelvet átültető nemzeti joggal összhangban, ezen irányelv hatálybalépése előtt kezdték meg a pénzforgalmi intézményi tevékenységek végzését, hogy azt az érintett tagállamban meghatározott ideig folytathassák.

(70) A jogbiztonság érdekében átmeneti szabályokat kell alkotni a célból, hogy azok az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények, amelyek tevékenységüket a 2009/110/EK irányelvet átültető nemzeti jogszabályok alapján kezdték meg működésüket, meghatározott ideig tovább tudják folytatni tevékenységeiket az adott tagállamban. A 2009/110/EK irányelv 9. cikke szerinti mentességi szabályokat alkalmazó elektronikuspénz-kibocsátó intézmények számára hosszabb időszakot kell engedélyezni.

I

([19]) Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

(72) A tagállamok általi hasonló értelmezés biztosítása érdekében a 98/26/EK irányelvbe vissza kell illeszteni azt a pontosítást, hogy a résztvevők központi szerződő félként, elszámoló ügynökként vagy elszámolóházként járhatnak el, vagy e feladatok egy részét vagy mindegyikét elláthatják. Azt a rendelkezést is vissza kell illeszteni, hogy amennyiben a rendszerkockázat indokolja, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy egy közvetett résztvevőt a rendszer résztvevőjének tekintsenek, és az ilyen közvetett résztvevőre a 98/26/EK irányelv rendelkezéseit alkalmazzák. Ezt azonban a jogbiztonság érdekében az említett irányelvben egyértelművé kell tenni, így biztosítva, hogy egy ilyen lépés ne korlátozza azon résztvevő felelősségét, amelyen keresztül a közvetett résztvevő átutalási megbízásokat továbbít a rendszerbe.

(73) A fogyasztókat fel kell jogosítani arra, hogy az (EU) 2020/1828 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ([20]) megfelelő képviseleti keresetek útján érvényesítsék az (EU) 20…/… európai parlamenti és tanácsi rendelet ([21]) alapján az adatfelhasználókra vagy adattulajdonosokra rótt kötelezettségekkel kapcsolatos jogaikat. E célból ennek az irányelvnek elő kell írnia, hogy az (EU) 2020/1828 irányelv alkalmazandó azokra a képviseleti keresetekre, amelyeket az (EU) 20…/… rendelet rendelkezéseinek az adatfelhasználók vagy adattulajdonosok általi, a fogyasztók kollektív érdekeit sértő vagy potenciálisan sértő be nem tartása miatt indítottak. Az említett irányelv mellékletét ezért ennek megfelelően módosítani kell. A tagállamok feladata annak biztosítása, hogy ez a módosítás megjelenjen az (EU) 2020/1828 irányelvvel összhangban elfogadott átültető intézkedéseikben.

(74) A minőségi jogalkotás elveivel összhangban ezt az irányelvet – a kísérő hatásvizsgálatban foglaltaknak megfelelően – felül kell vizsgálni annak megállapítása érdekében, hogy hatékonyan és eredményesen eléri-e a célkitűzéseit. A felülvizsgálatot – annak érdekében, hogy megfelelő bizonyítékokon alapulhasson – ***ezen irányelv alkalmazásának kezdőnapja*** után megfelelő idő elteltével kell elvégezni. Az öt év megfelelő időszaknak tekinthető. Bár a felülvizsgálat során az egész irányelvet vizsgálni kell, egyes témákra – nevezetesen a pénzforgalmi intézmények által kezelt pénzeszközök védelmére***, valamint az ezen irányelv alapján engedélyezett pénzforgalmi szolgáltatók teljes számára és piaci részesedésére*** – külön figyelmet kell fordítani, mert ezeket érinthetik a Bizottság által 2023. április 18-án javasolt szabályok ([22]), amelyek elfogadása esetén módosításra kerülne a betétbiztosítási rendszerekről szóló, 2014. április 16-i 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv. Ezen irányelv hatályát illetően azonban helyénvaló, hogy a felülvizsgálatra korábban, három évvel ***az (EU) [.../...] európai parlamenti és tanácsi rendelet ([23]) (a pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló rendelet)*** hatálybalépését követően kerüljön sor, tekintettel arra, hogy az (EU) 2022/2554 rendelet nagy jelentőséget tulajdonít e kérdésnek. A hatály felülvizsgálatának mérlegelnie kell mind a rendelet hatálya alá tartozó pénzforgalmi szolgáltatások körének esetleges kiterjesztését például a fizetési rendszerek és fizetési modellek keretében nyújtott szolgáltatásokra, mind pedig azt, hogy a jelenleg kizárt egyes technikai szolgáltatásokat***, például a digitális pénztárcákat*** a rendelet hatálya alá kell-e vonni.

(75) Mivel az (EU) 2015/2366 és a 2009/110/EK irányelvet számos ponton módosítani kell, indokolt az említett két irányelvet hatályon kívül helyezni és azokat ezzel az irányelvvel felváltani.

(76) A személyes adatokat ezen irányelvvel összefüggésben az (EU) 2016/679 rendeletnek és az (EU) 2018/1725 rendeletnek megfelelően kell kezelni. Ezért az (EU) 2016/679 rendelet és az (EU) 2018/1725 rendelet szerinti felügyeleti hatóságok felelősek a személyes adatok ezen irányelvvel összefüggésben végzett kezelésének felügyeletéért. Ezen irányelv átültetésekor a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a nemzeti jogszabályok megfelelő adatvédelmi biztosítékokat tartalmazzanak a személyes adatok kezelésére vonatkozóan.

(77) Az európai adatvédelmi biztossal az (EU) 2018/1725 rendelet 42. cikkének (1) bekezdésével összhangban konzultációra került sor, és a biztos ***2023. augusztus 22-én*** véleményt nyilvánított.

([20]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 20…/… rendelete a pénzügyi adatokhoz való hozzáférés keretéről, továbbá az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, az 1095/2010/EU és az (EU) 2022/2554 rendelet módosításáról.

([21]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/1828 irányelve (2020. november 25.) a fogyasztók kollektív érdekeinek védelmére irányuló képviseleti keresetekről és a 2009/22/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 409., 2020.12.4., 1. o.).

([22]) COM(2023)0228.

([23]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) xxxx rendelete (xxxx) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L...).

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez az irányelv az alábbiakra vonatkozó szabályokat állapítja meg:

a) hozzáférés a pénzforgalmi intézmények által az Unión belül pénzforgalmi szolgáltatások és elektronikuspénz-szolgáltatások nyújtására irányuló tevékenységhez;

b) felügyeleti hatáskörök és eszközök a pénzforgalmi intézmények felügyeletére.

(2) A tagállamok a 2013/36/EU irányelv 2. cikke (5) bekezdésének 4–23. pontjában említett intézmények részére mentességet adhatnak ezen irányelv egyes rendelkezései vagy az irányelv egészének alkalmazása alól.

(3) Eltérő rendelkezés hiányában az ezen irányelvben említett pénzforgalmi szolgáltatást pénzforgalmi és elektronikuspénz-szolgáltatásként kell értelmezni.

(4) Eltérő rendelkezés hiányában az ezen irányelvben említett pénzforgalmi szolgáltatót pénzforgalmi szolgáltatóként és elektronikuspénz-szolgáltatóként kell értelmezni.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „székhely szerinti tagállam” az alábbiak valamelyike:

   a) az a tagállam, amelyben a pénzforgalmi szolgáltató bejegyzett székhelye található; vagy

   b) ha a pénzforgalmi szolgáltató a nemzeti jog szerint nem rendelkezik bejegyzett székhellyel, akkor az a tagállam, amelyben a pénzforgalmi szolgáltató központi ügyintézési helye található;

2. „fogadó tagállam”: az a székhely szerinti tagállamtól különböző tagállam, amelyben a pénzforgalmi szolgáltatónak pénzforgalmi közvetítője, forgalmazója vagy fióktelepe van, vagy amelyben pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújt;

3. „pénzforgalmi szolgáltatás”: az I. mellékletben felsorolt üzleti tevékenységek bármelyike;

4. „pénzforgalmi intézmény”: olyan jogi személy, amely a 13. cikk értelmében engedélyt kapott pénzforgalmi szolgáltatásoknak vagy elektronikuspénz-szolgáltatásoknak az Unió területén történő nyújtására;

5. „fizetési művelet”: a fizető fél által vagy nevében, vagy a kedvezményezett által vagy nevében adott fizetési megbízás alapján történő pénzeszköz-befizetés, -átutalás vagy -felvétel, függetlenül a fizető fél és a kedvezményezett egymással szembeni mögöttes kötelezettségeitől;

6. „fizetési művelet teljesítése”: az a folyamat, amely a fizetési művelet kezdeményezésének befejezését követően kezdődik, és akkor ér véget, amikor a befizetett, felvett vagy átutalt pénzeszközök a kedvezményezett rendelkezésére állnak;

7. „fizetési rendszer”: pénzeszköz-átutalási rendszer, amely a fizetési műveletek feldolgozására, elszámolására vagy kiegyenlítésére formális és szabványosított eljárásokat és közös szabályokat alkalmaz;

8. „fizetésirendszer-üzemeltető”: az a jogi személy, amely valamely fizetési rendszer üzemeltetéséért jogi értelemben felel;

9. „fizető fél”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizetési számla tulajdonosaként fizetési számlájáról fizetési megbízást ad, vagy – fizetési számla hiányában – az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizetési megbízást ad;

10. „kedvezményezett”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely valamilyen fizetési művelet tárgyát képező pénzeszköz szándékolt jogosultja;

11. „pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizető félként, kedvezményezettként vagy mindkét minőségében pénzforgalmi szolgáltatást vagy elektronikuspénz-szolgáltatást vesz igénybe;

12. „pénzforgalmi szolgáltató”: a(z) XXX [PSR] rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében említett szervezet, valamint ezen irányelv 34., 36. és 38. cikkével összhangban mentességben részesülő természetes vagy jogi személy;

13. „fizetési számla”: a pénzforgalmi szolgáltatás egy vagy több igénybe vevőjének nevére pénzforgalmi szolgáltatónál nyitott olyan számla, amely egy vagy több fizetési művelet teljesítésére szolgál, és lehetővé teszi pénzeszközök küldését harmadik felek részére, valamint fogadását harmadik felektől;

14. „fizetési megbízás”: a fizető félnek vagy a kedvezményezettnek a saját pénzforgalmi szolgáltatója számára adott, fizetési művelet teljesítésére vonatkozó bármely utasítása;

15. „készpénz-helyettesítő fizetési eszköz”: a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő és a pénzforgalmi szolgáltató közötti megállapodás tárgyát képező, fizetési művelet kezdeményezését lehetővé tevő egyedi eszköz(ök) és/vagy eljárások;

16. „számlavezető pénzforgalmi szolgáltató”: a fizető fél számára fizetési számlát nyújtó és vezető pénzforgalmi szolgáltató;

17. „fizetéskezdeményezés”: olyan szolgáltatás, amely a fizető fél vagy a kedvezményezett kérésére másik pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számla vonatkozásában fizetési megbízás adására szolgál;

18. „számlainformációs szolgáltatás”: olyan online szolgáltatás, amely során a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő egy vagy több számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett egy vagy több fizetési számláján lévő adatokat közvetlenül vagy technikai szolgáltatón keresztül összegyűjtik és összesítik;

19. „fizetéskezdeményezési szolgáltató”: fizetéskezdeményezési szolgáltatást nyújtó pénzforgalmi szolgáltató;

20. „számlainformációs szolgáltató”: számlainformációs szolgáltatást nyújtó pénzforgalmi szolgáltató;

21. „fogyasztó”: olyan természetes személy, aki az e rendelet hatálya alá tartozó pénzforgalmi szolgáltatási szerződések keretében saját szakmája, üzleti tevékenysége, illetve foglalkozása körén kívül eső célból jár el;

22. „készpénzátutalás”: olyan pénzforgalmi szolgáltatás, amelynél a fizető fél vagy a kedvezményezett nevére szóló fizetési számla nyitása nélkül a fizető féltől pénzeszköz átvételére kerül sor, kizárólagosan abból a célból, hogy egy annak megfelelő pénzösszeg egy kedvezményezett számára, vagy egy másik, a kedvezményezett nevében eljáró pénzforgalmi szolgáltató részére továbbításra kerüljön, vagy amelynél ennek a pénzeszköznek a kedvezményezett nevében történő átvételére és a kedvezményezett rendelkezésére bocsátására kerül sor;

23. „pénzeszköz”: lakossági felhasználásra kibocsátott központi banki pénz, továbbá számlapénz és elektronikus pénz;

24. „technikai szolgáltató”: olyan szolgáltató, amely anélkül támogatja pénzforgalmi szolgáltatások nyújtását, hogy bármikor birtokba venné az átutalandó pénzeszközöket;

25. „érzékeny fizetési adatok”: olyan adatok, amelyek felhasználhatók csalás elkövetésére, beleértve a személyes hitelesítési adatokat is;

26. „munkanap”: az a nap, amelyen a fizető fél vagy a kedvezményezett adott fizetési művelet teljesítésében részt vevő pénzforgalmi szolgáltatója a fizetési művelet teljesítéséhez nyitva tart;

27. „információs és kommunikációs technológiai (IKT) szolgáltatás”: az (EU) 2022/2554 rendelet 3. cikkének 21. pontjában meghatározott IKT-szolgáltatás;

28. „pénzforgalmi közvetítő”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely pénzforgalmi intézmény nevében pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújt;

29. „fióktelep”: a központi ügyintézés helyétől eltérő üzletviteli hely, amely valamely pénzforgalmi intézmény önálló jogi személyiség nélküli része, és amely az adott pénzforgalmi intézményi tevékenység szerves részét képező valamennyi műveletet vagy a műveletek egy részét közvetlenül végzi; egy másik tagállamban központi ügyintézési hellyel rendelkező pénzforgalmi intézmény által egyazon tagállamban létesített üzletviteli helyek összessége;

30. „csoport”: az egymással a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([24]) 22. cikkének (1),(2) vagy (7) bekezdése szerinti kapcsolatban álló vállalkozások, vagy a 241/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([25]) 4., 5., 6., illetve 7. cikkében említett olyan vállalkozások, amelyek az 575/2013/EU rendelet 10. cikkének (1) bekezdése, 113. cikke (6) bekezdésének első albekezdése, illetve (7) bekezdésének első albekezdése szerinti kapcsolatban állnak egymással**;**

31. „fizetési műveletek elfogadása”: pénzforgalmi szolgáltatás, amelyet olyan pénzforgalmi szolgáltató nyújt, amely szerződést kötött a kedvezményezettel olyan fizetési műveletek fogadására és feldolgozására, amelynek eredménye pénzeszköz átutalása a kedvezményezett részére;

32. „készpénz-helyettesítő fizetési eszközök kibocsátása”: pénzforgalmi szolgáltatás, amelyet olyan pénzforgalmi szolgáltató nyújt, amely szerződés keretében a fizető félnek készpénz-helyettesítő fizetőeszközt szolgáltat a fizető fél fizetési műveleteinek kezdeményezéséhez és feldolgozásához;

33. „szavatolótőke”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 118. pontjában meghatározott szavatolótőke, azzal, hogy az alapvető tőke legalább 75 %-ának az említett rendelet 50. cikkében említett elsődleges alapvető tőkéből kell állnia, és a járulékos tőke legfeljebb az alapvető tőke egyharmada lehet;

34. „elektronikus pénz”: a kibocsátóval szembeni követelés által megtestesített monetáris érték, amelyet elektronikusan tárolnak – ideértve a mágneses úton való tárolást – és pénzeszköz átadása ellenében bocsátanak ki fizetési műveletek teljesítése céljából, és amelyet a kibocsátón kívül más természetes vagy jogi személy is elfogad;

35. „átlagos kintlevő elektronikus pénz”: a megelőző hat naptári hónap során minden naptári nap végén forgalomban levő elektronikus pénzre vonatkozó pénzügyi kötelezettségek mindenkori teljes összegének átlaga, amelyet az egyes naptári hónapok első naptári napján számítanak ki és az adott naptári hónapra;

36. „forgalmazó”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely pénzforgalmi intézmény nevében elektronikus pénzt forgalmaz vagy visszaváltl;

37. „elektronikuspénz-szolgáltatás”: elektronikuspénz-kibocsátás, elektronikuspénz-egységeket tároló fizetési számlák vezetése és elektronikuspénz-egységek átutalása;

38. „ATM-üzemeltető”: bankjegykiadó automata olyan üzemeltetője, amely nem rendelkezik fizetési számlával;

39. „elektronikuspénz-szolgáltatást nyújtó pénzforgalmi intézmény”: olyan pénzforgalmi intézmény, amely elektronikuspénz-kibocsátási, elektronikuspénz-egységeket tároló fizetési számlák vezetésével és elektronikuspénz-egységek átutalásával kapcsolatos szolgáltatásokat nyújt, függetlenül attól, hogy az I. mellékletben említett szolgáltatásokat is nyújtja-e.

([24]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

([25]) A Bizottság 241/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. január 7.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az intézményekre vonatkozó tőkekövetelményekre alkalmazandó szabályozási technikai standardok tekintetében való kiegészítéséről (HL L 74., 2014.3.14., 8. o.).

II. CÍM

PÉNZFORGALMI INTÉZMÉNYEK

I. FEJEZET

Engedélyezés és felügyelet

I. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK

3. cikk

Engedély iránti kérelmek

(1) A tagállamok előírják a(z) XXX rendelet [PSR] 2. cikke (1) bekezdésének a), b), d) és e) pontjában említett vállalkozásoktól eltérő, valamint az ezen irányelv 34., 36., 37. és 38. cikke szerinti mentességben részesülő természetes vagy jogi személyektől eltérő azon vállalkozások számára, amelyek bármely – az I. mellékletben említett – pénzforgalmi szolgáltatást, illetve elektronikuspénz-szolgáltatásokat kívánnak nyújtani, hogy e szolgáltatások nyújtására a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaitól engedélyt kérjenek.

(2) ***Az (1) bekezdésben említett engedély csak azon pénzforgalmi szolgáltatások esetében kötelező, amelyeket a kérelmező pénzforgalmi intézmények ténylegesen nyújtani kívánnak.***

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az engedélyt kérelmező, az (1) bekezdésben említett vállalkozások engedélykérelmet nyújtsanak be a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaihoz, és az engedélykérelemhez csatolják az alábbiakat:

a) működési terv, amely tartalmazza különösen a nyújtani szándékozott pénzforgalmi szolgáltatások fajtáját;

b) üzleti terv, ***amely előzetes pénzügyi számításokat is tartalmazhat, és*** amely bemutatja, hogy a kérelmező rendelkezik a megbízható működéshez szükséges, megfelelő és arányos rendszerekkel, erőforrásokkal és eljárásokkal;

c) annak igazolása, hogy a kérelmező rendelkezik az 5. cikkben meghatározott induló tőkével;

d) az I. melléklet (1)–(5) pontjában említett szolgáltatások, valamint elektronikuspénz-szolgáltatások nyújtására engedélyért folyamodó vállalkozások esetében a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők pénzeszközeinek védelme érdekében a 9. cikkel összhangban hozott intézkedések leírása;

e) a kérelmező irányítási rendszerének és belső kontrollmechanizmusainak leírása, beleértve az adminisztratív, kockázatkezelési és számviteli eljárásokat, valamint a kérelmező IKT-szolgáltatások igénybevételére vonatkozó, az (EU) 2022/2554 rendelet 6. és 7. cikkében említett mechanizmusainak ismertetése, amely bizonyítja, hogy az említett irányítási intézkedések, belső kontrollmechanizmusok és az IKT-szolgáltatások igénybevételére vonatkozó intézkedések arányosak, megfelelőek, megbízhatóak és helyénvalóak;

f) a biztonsági események és a biztonsággal kapcsolatos ügyfélpanaszok nyomon követésére, kezelésére és utókövetésére szolgáló eljárások leírása, ideértve az eseményjelentési mechanizmust is, amely figyelembe veszi a pénzforgalmi intézményeknek az (EU) 2022/2554 rendelet III. fejezetében megállapított értesítési kötelezettségeit;

g) az érzékeny fizetési adatokhoz való hozzáférés iktatására, monitorozására, követésére és korlátozására szolgáló eljárás leírása;

h) az üzletmenet-folytonossági intézkedések leírása, beleértve a kritikus műveletek egyértelmű azonosítását, az IKT üzletmenet-folytonossági tervek, valamint az IKT-reagálási és -helyreállítási tervek leírását, továbbá az ilyen IKT-üzletmenet-folytonossági és IKT-reagálási és -helyreállítási tervek megfelelőségének és hatékonyságának rendszeres tesztelésére és felülvizsgálatára szolgáló eljárás leírását, az (EU) 2022/2554 rendelet 11. cikkének (6) bekezdésében előírtak szerint;

i) a teljesítményre, műveletekre és csalásra vonatkozó statisztikai adatok gyűjtése során alkalmazott elvek és fogalommeghatározások leírása;

j) a biztonsági elveket ismertető dokumentum, amely a következőket tartalmazza:

i. a kérelmező pénzforgalmi és elektronikuspénz-szolgáltatásainak részletes kockázatértékelése;

ii. a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőknek az azonosított kockázatokkal – többek között a csalással, valamint az érzékeny és személyes adatok jogellenes felhasználásával – szembeni megfelelő védelmét szolgáló biztonsági ellenőrzési és kockázatcsökkentő intézkedések leírása;

iii. azon kérelmező intézmények esetében, amelyek információmegosztási megállapodásokat kívánnak kötni más pénzforgalmi szolgáltatókkal a fizetési csalásokra vonatkozó, a(z) XXX rendelet [PSR] 83. cikkének ***(3)*** bekezdésében említett adatcsere céljából, a(z) XXX rendelet [PSR] 83. cikkének ***(4)*** bekezdésében említett és az (EU) 2016/679 rendelet 35. cikke szerinti adatvédelmi hatásvizsgálat következtetései, valamint adott esetben az illetékes felügyeleti hatósággal az említett rendelet 36. cikke szerint folytatott előzetes konzultáció eredménye;

k) a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel kapcsolatos, az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv ***([26])*** és az (EU) 2015/847 európai parlamenti és tanácsi rendelet ***([27])*** által előírt kötelezettségek hatálya alá eső kérelmező intézmények esetében a kérelmező által az említett irányelv és rendelet rendelkezéseinek való megfelelés biztosítása érdekében bevezetett belső kontrollmechanizmusok bemutatása;

l) a kérelmező szervezeti felépítésének leírása, beleértve adott esetben a következők leírását:

[redacted]

iii. a kiszervezési megállapodások ismertetése;

iv. a kérelmező nemzeti vagy nemzetközi fizetési rendszerben való részvétele;

m) a kérelmezőben az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 36. pontja szerinti közvetlen vagy közvetett befolyásoló részesedéssel rendelkező személyek kiléte, részesedésük nagysága és annak bizonyítéka, hogy alkalmasak a kérelmező körültekintő és megbízható irányításának szavatolására;

n) a kérelmező pénzforgalmi intézmény igazgatóinak és az irányításukért felelős egyéb személyeknek a kiléte, valamint adott esetben:

i. a pénzforgalmi intézmény pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységeinek irányításáért felelős személyek kiléte;

ii. a pénzforgalmi intézmény pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységeinek irányításáért felelős személyek jó hírnevének bizonyítéka, továbbá bizonyíték arra vonatkozóan, hogy a kérelmező székhelye szerinti tagállam által meghatározottak szerint a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásához megfelelő tudással és tapasztalattal rendelkeznek;

o) adott esetben a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([28]) 2. cikkének 2. és 3. pontjában meghatározott jog szerinti könyvvizsgálók és könyvvizsgáló cégek kiléte;

p) a kérelmező jogi státusza és az alapító okirat;

q) a kérelmező bejegyzett székhelyének címe;

([26]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

([27]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/847 rendelete (2015. május 20.) a pénzátutalásokat kísérő adatokról és az 1781/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 1. o.).

([28]) Az Európai Parlament és a Tanács 2006/43/EK irányelve (2006. május 17.) az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatáról, a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 84/253/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 157., 2006.6.9., 87. o.).

r) azon uniós joghatóságok felsorolása, ahol a kérelmező pénzforgalmi intézményként való működés engedélyezése iránti kérelmet nyújt be vagy tervez benyújtani;

s) csőd esetén alkalmazandó felszámolási terv, amely igazodik a kérelmező tervezett méretéhez és üzleti modelljéhez.

Az első albekezdés d), e), f) és l) pontja alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy a kérelmező ismerteti az általa bevezetett auditrendszert és szervezeti intézkedéseket, amelyek a szolgáltatásait igénybe vevők érdekeinek védelmét, valamint a pénzforgalmi vagy az elektronikuspénz-szolgáltatások folyamatos és megbízható teljesítésének biztosítását szolgálják.

Az első albekezdés j) pontjában említett biztonsági ellenőrzési és kockázatcsökkentő intézkedéseknek be kell mutatniuk, hogy a kérelmező hogyan fogja biztosítani az (EU) 2022/2554 rendelet II. fejezetében előírt magas szintű digitális működési rezilienciát, különösen a műszaki biztonság és az adatvédelem tekintetében, többek között azon szoftverek és IKT-rendszerek vonatkozásában, amelyeket a kérelmező vagy azok a vállalkozások használnak, amelyekhez a kérelmező a tevékenységeit kiszervezi.

(4) A tagállamok előírják, hogy az I. melléklet 6. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásának engedélyezése iránti kérelmet benyújtó vállalkozások az engedélyezés feltételeként rendelkezzenek olyan szakmai felelősségbiztosítással, amely kiterjed arra a területre, ahol a vállalkozás a szolgáltatásait nyújtja, vagy rendelkezzenek más hasonló, felelősségre vonatkozó garanciával, ***amely kizárólag a kezdeti engedélyezési időszakra vonatkozóan tartalmazhat 50 000 EUR minimális induló tőkét*** és biztosítsák, hogy:

a) eleget tesznek a(z) XXX [PSR] rendelet 56., 57., 59., 76. és 78. cikkében meghatározott helytállási kötelezettségüknek;

b) fedeznek bármely önrészt, küszöbértéket, illetve a biztosítás vagy a hasonló garancia fedezeti körén kívüli összeget;

c) folyamatosan figyelemmel kísérik a biztosítás vagy hasonló garancia által fedezett kockázatokat.

(5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők meghatározása érdekében:

a) a pénzforgalmi intézmények engedélyezése iránti kérelemben az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátandó információk, beleértve a (3) bekezdés a), b), c), e), g)–k) és r) pontjában meghatározott követelményeket;

b) az ezen irányelv alapján pénzforgalmi intézményként történő engedélyezésre, illetve számlainformációs szolgáltatóként vagy ATM-üzemeltetőként történő nyilvántartásba vételre vonatkozó közös értékelési módszertan;

c) a (4) bekezdés első albekezdésében említett hasonló, a szakmai felelősségbiztosítással egyenértékű garancia;

d) a (4) bekezdésben említett szakmai felelősségbiztosítás vagy más hasonló garancia minimális összegének meghatározására vonatkozó kritériumok.

(6) Az (5) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az EBH figyelembe veszi a következőket:

a) a vállalkozás kockázati profilját;

b) azt, hogy a vállalkozás nyújt-e más, az I. mellékletben említett pénzforgalmi szolgáltatást, illetve folytat-e egyéb üzleti tevékenységet;

c) a vállalkozás tevékenységének méretét;

d) a (4) bekezdésben említett hasonló garanciák konkrét jellemzőit és megvalósítási kritériumaikat.

Az EBH [a dátumot a Kiadóhivatal illeszti be: az ezen irányelv hatálybalépésének dátumát követő 1 év]-ig benyújtja a Bizottsághoz az (5) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban elfogadja.

4. cikk

Részvényesi ellenőrzés

(1) Ha egy természetes vagy jogi személy úgy dönt, hogy egy pénzforgalmi intézményben közvetlenül vagy közvetetten az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 36. pontja szerinti befolyásoló részesedést szerez, vagy befolyásoló részesedését tovább növeli, és ezzel a tulajdonában lévő tőke, illetve szavazati jogai elérnék, illetve meghaladnák a 20, 30 vagy 50 %-ot, vagy ezáltal a pénzforgalmi intézmény a leányvállalatává válna, akkor e szándékáról köteles előzetesen írásban tájékoztatni a pénzforgalmi intézmény illetékes hatóságát. Ugyanez vonatkozik arra a természetes vagy jogi személyre, aki, illetve amely úgy dönt, hogy közvetlenül vagy közvetetten elidegeníti befolyásoló részesedését, vagy azt csökkenti oly módon, hogy a tulajdonában lévő tőke, illetve szavazati jogai 20, 30, illetve 50 % alá csökkennének, vagy ezáltal a pénzforgalmi intézmény megszűnik a leányvállalata lenni.

(2) A pénzforgalmi intézményben befolyásoló részesedést szerezni kívánó személynek tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot e részesedés nagyságáról, valamint a 2013/36/EU irányelv 23. cikkének (4) bekezdésében említett vonatkozó szükséges információkról.

(3) A tagállamok előírják, hogy amennyiben az (1) bekezdésben említett személyek által gyakorolt befolyás valószínűsíthetően a pénzforgalmi intézmény prudens és megbízható irányításának rovására érvényesül, az illetékes hatóságoknak ezt ellenezniük kell vagy egyéb szükséges intézkedést kell hozniuk az ilyen helyzet megszüntetése érdekében. Ilyen intézkedés lehet többek között az érintett pénzforgalmi intézmény igazgatóival vagy az intézmény irányításáért felelős személyekkel szemben elrendelt eltiltás, szankció, illetve a pénzforgalmi intézmény részvényeseinek vagy tagjainak részvényeihez kapcsolódó szavazati jogok gyakorlásának felfüggesztése.

Hasonló intézkedések alkalmazandók azokra a természetes vagy jogi személyekre, akik vagy amelyek nem teljesítik a (2) bekezdésben megállapított előzetes tájékoztatási kötelezettségüket.

(4) Ha az (1) bekezdésben említett befolyásszerzés az illetékes hatóságok ellenzése ellenére megtörténik, a tagállamok – függetlenül bármely más, meghozandó szankciótól – rendelkeznek a vonatkozó szavazati jogok gyakorlásának felfüggesztéséről, a leadott szavazatok semmissé nyilvánításáról vagy semmissé nyilvánításuk lehetővé tételéről.

5. cikk

Indulótőke

A tagállamok megkövetelik a pénzforgalmi intézményektől, hogy az engedélyezés időpontjában olyan indulótőkével rendelkezzenek, amely az 575/2013/EU rendelet 26. cikke (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett, egy vagy több elemből tevődik össze a következőképpen:

a) amennyiben a pénzforgalmi intézmény kizárólag az I. melléklet 5. pontja szerinti pénzforgalmi szolgáltatást nyújtja, tőkéje sohasem lehet kevesebb mint 25 000 EUR;

b) amennyiben a pénzforgalmi intézmény az I. melléklet 6. pontja szerinti pénzforgalmi szolgáltatást nyújtja, tőkéje sohasem lehet kevesebb mint 50 000 EUR;

c) amennyiben a pénzforgalmi intézmény az I. melléklet 1–4. pontja szerinti bármelyik pénzforgalmi szolgáltatást nyújtja, tőkéje sohasem lehet kevesebb mint 150 000 EUR;

d) amennyiben a pénzforgalmi intézmény elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújt, a tőkéje sohasem lehet kevesebb mint ***350 000 EUR.***

6. cikk

Szavatolótőke

(1) A tagállamok előírják, hogy a pénzforgalmi intézmény szavatolótőkéje ne csökkenjen az 5. cikkben említett indulótőke összege alá, illetve az elektronikuspénz-szolgáltatásokat nem nyújtó pénzforgalmi intézmények esetében a 7. cikkel összhangban kiszámított, az elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmények esetében pedig a 8. cikkel összhangban kiszámított szavatolótőke összege alá, attól függően, hogy melyik a magasabb.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket ahhoz, hogy megakadályozzák a szavatolótőke képzésekor figyelembe vehető elemek többszörös felhasználását abban az esetben, amikor a pénzforgalmi intézmény egy másik pénzforgalmi intézménnyel, hitelintézettel, befektetési vállalkozással, alapkezelő társasággal vagy biztosítóval azonos csoportba tartozik. Ugyanez vonatkozik arra az esetre is, ha a pénzforgalmi intézmény hibrid jellegű, és a pénzforgalmi vagy elektronikuspénz-szolgáltatások nyújtásától eltérő tevékenységeket végez.

(3) Amennyiben az 575/2013/EU rendelet 7. cikkében előírt feltételek teljesülnek, a tagállamok vagy illetékes hatóságaik dönthetnek úgy is, hogy nem alkalmazzák ezen irányelv 7., illetve 8. cikkét olyan pénzforgalmi intézményekre, amelyeket a 2013/36/EU irányelvnek megfelelően az a hitelintézeti anyavállalat összevont alapú felügyeletébe bevontak.

7. cikk

Az elektronikuspénz-szolgáltatásokat nem nyújtó pénzforgalmi intézmények szavatolótőkéjének kiszámítása

(1) Az 5. cikkben meghatározott indulótőke-követelményektől eltérve a tagállamok előírják a csak az I. melléklet 6. pontjában említett fizetéskezdeményezési szolgáltatásokat vagy csak az I. melléklet 7. pontjában említett számlainformációs szolgáltatásokat vagy mindkettőt nyújtó pénzforgalmi intézményektől eltérő pénzforgalmi intézmények, és az elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézményektől eltérő pénzforgalmi intézmények számára, hogy mindenkor rendelkezzenek a (2) bekezdéssel összhangban kiszámított szavatolótőkével.

(2) Az illetékes hatóságok előírják a pénzforgalmi intézmények számára, hogy alapértelmezés szerint az alábbi b) pontban meghatározott B. módszert alkalmazzák. Az illetékes hatóságok azonban dönthetnek úgy, hogy a pénzforgalmi intézmények a sajátos üzleti modelljükre tekintettel, és különösen, ha csak kis számú, de egyenként nagy értékű ügyleteket hajtanak végre, inkább az A. vagy a C. módszert alkalmazzák. Az A., B. és C. módszer alkalmazásában előző év alatt a számítás időpontját megelőző teljes 12 hónapos időszakot kell érteni.

a) módszer

A pénzforgalmi intézmények szavatolótőkéjének legalább az előző évi állandó általános költségek 10 %-ának kell lennie. Az illetékes hatóságok kiigazíthatják ezt a követelményt abban az esetben, ha az előző évhez képest lényeges változás következett be a pénzforgalmi intézmény üzleti tevékenységében. Ha a pénzforgalmi intézmény a kiszámítás időpontjában még nem végez egy teljes éve üzleti tevékenységet, akkor a szavatoló tőkéjének az üzleti tervben szereplő megfelelő állandó általános költségek összegének legalább 10 %-a kell, hogy legyen, feltéve, hogy az illetékes hatóságok nem kérik ennek a tervnek a kiigazítását.

b) B. módszer

A pénzforgalmi intézmény szavatolótőkéje legalább a következő elemeknek a (3) bekezdésben említett „k” léptéktényezővel szorzott összege, ahol a fizetési forgalom (a továbbiakban: FF) a pénzforgalmi intézmény által az előző évben teljesített fizetési műveletek összértékének tizenketted része:

i. az FF 5 millió EUR-ig terjedő részének 4,0 %-a;
plusz

ii. az FF 5 millió EUR-tól 10 millió EUR-ig terjedő részének 2,5 %-a;
plusz

iii. az FF 10 millió EUR-tól 100 millió EUR-ig terjedő részének 1 %-a;
plusz

iv. az FF 100 millió EUR-tól 250 millió EUR-ig terjedő részének 0,5 %-a;
plusz

v. az FF 250 millió EUR-t meghaladó részének 0,25 %-a.

c) C. módszer

A pénzforgalmi intézmény szavatolótőkéje legalább az i. pontban említett irányadó mutatónak a ii. pontban említett szorzóval és a (3) bekezdésben említett „k” léptéktényezővel megszorzott összege.

i. Az irányadó mutató a következők összege:

1. kapott kamatok;

2. fizetett kamatok;

3. kapott jutalékok és díjbevételek; valamint

4. egyéb működési bevételek.

Minden elemet pozitív vagy negatív előjelével együtt kell figyelembe venni az összeg kiszámítása során. A rendkívüli vagy nem rendszeres tételekből származó bevétel nem használható fel az irányadó mutató kiszámításakor. Az irányadó mutató csökkenthető a szolgáltatások harmadik feleknek való kiszervezéséből adódó ráfordításokkal, ha azok olyan vállalkozással kapcsolatban merülnek fel, amely ezen irányelv értelmében felügyelet alá tartozik. Az irányadó mutatót az előző pénzügyi év végi 12 hónapos megfigyelés alapján kell kiszámítani. Az irányadó mutató kiszámítása során a legutóbbi pénzügyi évet figyelembe kell venni.

A C. módszer alapján kiszámított szavatolótőke nem csökkenhet az irányadó mutató legutolsó három pénzügyi évre vonatkozó átlagának 80 %-a alá. Ha nem állnak rendelkezésre auditált adatok, üzleti becslések is alkalmazhatók.

ii. A szorzó a következő:

1. az irányadó mutató 2,5 millió EUR-ig terjedő részének 10 %-a;

2. az irányadó mutató 2,5 millió EUR-tól 5 millió EUR-ig terjedő részének 8 %-a;

3. az irányadó mutató 5 millió EUR-tól 25 millió EUR-ig terjedő részének 6 %-a;

4. az irányadó mutató 25 millió EUR-tól 50 millió EUR-ig terjedő részének 3 %-a;

5. az 50 millió EUR-t meghaladó rész 1,5 %-a.

(3) A B. és C. módszernél alkalmazandó „k" léptéktényező a következő:

a) 0,5, amennyiben a pénzforgalmi intézmény kizárólag az I. melléklet 5. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatást nyújtja;

b) 1, amennyiben a pénzforgalmi intézmény az I. melléklet 1–4. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatások bármelyikét nyújtja.

(4) A tagállamok előírják a csak az I. melléklet 6. pontjában említett fizetéskezdeményezési szolgáltatásokat vagy csak az I. melléklet 7. pontjában említett számlainformációs szolgáltatásokat vagy mindkettőt nyújtó pénzforgalmi intézményektől eltérő pénzforgalmi intézmények, és a csak elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézményektől eltérő olyan pénzforgalmi intézmények számára, amelyek a 10. cikkben említett tevékenységekben is részt vesznek, hogy az I. melléklet 1–5. pontjában felsorolt szolgáltatások tekintetében tartott szavatolótőkéjük ne minősüljön a 10. cikk (4) bekezdése d) pontjának alkalmazásában vagy az ezen irányelv által nem szabályozott egyéb szolgáltatások tekintetében tartott szavatolótőkének.

(5) Az illetékes hatóságok a pénzforgalmi intézmény kockázatkezelési folyamatai, kockázati veszteség adatbázisa, valamint belső kontrollmechanizmusainak értékelése alapján megkövetelhetik a pénzforgalmi intézménytől, hogy olyan összegű szavatolótőkével rendelkezzen, amely legfeljebb 20 %-kal magasabb, mint a (2) bekezdésnek megfelelően választott módszer alkalmazásából következő összeg. Az illetékes hatóságok engedélyezhetik a pénzforgalmi intézmény számára, hogy olyan összegű szavatolótőkével rendelkezzen, amely legfeljebb 20 %-kal alacsonyabb a (2) bekezdéssel összhangban alkalmazandó módszer alkalmazásából következő összegnél.

(6) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban szabályozási standardtervezeteket dolgoz ki azon kritériumokra vonatkozóan, amelyek alapján megállapítható, hogy a pénzforgalmi intézmény az üzleti modellje alapján az e cikk (2) bekezdésében említettek szerint csak kis számú, de egyenként nagy értékű ügyletet hajt végre.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EBH [Kiadóhivatal: Kérjük, illessze be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított egy évvel]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban elfogadja.

8. cikk

Az elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmények szavatolótőkéjének kiszámítása

(1) Az 5. cikkben meghatározott indulótőke-követelményektől eltérve a tagállamok előírják a pénzforgalmi szolgáltatásokat és elektronikuspénz-szolgáltatásokat egyaránt nyújtó pénzforgalmi intézmények számára, hogy mindenkor rendelkezzenek a pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységükre vonatkozóan a 7. cikkel összhangban kiszámított szavatolótőkével.

(2) Az 5. cikkben meghatározott indulótőke-követelményektől eltérve a tagállamok előírják a kizárólag elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmények számára, hogy mindenkor rendelkezzenek az alábbi (3) bekezdésben meghatározott D. módszer szerint kiszámított szavatolótőkével.

(3) D. módszer: Az elektronikuspénz-szolgáltatásokra vonatkozó szavatolótőke legalább az átlagosan kintlevő elektronikus pénz 2 %-a.

(4) A tagállamok előírják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatásokat és elektronikuspénz-szolgáltatásokat egyaránt nyújtó pénzforgalmi intézmények mindenkor legalább az (1) és (2) bekezdésben említett követelmények összegével megegyező szavatolótőkével rendelkezzenek.

(5) A tagállamok lehetővé teszik, hogy azok a pénzforgalmi szolgáltatásokat és elektronikuspénz-szolgáltatásokat egyaránt nyújtó pénzforgalmi intézmények, amelyek az I. mellékletben említett, az elektronikuspénz-szolgáltatásokhoz nem kapcsolódó tevékenységeket vagy a 10. cikk (1) és (4) bekezdésében említett tevékenységek bármelyikét végzik, szavatolótőke-követelményüket az elektronikuspénz-szolgáltatásokhoz feltételezhetően alkalmazott reprezentatív hányad alapján számítsák ki, feltéve, hogy ez a reprezentatív hányad múltbeli adatok alapján és az illetékes hatóságok számára kielégítő módon észszerűen megbecsülhető, amennyiben a kintlevő elektronikus pénz összege előre nem ismert. Abban az esetben, ha a pénzforgalmi intézmény még nem működik kellően hosszú ideje, a szavatolótőke-követelményét az üzleti terv által igazolt tervezett kintlevő elektronikus pénz alapján kell kiszámítani, figyelembe véve az illetékes hatóságok által a tervben kért esetleges kiigazításokat.

(6) A 7. cikk (4) és (5) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó az elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézményekre.

9. cikk

Biztosítéki követelmények

(1) A tagállamok előírják, hogy az I. melléklet 1–5. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatásokat vagy elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmények az alábbi módok valamelyikének alkalmazásával védjék a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőktől vagy egy másik pénzforgalmi szolgáltatón keresztül a fizetési műveletek teljesítése céljából kapott valamennyi pénzeszközt, vagy adott esetben a kibocsátott elektronikus pénz ellenében kapott pénzeszközöket:

a) ezeket a pénzeszközöket sohasem szabad együtt kezelni olyan természetes vagy jogi személyek pénzeszközeivel, amely személyek nem a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő olyan személyek, akiknek a nevében a pénzeszközöket tartják;

b) az említett pénzeszközöket a pénzforgalmi intézmény csoportjához nem tartozó biztosítóval vagy hitelintézettel kötött olyan biztosítási szerződéssel, illetve az említett intézmények által vállalt olyan más hasonló garanciával fedezik, amely a biztosítási szerződés vagy a más hasonló garancia hiányában kötelezően elkülönítendő összeggel azonos összegre szól, amely abban az esetben fizetendő ki, ha a pénzforgalmi intézmény nem tudja pénzügyi kötelezettségvállalásait teljesíteni.

Az első albekezdés a) pontjának alkalmazásában, amennyiben a pénzforgalmi intézmény még mindig a pénzeszközök birtokában van, és a pénzeszközök átvételének napját követő munkanap végéig nem adta át a pénzeszközöket a kedvezményezettnek, vagy azokat nem utalta át egy másik pénzforgalmi szolgáltatónak, a pénzforgalmi intézménynek a következők valamelyikét kell megtennie:

a) letétbe helyezi a pénzeszközöket egy tagállamban engedélyezett hitelintézetnél vezetett külön számlán, vagy valamely központi banknál vezetett letéti számlán, ha az adott központi bank ezt elfogadja;

b) biztonságos, likvid, alacsony kockázatú eszközökbe fekteti a pénzeszközöket, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai által meghatározottak szerint.

A pénzforgalmi intézmények a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők érdekében a pénzeszközöket – különösen fizetésképtelenség bekövetkezte esetén – a tagállamok nemzeti jogának megfelelően megvédik a pénzforgalmi intézmény más hitelezőinek követeléseivel szemben.

(2) A pénzforgalmi intézményeknek az ügyfelek pénzeszközeinek védelme terén el kell kerülniük a koncentrációs kockázatot adott esetben azáltal, hogy a védett ügyfélpénzek teljes körére nem ugyanazt a védelmi módszert alkalmazzák. Különösen arra kell törekedniük, hogy ne egyetlen hitelintézet biztosítsa az összes ügyfélpénz védelmét.

(3) Amennyiben a pénzforgalmi intézmény az (1) bekezdés értelmében köteles megvédeni a pénzeszközöket, és ezek egy része jövőbeli fizetési műveletekre szolgál, miközben a maradék összeget nem pénzforgalmi szolgáltatásokra használják, a pénzeszközök jövőbeli fizetési műveletekre szánt része szintén az (1) bekezdésben foglalt követelmények hatálya alá tartozik. Amennyiben ez a rész változó vagy előre nem meghatározható, a tagállamok lehetővé teszik, hogy a pénzforgalmi intézmények ezt a bekezdést olyan reprezentatív hányad alapján alkalmazhassák, amely hányad feltételezésük szerint pénzforgalmi szolgáltatásokra kerül felhasználásra, feltéve, hogy az illetékes hatóságok számára kielégítő módon ez a reprezentatív hányad múltbeli adatok alapján észszerűen megbecsülhető.

(4) Amennyiben a pénzforgalmi intézmény elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújt, az elektronikus pénz kibocsátása céljából kapott pénzeszközöket nem kell védeni addig, amíg azokat jóvá nem írják a pénzforgalmi intézmény fizetési számláján, vagy azokat a(z) XXX rendeletben [PSR] meghatározott végrehajtási időre vonatkozó követelményeknek megfelelően más módon nem bocsátják a pénzforgalmi intézmény rendelkezésére. Az ilyen pénzeszközöket minden esetben az elektronikus pénz kibocsátását követően, legkésőbb a pénzeszközök átvételét követő munkanap végéig kell védeni.

(5) Amennyiben a pénzforgalmi intézmény az (1) bekezdés alkalmazásában elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújt, a biztonságos, alacsony kockázatú eszközök az 575/2013/EU rendelet 336. cikke (1) bekezdésének 1. táblázatában meghatározott kategóriák valamelyikébe tartozó olyan eszköztételek, amelyek esetében az egyedi kockázati tőkekövetelmény nem haladja meg az 1,6 %-ot, kivéve az említett rendelet 336. cikkének (4) bekezdésében meghatározott egyéb figyelembe vehető tételeket.

Az (1) bekezdés alkalmazásában biztonságos, alacsony kockázatú eszközök továbbá az olyan, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokban (ÁÉKBV) való részesedések, amelyek kizárólag az első albekezdésben meghatározott eszközökbe fektetnek be.

Kivételes körülmények között és megfelelő indokolás mellett, az illetékes hatóságok a biztonság, a futamidő, az érték, valamint az első és második albekezdésben említett egyéb kockázati elemek értékelése alapján meghatározhatják, hogy ezen eszközök közül melyek azok, amelyek az (1) bekezdés alkalmazásában nem minősülnek biztonságos, alacsony kockázatú eszköznek.

(6) A pénzforgalmi intézményeknek előzetesen tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságokat minden olyan jelentős változásról, amely a nyújtott pénzforgalmi szolgáltatások ellenében, illetve elektronikuspénz-szolgáltatások esetében a kibocsátott elektronikus pénz ellenében átvett pénzeszközök védelme érdekében hozott intézkedések tekintetében történt.

(7) Az EBH a biztosítéki követelményekre vonatkozóan szabályozástechnikai standardokat dolgoz ki, amelyekben meghatározza különösen a pénzforgalmi intézmények ügyfélpénz-védelmet biztosító kockázatkezelési kereteit, beleértve a pénzeszközök védelmére vonatkozó elkülönítési, kijelölési, egyeztetési, ***védelmi*** és kiszámítási követelményeket is, ***elkerülendő a likviditási és koncentrációs kockázatokat.***

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EBH [Kiadóhivatal: Kérjük, illessze be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított egy évvel]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban elfogadja.

10. cikk

Tevékenységek

(1) A pénzforgalmi szolgáltatások vagy elektronikuspénz-szolgáltatások nyújtása mellett a pénzforgalmi intézmények a következő tevékenységek folytatására jogosultak:

a) műveleti és egyéb, szorosan kapcsolódó kiegészítő szolgáltatások nyújtása, többek között a fizetési műveletek teljesítésének biztosítása, pénzváltási tevékenység, letéti szolgáltatások nyújtása, valamint adatok tárolása és feldolgozása;

b) fizetési rendszerek működtetése;

c) a vonatkozó uniós és nemzeti jog keretein belül a pénzforgalmi szolgáltatások és az elektronikuspénz-szolgáltatások nyújtásán kívüli egyéb üzleti tevékenységek.

(2) Az egy vagy több pénzforgalmi szolgáltatást vagy elektronikuspénz-szolgáltatást nyújtó pénzforgalmi intézmények csak olyan fizetési számlákat vezethetnek, amelyeket kizárólag fizetési műveletekre használnak.

(3) A pénzforgalmi intézmények által a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőitől pénzforgalmi vagy elektronikuspénz-szolgáltatások nyújtása céljából átvett pénzeszközök nem minősülnek a 2013/36/EU irányelv 9. cikke értelmében vett betétnek vagy egyéb visszafizetendő pénzeszköznek.

(4) A pénzforgalmi intézmények kizárólag az alábbi feltételek mindegyikének teljesülésekor nyújthatnak hitelt az I. melléklet 2. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatásokhoz kapcsolódóan:

a) a hitel kiegészítő jellegű, és a hitelnyújtásra kizárólag valamely fizetési művelet teljesítéséhez kapcsolódóan kerül sor;

b) ***a hitelkártya-kibocsátók általi hitelnyújtásról szóló nemzeti szabályoktól eltérve a valamely fizetéshez kapcsolódóan nyújtott, és a 13. cikk (6) bekezdésével, valamint a 30. cikkel összhangban rendelkezésre bocsátott hitelt az illetékes hatóságok által meghatározandó, észszerűen rövid időtartamon belül vissza kell fizetni;***

c) a nyújtott hitel nem a fizetési művelet végrehajtása céljából kapott vagy tartott pénzeszközökből, és nem a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőitől elektronikus pénz ellenében kapott és a 9. cikk (1) bekezdésének megfelelően tartott pénzeszközökből származik;

d) a pénzforgalmi intézmény szavatolótőkéjének – a nyújtott hitelek teljes összegét tekintetbe véve – mindenkor el kell érnie a felügyeleti hatóságok megítélése szerint megfelelő szintet.

(5) A pénzforgalmi intézmények nem folytathatnak a 2013/36/EU irányelv 9. cikke szerinti betétgyűjtésre vagy más visszafizetendő pénzeszközök gyűjtésére irányuló tevékenységet.

(6) Az elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmények az adott pénzforgalmi intézmény által a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőitől kapott pénzeszközöket – beleértve a készpénzt és a számlapénzt is – haladéktalanul átváltják elektronikus pénzre. Az ilyen pénzeszközök nem minősülnek sem betétnek, sem a 2013/36/EU irányelv 9. cikke szerinti, nyilvánosságtól kapott más visszafizetendő pénzeszköznek.

(7) Ezen irányelv – a fogyasztói hitelezés ezen irányelvben nem harmonizált, az uniós jognak megfelelő feltételei tekintetében – nem érinti a 2008/48/EK irányelvet, az egyéb releváns uniós jogot vagy nemzeti intézkedéseket.

11. cikk

Számvitel és kötelező könyvvizsgálat

(1) A 86/635/EGK tanácsi irányelv ([29]), a 2013/34/EU irányelv, valamint az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([30]) értelemszerűen alkalmazandó a pénzforgalmi intézményekre.

(2) A pénzforgalmi intézmények éves és konszolidált éves beszámolóinak könyvvizsgálatát a 2006/43/EK irányelv 2. cikkének 2. és 3. pontjában meghatározott jog szerinti könyvvizsgálóknak vagy könyvvizsgáló cégeknek kell elvégezniük, kivéve, ha a 2013/34/EU irányelv és, amennyiben alkalmazandó, a 86/635/EGK irányelv mentességet biztosít.

(3) Felügyeleti célból a tagállamok megkövetelik, hogy a pénzforgalmi intézmények egyrészt a pénzforgalmi szolgáltatásokra vagy az elektronikuspénz-szolgáltatásokra, másrészt a 10. cikk (1) bekezdésében említett tevékenységekre vonatkozóan könyvvizsgálói jelentés tárgyát képező külön számviteli információkat nyújtsanak. Ezt a jelentést adott esetben jog szerinti könyvvizsgálónak vagy könyvvizsgáló cégnek kell elkészítenie.

(4) A 2013/36/EU irányelv 63. cikkében megállapított kötelezettségek a pénzforgalmi szolgáltatási, illetve az elektronikuspénz-szolgáltatási tevékenységek tekintetében értelemszerűen alkalmazandók a pénzforgalmi intézmények jog szerinti könyvvizsgálóira vagy könyvvizsgáló cégeire.

12. cikk

Nyilvántartások vezetése

A tagállamok előírják, hogy a pénzforgalmi intézmények az e cím alkalmazásának megfelelő valamennyi nyilvántartásukat – az (EU) 2015/849 irányelv, illetve más vonatkozó uniós jogszabály sérelme nélkül – legalább öt évig megőrizzék. Amennyiben ezek a nyilvántartások személyes adatokat tartalmaznak, a pénzforgalmi intézmény nem őrizheti meg őket az e cím alkalmazásában szükségesnél hosszabb ideig. Amennyiben a pénzforgalmi intézmény engedélyét a 16. cikkel összhangban visszavonják, a személyes adatokat tartalmazó nyilvántartásokat az engedély visszavonása után legfeljebb 5 évig lehet megőrizni.

([29]) A Tanács 86/635/EGK irányelve (1986. december 8.) a bankok és más pénzügyi intézmények éves beszámolójáról és konszolidált éves beszámolójáról (HL L 372., 1986.12.31., 1. o.).

([30]) Az Európai Parlament és a Tanács 1606/2002/EK rendelete (2002. július 19.) a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról (HL L 243., 2002.9.11., 1. o.).

13. cikk

Engedélyezés

(1) A tagállamok engedélyezik a kérelmező pénzforgalmi intézmény számára az általa nyújtani kívánt pénzforgalmi szolgáltatásokat és elektronikuspénz-szolgáltatásokat, feltéve, hogy a kérelmező pénzforgalmi intézmény:

a) valamely tagállamban letelepedett jogi személy;

b) benyújtotta az illetékes hatóságaihoz a 3. cikk (3) bekezdésében említett információkat;

c) gondoskodott az intézmény körültekintő és megbízható irányításáról, valamint az általa nyújtani kívánt pénzforgalmi szolgáltatások vagy elektronikuspénz-szolgáltatások megbízható irányítási rendszeréről, beleértve a következőket:

i. áttekinthető szervezeti felépítés egymástól jól elhatárolt, átlátható és következetes felelősségi körökkel;

ii. hatékony eljárások azon kockázatok azonosítására, kezelésére, nyomon követésére és jelentésére, amelyeknek a kérelmező pénzforgalmi intézmény ki van vagy ki lehet téve;

iii. megfelelő belső kontrollmechanizmusok, beleértve a megbízható adminisztratív és számviteli eljárásokat;

d) rendelkezésére áll az 5. cikkben említett indulótőke;

e) megfelel a 3. cikk (4) bekezdésében előírtaknak.

A c) pontban említett irányítási rendszereknek és kontrollmechanizmusoknak átfogónak és a kérelmező pénzforgalmi intézmény által nyújtani kívánt pénzforgalmi szolgáltatások vagy elektronikuspénz-szolgáltatások jellegével, nagyságrendjével és összetettségével arányosnak kell lenniük.

Az EBH az e bekezdésben említett rendszerekre, eljárásokra és mechanizmusokra vonatkozóan iránymutatásokat dolgoz ki.

(2) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága megadja az engedélyt, ha a kérelemhez mellékelt információk és bizonyítékok megfelelnek a 3. cikkben meghatározott valamennyi követelménynek, és ha az illetékes hatóságok a kérelmet – alapos vizsgálatot követően – összességében kedvezően értékelik. Az engedély megadása előtt az illetékes hatóságok szükség esetén kikérhetik a nemzeti központi bank vagy más érdekelt hatóság véleményét.

(3) Azoknak a pénzforgalmi intézményeknek, amelyeknek a székhely szerinti tagállamuk jogszabályai értelmében bejegyzett székhellyel kell rendelkezniük, a bejegyzett székhelyükkel azonos tagállamban kell működtetniük a központi ügyintézés helyét, és ott kell folytatniuk a pénzforgalmi vagy elektronikuspénz-szolgáltatási tevékenységük egy részét is. A pénzforgalmi intézmény bejegyzett székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai azonban nem követelhetik meg a pénzforgalmi intézménytől, hogy üzleti tevékenységének többségét abban az országban végezze, ahol a bejegyzett székhelye található.

(4) Az illetékes hatóságok az engedélyezés feltételeként előírhatják, hogy a kérelmező pénzforgalmi intézmény külön szervezetet hozzon létre az I. melléklet 1–6. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására, amennyiben a kérelmező pénzforgalmi intézmény olyan egyéb üzleti tevékenységet folytat, amely veszélyeztetheti vagy valószínűleg veszélyezteti a kérelmező pénzforgalmi intézmény pénzügyi stabilitását vagy az illetékes hatóságok azon képességét, hogy nyomon kövessék a kérelmező pénzforgalmi intézmény ezen irányelvnek való megfelelését.

(5) Az illetékes hatóságok megtagadják a kérelmező pénzforgalmi intézmény engedélyezését az alábbi esetek bármelyikében:

a) amennyiben a pénzforgalmi intézmény körültekintő és megbízható irányítása biztosításának szükségességét tekintve az említett illetékes hatóságok nincsenek meggyőződve a befolyásoló részesedéssel rendelkező részvényesek vagy tagok alkalmasságáról;

b) amennyiben az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 38. pontjában meghatározott szoros kapcsolat áll fenn a pénzforgalmi intézmény és természetes vagy jogi személyek között, ami akadályozza az illetékes hatóságok felügyeleti funkcióinak hatékony ellátását;

c) amennyiben vagy azok a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések, amelyeket valamely harmadik ország hozott egy vagy több olyan természetes vagy jogi személyre vonatkozóan, amelyekkel a pénzforgalmi intézmény az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 38. pontjában meghatározott szoros kapcsolatban áll, vagy az említett törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések végrehajtásával kapcsolatos nehézségek akadályozzák az illetékes hatóságok felügyeleti funkcióinak hatékony ellátását.

(6) Az engedély valamennyi tagállamra érvényes, és biztosítja, hogy az érintett pénzforgalmi intézmény – a szolgáltatásnyújtás szabadsága vagy a letelepedés szabadsága alapján – az engedélyben meghatározott pénzforgalmi vagy elektronikuspénz-szolgáltatásokat az Unió egész területén nyújthassa.

14. cikk

Az engedély megadására vagy az engedélykérelem elutasítására vonatkozó határozat közlése

Az illetékes hatóságok a 3. cikkben említett engedélykérelem kézhezvételétől, vagy, amennyiben a kérelem hiányos, a 3. cikk (3) bekezdésében említett valamennyi információ beérkezésétől számított legfeljebb két hónapon belül értesítik a kérelmezőt a kérelem jóváhagyásáról vagy elutasításáról. Az illetékes hatóságnak az engedély iránti kérelem elutasítását meg kell indokolnia.

15. cikk

A pénzforgalmi intézményként való működésre szóló engedély fenntartása

A tagállamok előírják a pénzforgalmi intézmények számára, hogy tájékoztassák illetékes hatóságukat a 3. cikkel összhangban szolgáltatott információkban és bizonyítékokban bekövetkezett minden olyan változásról, amely befolyásolhatja ezen információk vagy bizonyítékok pontosságát.

16. cikk

A pénzforgalmi intézményként való működésre szóló engedély visszavonása

(1) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai csak akkor vonhatják vissza a pénzforgalmi intézménynek kiadott engedélyt, ha:

a) a pénzforgalmi intézmény az engedély megszerzését követő 12 hónapon belül nem élt az engedélyével, vagy több mint hat egymást követő hónapon keresztül nem nyújtott olyan szolgáltatást, amelyre engedélyt kapott;

b) a pénzforgalmi intézmény kifejezetten lemondott az engedélyről;

c) a pénzforgalmi intézmény már nem teljesíti az engedély megadásához szükséges feltételeket, vagy elmulasztja értesíteni az illetékes hatóságot az e tekintetben bekövetkezett lényegi változásokról;

d) a pénzforgalmi intézmény valótlan nyilatkozatok révén, vagy más szabálytalan eszköz igénybevételével szerezte meg az engedélyt;

e) a pénzforgalmi intézmény megszegte az (EU) 2015/849 irányelv szerinti, a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás megelőzésével kapcsolatos kötelezettségeit;

f) a pénzforgalmi intézmény általi folyamatos pénzforgalmiszolgáltatás- vagy elektronikuspénzszolgáltatás-nyújtás veszélyeztetné a fizetési rendszer stabilitását vagy az abba vetett bizalmat;

g) a pénzforgalmi intézmény tekintetében azon esetek egyike érvényes, amikor a nemzeti jog előírja az engedély visszavonását.

(2) Az illetékes hatóságnak az engedély visszavonását meg kell indokolnia, és arról az érintetteket tájékoztatnia kell.

(3) Az illetékes hatóságnak az engedély visszavonását nyilvánosságra kell hoznia, többek között a 17. és 18. cikkben említett nyilvántartásokban vagy jegyzékekben.

17. cikk

A pénzforgalmi intézmények nyilvántartása a székhely szerinti tagállamban

(1) A tagállamok nyilvános elektronikus nyilvántartást működtetnek és tartanak fenn a pénzforgalmi intézményekről, beleértve a 34., 36. és 38. cikkel összhangban nyilvántartásba vett szervezeteket, valamint azok pénzforgalmi közvetítőit vagy forgalmazóit. A tagállamok biztosítják, hogy ez a nyilvántartás tartalmazza a következő információk mindegyikét:

a) a 13. cikkel összhangban engedélyezett pénzforgalmi intézmények és azok pénzforgalmi közvetítői vagy forgalmazói, ha vannak ilyenek;

b) a 34. cikk (2) bekezdésével, a 36. cikk (1) bekezdésével vagy a 38. cikk (1) bekezdésével összhangban nyilvántartásba vett természetes és jogi személyek, valamint azok pénzforgalmi közvetítői vagy forgalmazói, ha vannak ilyenek;

c) az 1. cikk (2) bekezdésében említett, a nemzeti jog értelmében pénzforgalmi vagy elektronikuspénz-szolgáltatások nyújtására jogosult intézmények.

A pénzforgalmi intézmények azon fióktelepeit, amelyek a székhely szerinti tagállamuktól eltérő tagállamban szolgáltatásokat nyújtanak, a székhely szerinti tagállam nyilvántartásába kell felvenni.

(2) Az (1) bekezdésben említett nyilvános nyilvántartás:

a) azonosítja azokat a pénzforgalmi és elektronikuspénz-szolgáltatásokat, és azokat az érintett márkákat, amelyekre a pénzforgalmi intézmény engedélyt kapott, illetve amelyek tekintetében a természetes vagy jogi személyt nyilvántartásba vették;

b) tartalmazza azokat a pénzforgalmi közvetítőket vagy adott esetben forgalmazókat, amelyeken keresztül a pénzforgalmi intézmény pénzforgalmi vagy elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújt, kivéve az elektronikuspénz-kibocsátást, és meghatározza azokat a szolgáltatásokat, amelyeket ezek a pénzforgalmi közvetítők vagy forgalmazók a pénzforgalmi intézmény nevében nyújtanak;

c) feltünteti azokat az egyéb tagállamokat, amelyekben a pénzforgalmi intézmény tevékenykedik, és tartalmazza az engedélyezett tevékenységek megkezdésének időpontját.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi intézményeket az (1) bekezdésben említett nyilvántartásba a 34., 36. vagy 38. cikkel összhangban nyilvántartásba vett természetes és jogi személyektől elkülönítve vegyék fel, és hogy ez a nyilvántartás betekintés céljából nyilvánosan hozzáférhető legyen, online hozzáférhető legyen, és késedelem nélkül frissüljön.

(4) Az illetékes hatóságoknak rögzíteniük kell a nyilvános nyilvántartásban az engedélyezés vagy a nyilvántartásba vétel dátumát, az engedély visszavonását vagy felfüggesztését, továbbá a 34., 36., illetve 38. cikk szerinti nyilvántartásba vétel visszavonását.

(5) Az illetékes hatóságok indokolatlan késedelem nélkül értesítik az EBH-t az engedély vagy nyilvántartásba vétel visszavonásának, felfüggesztésének, illetve a 34., 36. vagy 38. cikk szerinti mentességeknek az okairól.

18. cikk

Az EBH nyilvántartása

(1) Az EBH elektronikus központi nyilvántartást működtet és tart fenn a pénzforgalmi intézményekről, beleértve a 34., 36. és 38. cikkel összhangban nyilvántartásba vett szervezeteket, azok pénzforgalmi közvetítőit vagy forgalmazóit, illetve adott esetben fióktelepeit. Az elektronikus központi nyilvántartás tartalmazza az illetékes hatóságok által a (3) bekezdéssel összhangban közölt információkat. Az EBH felel az említett információk pontos megjelenítéséért.

(2) Az EBH díjmentesen és nyilvánosan hozzáférhetővé teszi az elektronikus központi nyilvántartást a honlapján, és lehetővé teszi, hogy az abban felsorolt információk könnyen elérhetők és kereshetők legyenek.

(3) Az illetékes hatóságok legkésőbb az információknak a nyilvános tagállami nyilvántartásba való bejegyzését követő egy munkanapon belül az EBH rendelkezésére bocsátják a nyilvános tagállami nyilvántartásaikban a 17. cikkel összhangban rögzített információkat.

(4) Az illetékes hatóságok felelnek a tagállami nyilvántartásaikban szereplő és az EBH részére továbbított információk pontosságáért és naprakészen tartásáért. A nyilvántartásban szereplő társaságok számára lehetővé kell tenni a rájuk vonatkozó pontatlan adatok kijavítását.

(5) Az EBH az (1) bekezdésben említett elektronikus központi nyilvántartás működtetésére és fenntartására, valamint az abban foglalt információkhoz való hozzáférésre vonatkozóan szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki annak biztosítása érdekében, hogy csak az érintett illetékes hatóság vagy az EBH módosíthassa a nyilvántartásban szereplő információkat.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EBH [Kiadóhivatal: Kérjük, illessze be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban elfogadja.

(6) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdés szerint közlendő információk részleteire és szerkezetére vonatkozóan, beleértve az (EU) 2019/410 bizottsági végrehajtási rendeletben *([31])* meghatározott adatstandardokat és információformátumokat is.

Az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket az EBH [Kiadóhivatal: Kérjük, illessze be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkének megfelelően elfogadja.

(7) Az EBH az (1) bekezdésben említett EBH-nyilvántartásban szereplő legfrissebb információk és az 1093/2010/EU rendelet 8. cikke (2) bekezdésének j) pontja alapján létrehozott EBH hitelintézet-nyilvántartás alapján kidolgozza, működteti és fenntartja az I. melléklet 6. és 7. pontjában felsorolt pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi szolgáltatók központi, géppel olvasható jegyzékét. A jegyzéknek tartalmaznia kell az említett pénzforgalmi szolgáltatók nevét és azonosítóját, valamint engedélyezési státuszukat.

2. SZAKASZ

PÉNZFORGALMI KÖZVETÍTŐK, FORGALMAZÓK, FIÓKTELEPEK ÉS KISZERVEZÉS IGÉNYBEVÉTELE

19. cikk

Pénzforgalmi közvetítők igénybevétele

(1) Azok a pénzforgalmi intézmények, amelyek pénzforgalmi közvetítőkön keresztül kívánnak az elektronikuspénz-szolgáltatásoktól eltérő pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtani, közlik a székhely szerinti tagállamuk illetékes hatóságaival a következő információkat:

a) a pénzforgalmi közvetítő neve és címe;

b) azon belső kontrollmechanizmusok naprakész leírása, amelyeket a pénzforgalmi közvetítő az (EU) 2015/849 irányelvnek való megfelelés érdekében alkalmazni fog;

c) az igazgatók és a pénzforgalmi közvetítő vezetéséért felelős egyéb személyek kiléte, valamint – amennyiben a pénzforgalmi közvetítő nem pénzforgalmi szolgáltató – annak igazolása, hogy ezek a személyek szakmailag alkalmasak és üzletileg megbízhatóak feladataik ellátására;

d) a pénzforgalmi intézmény azon pénzforgalmi szolgáltatásai, amelyeknek az elvégzésével a pénzforgalmi közvetítőt meg fogják bízni;

e) adott esetben a pénzforgalmi közvetítő egyedi azonosító kódja, illetve száma.

(2) ***A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai az (1) bekezdésben említett információk kézhezvételétől számított egy hónapon belül közöljék a pénzforgalmi intézménnyel, hogy a pénzforgalmi közvetítőt felvették-e a 17. cikkben említett nyilvántartásba.*** A nyilvántartásba vételt követően a pénzforgalmi közvetítő jogosult pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására.

(3) A pénzforgalmi közvetítőnek a 17. cikkben említett nyilvántartásba való felvétele előtt az illetékes hatóságok – amennyiben úgy vélik, hogy az (1) bekezdésben említett információ helytelen – további intézkedéseket tesznek az információ ellenőrzése érdekében.

(4) Amennyiben az illetékes hatóságok az (1) bekezdésben említett információk ellenőrzését követően úgy vélik, hogy az információk helytelenek, megtagadják a pénzforgalmi közvetítőnek a 17. cikkben említett nyilvántartásba való felvételét, és erről indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják a pénzforgalmi intézményt.

([31]) A Bizottság (EU) 2019/410 végrehajtási rendelete (2018. november 29.) az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelően az illetékes hatóságok által a pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozóan az Európai Bankhatóságnak bejelentendő információk részleteire és szerkezetére vonatkozó végrehajtás-technikai standardok megállapításáról (HL L 73., 2019.3.15., 20. o.).

(5) A tagállamok biztosítják, hogy azok a pénzforgalmi intézmények, amelyek egy másik tagállamban pénzforgalmi közvetítők igénybevételével kívánnak pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtani, vagy amelyek egy harmadik tagállambeli pénzforgalmi közvetítő útján kívánnak pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtani a székhelyük szerinti tagállamtól eltérő tagállamban, a 30. cikkben meghatározottak szerint járnak el.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi intézmények tájékoztassák a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőit arról a tényről, hogy a nevükben egy pénzforgalmi közvetítő jár el.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi intézmények indokolatlan késedelem nélkül és a (2), (3) és (4) bekezdésben előírt eljárással összhangban közöljék a székhely szerinti tagállamuk illetékes hatóságaival a pénzforgalmi közvetítők igénybevételével kapcsolatos minden változást, beleértve a további pénzforgalmi közvetítőket is.

20. cikk

Az elektronikuspénz-szolgáltatások forgalmazói

(1) A tagállamok lehetővé teszik az elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmények számára, hogy elektronikus pénzt forgalmazókon keresztül forgalmazzanak és váltsanak vissza.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy azok a pénzforgalmi intézmények, amelyek forgalmazón keresztül kívánnak elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtani, értelemszerűen alkalmazzák a 19. cikkben meghatározott követelményeket.

(3) Arra a pénzforgalmi intézményre, amely egy másik tagállamban forgalmazón keresztül kíván elektronikuspénz-szolgáltatást nyújtani, ezen irányelv 30–33. cikkét – a 31. cikk (4) és (5) bekezdésének kivételével – értelemszerűen alkalmazni kell, ideértve az ezen irányelv 30. cikkének (5) bekezdésével összhangban elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat is.

21. cikk

Fióktelepek

(1) ***A tagállamok megkövetelik azoktól a pénzforgalmi intézményektől, amelyek egy másik tagállamban fióktelep létesítése útján kívánnak pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtani, vagy amelyek egy harmadik tagállambeli fióktelep útján kívánnak pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtani a székhelyük szerinti tagállamtól eltérő tagállamban, hogy a 30. cikkben meghatározottak szerint járnak el.***

(2) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a pénzforgalmi intézmények megköveteljék a nevükben eljáró fióktelepektől, hogy erről a tényről tájékoztassák a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőit.

22. cikk

Szervezetek, amelyekhez a tevékenységeket kiszervezik

(1) A tagállamok biztosítják, hogy azok a pénzforgalmi intézmények, amelyek ki kívánják szervezni a pénzforgalmi vagy elektronikuspénz-szolgáltatások működtetési feladatait, tájékoztassák erről a székhelyük szerinti tagállam illetékes hatóságait.

A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi intézmények nem szerveznek ki fontos működtetési feladatokat, ezen belül IKT-rendszereket oly módon, hogy az lényegesen csorbítsa a pénzforgalmi intézmény belső ellenőrzésének minőségét, valamint az illetékes hatóságok azon képességét, hogy figyelemmel kísérjék és nyomon kövessék, hogy a pénzforgalmi intézmény eleget tesz-e az ezen irányelvben foglalt összes kötelezettségnek.

Egy működtetési feladat akkor fontos, ha a végrehajtásában bekövetkezett hiányosság vagy hiba jelentős mértékben hátrányosan befolyásolná a pénzforgalmi intézmény engedélyezési követelményeknek vagy az ezen irányelvből eredő egyéb kötelezettségeinek való megfelelését, lényegesen gyengítené pénzügyi teljesítményét, illetve pénzforgalmi vagy elektronikuspénz-szolgáltatásainak megbízhatóságát vagy folyamatosságát.

A tagállamok biztosítják, hogy fontos működtetési feladatok kiszervezése során a pénzforgalmi intézmények megfeleljenek az alábbi feltételeknek:

a) a kiszervezés eredményeképpen a felső vezetés a saját felelősségét nem ruházza át másokra;

b) a pénzforgalmi intézménynek a pénzforgalmi szolgáltatásait igénybe vevőkkel szemben fennálló, ezen irányelv szerinti kapcsolata és kötelezettségei nem változnak;

c) a kiszervezés nem ássa alá azokat a feltételeket, amelyeknek a pénzforgalmi intézménynek meg kell felelnie annak érdekében, hogy engedélyezzék és működési engedélye megmaradjon;

d) nem szűnik meg és nem módosul semmilyen más olyan feltétel, amelynek meglétéhez a pénzforgalmi intézmény engedélyének megadását kötötték.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi intézmények indokolatlan késedelem nélkül közöljék székhely szerinti tagállamuk illetékes hatóságaival a kiszervezett tevékenységeket végző szervezetek igénybevételével kapcsolatos változásokat.

23. cikk

Felelősség

(1) A tagállamok biztosítják, hogy azok a pénzforgalmi intézmények, amelyek működtetési feladataik ellátásához harmadik felet vesznek igénybe, az ezen irányelvben előírtak teljesítésének biztosítása érdekében minden indokolt lépést megtegyenek.

(2) A tagállamok előírják, hogy a pénzforgalmi intézmények teljes mértékben felelősek maradnak alkalmazottaik vagy pénzforgalmi közvetítőik, forgalmazóik, fióktelepeik, illetve a kiszervezett tevékenységeket végző szervezetek valamennyi cselekményéért.

3. SZAKASZ

ILLETÉKES HATÓSÁGOK ÉS FELÜGYELET

24. cikk

Az illetékes hatóságok kijelölése

(1) A tagállamok az e címben meghatározott feladatokat elvégezni köteles, a pénzforgalmi intézmények engedélyezéséért és prudenciális felügyeletéért felelős illetékes hatóságoknak vagy hatóságokat, vagy olyan szervezeteket jelölnek ki, amelyeket a nemzeti jog vagy a nemzeti jog által erre a célra kifejezetten felhatalmazott hatóság elismer, ideértve a nemzeti központi bankokat is. A tagállamok illetékes hatóságként nem jelölhetnek ki pénzforgalmi intézményeket, hitelintézeteket vagy postai zsíróintézményeket.

Az illetékes hatóságok függetlenek a gazdálkodó szervezetektől és elkerülik az összeférhetetlenséget.

A tagállamok a Bizottság rendelkezésére bocsátják az első albekezdéssel összhangban kijelölt illetékes hatóság nevét és elérhetőségét.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdés alapján kijelölt illetékes hatóságok rendelkezzenek mindazokkal a hatáskörökkel, amelyek feladataik ellátásához szükségesek.

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek a feladataik ellátásához szükséges erőforrásokkal, különösen a megfelelő személyzet tekintetében.

(3) Azok a tagállamok, amelyek az e cím hatálya alá tartozó ügyekben egynél több illetékes hatóságot jelöltek ki, vagy amelyek illetékes hatóságként a hitelintézetek felügyeletéért felelős illetékes hatóságot jelöltek ki, biztosítják, hogy ezek a hatóságok a feladataik hatékony ellátása érdekében szorosan együttműködjenek egymással.

(4) Az (1) bekezdés szerint kijelölt illetékes hatóságok feladatait a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai látják el.

(5) Az (1) bekezdés nem vonja maga után azt, hogy az illetékes hatóságok kötelesek a pénzforgalmi intézménynek a pénzforgalmi szolgáltatásokon, valamint a 10. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett tevékenységeken kívüli egyéb üzleti tevékenységeit is felügyelni.

25. cikk

Felügyelet

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok által az e címnek való folyamatos megfelelés ellenőrzése érdekében folytatott vizsgálatok arányosak és megfelelőek legyenek, valamint igazodjanak azokhoz a kockázatokhoz, amelyeknek a pénzforgalmi intézmény ki van téve.

Az e címnek való megfelelés ellenőrzése érdekében az illetékes hatóságok különösen az alábbi lépések megtételére jogosultak:

a) kötelezhetik a pénzforgalmi intézményt a jogszabályi megfelelés monitoringjához szükséges bármilyen információ benyújtására, meghatározva – az esettől függően – a megkeresés célját, valamint az információ benyújtásának határidejét;

b) helyszíni ellenőrzést folytathatnak a pénzforgalmi intézménynél, a pénzforgalmi intézmény felelőssége mellett pénzforgalmi szolgáltatásokat vagy elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó bármely pénzforgalmi közvetítőnél, forgalmazónál vagy fióktelepnél, valamint kiszervezett tevékenységet végző bármely szervezetnél;

c) ajánlásokat és iránymutatásokat adhatnak ki, valamint – adott esetben – kötelező erejű közigazgatási rendelkezéseket hozhatnak;

d) a 16. cikk értelmében felfüggeszthetik vagy visszavonhatják az engedélyeket.

(2) A 16. cikk és a nemzeti büntetőjogi rendelkezések sérelme nélkül a tagállamok úgy rendelkeznek, hogy illetékes hatóságaik az ezen irányelvet átültető rendelkezéseket megsértő pénzforgalmi intézmények és az e pénzforgalmi intézmények üzleti tevékenységét ténylegesen ellenőrző személyek tekintetében olyan szankciókat szabhatnak ki vagy olyan intézkedéseket tehetnek, amelyek célja kifejezetten a feltárt jogsértések és azok okainak megszüntetése.

(3) Az 5. cikkben, a 6. cikk (1) és (2) bekezdésében, a 7. cikkben, és a 8. cikkben foglalt követelményektől eltérve a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok – a pénzforgalmi intézmények pénzforgalmi szolgáltatásaihoz való elegendő tőke biztosítása érdekében – jogosultak legyenek az e cikk (1) bekezdésében említett lépések megtételére, különösen ha a nem pénzforgalmi vagy nem elektronikuspénz-szolgáltatási tevékenységek hátrányosan befolyásolják vagy feltehetően hátrányosan befolyásolhatják a pénzforgalmi intézmény pénzügyi stabilitását.

26. cikk

Szakmai titoktartás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy – a tagállami büntetőjog hatálya alá tartozó esetek sérelme nélkül – minden olyan személy, aki az illetékes hatóságoknak dolgozik vagy dolgozott, valamint az illetékes hatóságok nevében eljáró minden szakértő szakmai titoktartásra legyen kötelezve.

(2) Az egyéni és üzleti jogok védelmének biztosítása érdekében a 28. cikkel összhangban kicserélt információk tekintetében mind az információt megosztó hatóságot, mind a címzett hatóságot szakmai titoktartási kötelezettség terheli.

(3) A tagállamok e cikk rendelkezéseit a 2013/36/EU irányelv 53–61. cikkének értelemszerű figyelembevételével alkalmazhatják.

27. cikk

Bírósági jogorvoslathoz való jog

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok által a pénzforgalmi intézményeket illetően az ezen irányelvvel összhangban elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések alapján hozott határozatok megtámadhatók legyenek bíróság előtt.

(2) Az (1) bekezdés a cselekvés elmulasztására is alkalmazandó.

28. cikk

Együttműködés és információcsere

(1) A különböző tagállamok illetékes hatóságainak együtt kell működniük egymással, valamint adott esetben az EKB-val, a tagállamok nemzeti központi bankjaival, az EBH-val és a pénzforgalmi szolgáltatókra alkalmazandó uniós vagy nemzeti jog értelmében kijelölt más releváns illetékes hatóságokkal.

(2) A tagállamoknak lehetővé kell tenniük az információcserét a saját illetékes hatóságaik és a következők között:

a) más tagállamoknak a kérelmező pénzforgalmi intézmények engedélyezéséért és a pénzforgalmi intézmények felügyeletéért felelős illetékes hatóságai;

b) az EKB és a tagállamok nemzeti központi bankjai mint monetáris és felügyeleti hatóságok, valamint adott esetben a fizetési és elszámolási rendszerek felügyeletéért felelős egyéb hatóságok;

c) az ezen irányelv és a pénzforgalmi szolgáltatókra alkalmazandó egyéb uniós jogszabályok, többek között az (EU) 2015/849 irányelv alapján kijelölt egyéb érintett hatóságok;

d) ***az EBH mint a felügyeleti mechanizmusok hatékony és következetes működéséhez az 1093/2010/EU rendelet 1. cikke (5) bekezdésének a) pontja szerint hozzájáruló intézmény.***

29. cikk

Az egyes tagállamok illetékes hatóságai közötti nézetkülönbségek rendezése

(1) Amennyiben egy tagállam valamely illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy valamely ügyben a 28., 30., 31., 32. vagy 33. cikk szerinti határokon átnyúló együttműködés egy másik tagállam illetékes hatóságaival nem felel meg az említett rendelkezéseknek, az EBH-hoz utalhatja az ügyet, és az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban segítséget kérhet tőle.

(2) Az EBH, amennyiben az (1) bekezdés szerint segítséget kérnek tőle, az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdése alapján indokolatlan késedelem nélkül határozatot hoz. Az említett rendelet 19. cikke (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban az EBH saját kezdeményezésére is segítheti az illetékes hatóságokat a megállapodás elérésében. Az érintett illetékes hatóságoknak az említett rendelet 19. cikke szerinti határozat meghozataláig a saját döntésüket el kell halasztaniuk.

30. cikk

A letelepedési jognak és a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy minden olyan pénzforgalmi intézménynek, amely a letelepedés joga vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján első alkalommal kíván pénzforgalmi vagy elektronikuspénz-szolgáltatást nyújtani a székhelye szerinti tagállamától eltérő tagállamban, ideértve a harmadik tagállamokban létesített szervezet útján történő szolgáltatásnyújtást is, közölnie kell az alábbiakat a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságaival:

a) a pénzforgalmi intézmény neve, címe és adott esetben engedélyszáma;

b) az(ok) a tagállam(ok), amely(ek)ben a pénzforgalmi intézmény a tevékenységét folytatni kívánja, és az ebben a tagállamban való működése megkezdésének tervezett időpontja;

c) a pénzforgalmi intézmény által nyújtani kívánt pénzforgalmi vagy elektronikuspénz-szolgáltatás(ok);

d) amennyiben a pénzforgalmi intézmény pénzforgalmi közvetítőt vagy forgalmazót is igénybe kíván venni, a 19. cikk (1) bekezdésében és a 20. cikk (2) bekezdésében említett információk;

e) amennyiben a pénzforgalmi intézmény fióktelepet kíván igénybe venni:

   i. a fogadó tagállamban folytatott pénzforgalmi vagy elektronikuspénz-szolgáltatási tevékenység tekintetében a 3. cikk (3) bekezdésének b) és e) pontjában említett információk;

   ii. a fióktelep szervezeti felépítésének ismertetése;

   iii. a fióktelep vezetéséért felelős személyek személyazonossága.

A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi intézmény, amennyiben a pénzforgalmi vagy elektronikuspénz-szolgáltatások működtetési feladatait a fogadó tagállamban működő más szervezeteknek kívánja kiszervezni, erről haladéktalanul tájékoztassa a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait.

(1a) A Bizottság külön internetes honlapot hoz létre, amely egy helyen tartalmazza az összes információt arról, hogy a pénzforgalmi intézmények hogyan vetethetik nyilvántartásba magukat az egyes tagállamokban.

(2) ***A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak az (1) bekezdésben említett valamennyi információt azok kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül továbbítania kell a fogadó tagállam illetékes hatóságainak.*** Amennyiben a szolgáltatásokat harmadik tagállamon keresztül nyújtják, a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők részére történő szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállamot kell értesíteni.

A fogadó tagállam illetékes hatóságai a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai által küldött információk kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül kötelesek az említett információkat megvizsgálni és a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak rendelkezésére bocsátani azokat az információkat, amelyek a szóban forgó pénzforgalmi intézmény által a letelepedési jog, illetve a szolgáltatásnyújtás szabadsága gyakorlása keretében nyújtani kívánt pénzforgalmi vagy elektronikuspénz-szolgáltatások szempontjából relevánsak. A fogadó tagállam illetékes hatóságainak tájékoztatniuk kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait, ha egy pénzforgalmi közvetítő vagy forgalmazó szándékolt működésével vagy egy fióktelep szándékolt létesítésével összefüggésben felmerül az (EU) 2015/849 irányelv meghatározása szerinti pénzmosás, illetve terrorizmusfinanszírozás gyanúja. Ezt megelőzően a fogadó tagállam illetékes hatósága felveszi a kapcsolatot az (EU) 2015/849 irányelv 7. cikkének (2) bekezdésében említett érintett illetékes hatóságokkal annak megállapítása érdekében, hogy a gyanú fennáll-e.

Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai nem értenek egyet a fogadó tagállam illetékes hatóságai által elvégzett vizsgálat eredményeivel, tájékoztatniuk kell ez utóbbiakat az ellenvéleményük okairól.

Amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatóságaitól kapott információk fényében a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a vizsgálat során kedvezőtlen eredményre jutnak, meg kell tagadniuk a pénzforgalmi közvetítő, a fióktelep vagy a forgalmazó nyilvántartásba vételét, illetve vissza kell vonniuk nyilvántartásba vételüket, ha a nyilvántartásba vétel már megtörtént.

(3) ***A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak az (1) bekezdés szerinti valamennyi információ kézhezvételétől számított 30 munkanapon belül tájékoztatniuk kell a döntésükről a fogadó tagállam illetékes hatóságait és a pénzforgalmi intézményt.***

A pénzforgalmi közvetítő, a forgalmazó, illetve a fióktelep, amint a 17. cikkben említettek szerint nyilvántartásba vették, megkezdheti tevékenységét az érintett fogadó tagállamban.

A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi intézmény értesítse a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait a pénzforgalmi intézmény nevében az érintett fogadó tagállamban működő pénzforgalmi közvetítőn, forgalmazón vagy fióktelepen keresztül végzett tevékenységek kezdő időpontjáról. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak erről tájékoztatniuk kell a fogadó tagállam illetékes hatóságait.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi intézmény indokolatlan késedelem nélkül tájékoztassa a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait az (1) bekezdéssel összhangban közölt információkkal kapcsolatos minden lényeges változásról, beleértve a pénzforgalmi intézményt fogadó tagállamban működő további pénzforgalmi közvetítőket, forgalmazókat, fióktelepeket vagy kiszervezett tevékenységeket végző szervezeteket is. A (2) és (3) bekezdésében előírt eljárásokat alkalmazni kell.

(5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam illetékes hatóságai közötti, e cikk szerinti együttműködés és információcsere keretének meghatározására. Az említett szabályozástechnikai standardtervezetekben részletesen meg kell határozni a határon átnyúló tevékenységet folytató pénzforgalmi intézmények értesítését érintő együttműködés módszerét, eszközeit és sajátosságait, valamint különösen a benyújtandó információk körét és kezelését, beleértve a következetes és hatékony értesítési eljárást biztosító közös terminológiát és egységes értesítési nyomtatványokat.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EBH [Kiadóhivatal: Kérjük, illessze be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban elfogadja.

31. cikk

A letelepedési jogot és a szolgáltatásnyújtás szabadságát gyakorló pénzforgalmi intézmények felügyelete

(1) A pénzforgalmi intézmény egy másik tagállam területén található pénzforgalmi közvetítője, forgalmazója vagy fióktelepe tekintetében az e címben előírt ellenőrzések elvégzése és a szükséges lépések megtétele során a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai együttműködnek a fogadó tagállam illetékes hatóságaival, többek között azáltal, hogy tájékoztatják a fogadó tagállam illetékes hatóságait arról, hogy az adott fogadó tagállam területén hol szándékoznak helyszíni ellenőrzést végezni.

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai át is ruházhatják a fogadó tagállam illetékes hatóságaira az adott pénzforgalmi intézménynél folytatandó helyszíni vizsgálat végrehajtásának feladatát.

(2) A fogadó tagállamok illetékes hatóságai előírhatják, hogy minden pénzforgalmi intézmény, amelynek az adott fogadó tagállam területén pénzforgalmi közvetítője, forgalmazója vagy fióktelepe van, rendszeresen adatszolgáltatást teljesítsen a fogadó tagállamban folytatott tevékenységeiről.

Ezekre a jelentésekre tájékoztatási vagy statisztikai célból, valamint – amennyiben a pénzforgalmi közvetítők, forgalmazók vagy fióktelepek pénzforgalmi szolgáltatásokat vagy elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtanak – a(z) XXX rendelet [PSR] II. és III. címének való megfelelés figyelemmel kísérése érdekében van szükség. Az említett pénzforgalmi közvetítőkre, forgalmazókra vagy fióktelepekre legalább a 26. cikkben említettekkel egyenértékű szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók.

A fogadó tagállam illetékes hatóságai eseti tájékoztatást kérhetnek a pénzforgalmi intézményektől, amennyiben ezek a hatóságok bizonyítékkal rendelkeznek arról, hogy az intézmények nem tartják be az e címben vagy a(z) XXX rendelet [PSR] II. és III. címében előírtakat.

(3) A székhely szerinti és a fogadó tagállam illetékes hatóságai egymás tudomására hozzák az alapvető fontosságú vagy releváns információkat, különösen valamely pénzforgalmi közvetítő, forgalmazó, illetve fióktelep jogsértése vagy feltételezett jogsértése esetén, abban az esetben is, ha az ilyen típusú jogsértés a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlása keretében történt. Az illetékes hatóságoknak kérésre valamennyi releváns információt közölniük kell, az alapvető fontosságú információkat pedig saját kezdeményezésre kell közölniük, beleértve a 13. cikk (3) bekezdése szerinti feltételeknek a pénzforgalmi intézmény általi betartására vonatkozó információkat.

(4) A tagállamok megkövetelhetik a pénzforgalmi közvetítő révén a területükön működő, a központi ügyintézésük helyével más tagállamban rendelkező pénzforgalmi intézményektől, hogy a területükön jelöljenek ki központi kapcsolattartó pontot annak érdekében, hogy biztosítsák a(z) XXX rendelet [PSR] II. és III. címében előírtak szerinti megfelelő kommunikációt és adatszolgáltatást, és könnyítsék meg a székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam illetékes hatóságai általi felügyeletet, többek között azzal, hogy kérésre az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátják a kért dokumentumokat és információkat. ***Ha egy tagállam úgy dönt, hogy ilyen követelményt ír elő, minden pénzforgalmi intézmény csak egy központi kapcsolattartó pontot jelöl ki az adott tagállamban.***

(5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben megállapítja azokat a kritériumokat, amelyek alapján az arányosság elvének megfelelően meghatározható, hogy mely körülmények esetén indokolt a (4) bekezdésben említett központi kapcsolattartó pont kijelölése, és annak milyen feladatokat kell ellátnia.

A szabályozástechnikai standardtervezeteknek különösen az alábbiakat kell figyelembe venniük:

a) a pénzforgalmi intézmény által a fogadó tagállamban teljesített műveletek teljes volumene és összértéke;

b) a nyújtott pénzforgalmi szolgáltatások típusa;

c) a fogadó tagállamban található pénzforgalmi közvetítők száma összesen.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EBH [Kiadóhivatal: Kérjük, illessze be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban elfogadja.

32. cikk

Intézkedések a rendelkezések be nem tartásának esetére, beleértve az óvintézkedéseket

(1) Amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy a területén pénzforgalmi közvetítővel, forgalmazóval vagy fiókteleppel rendelkező pénzforgalmi intézmény nem teljesíti az e címben vagy a(z) XXX rendelet [PSR] II. és III. címében előírtakat, az érintett illetékes hatóságnak erről indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatnia kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát.

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának az első albekezdés szerint kapott információk kiértékelését követően indokolatlan késedelem nélkül meg kell tennie minden megfelelő intézkedést annak biztosítására, hogy a kérdéses pénzforgalmi intézmény megszüntesse a jogellenes állapotot. Ezekről az intézkedésekről a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának haladéktalanul értesítenie kell a fogadó tagállam és minden más érintett tagállam illetékes hatóságát.

(2) Sürgős esetben, amennyiben súlyos veszély fenyegeti a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők kollektív érdekeit a fogadó tagállamban, és ezt azonnal kezelni kell, a fogadó tagállam illetékes hatóságai jogosultak óvintézkedéseket hozni az illetékes hatóságok közötti, határokon átnyúló együttműködéssel párhuzamosan, amíg a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a 31. cikk szerint meg nem hozzák a szükséges intézkedéseket.

(3) A (2) bekezdésben említett óvintézkedéseknek megfelelőeknek és a céllal, azaz a fogadó tagállamokban a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők kollektív érdekeit fenyegető súlyos veszély elleni védelemmel arányosaknak kell lenniük. Az óvintézkedések nem járhatnak azzal, hogy a pénzforgalmi intézmény pénzforgalmi szolgáltatásait a fogadó tagállamban igénybe vevők előnyben részesülnek a szolgáltatásokat más tagállamban igénybe vevőkkel szemben.

Az óvintézkedéseknek ideigleneseknek kell lenniük, és alkalmazásukat be kell szüntetni azt követően, hogy a súlyos veszélyeket – többek között a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak segítségével, illetve velük vagy a 29. cikk (1) bekezdése szerint az EBH-val együttműködésben – kezelték.

(4) Amennyiben a válsághelyzet lehetővé teszi, a fogadó tagállam illetékes hatóságai előzetesen és mindenképpen indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják a székhely szerinti tagállam, illetve az egyéb esetleges érintett tagállamok illetékes hatóságait, a Bizottságot és az EBH-t, a (2) bekezdés szerint hozott óvintézkedésekről és azok indokairól.

33. cikk

Indokolás és közlés

(1) A 25., 30., 31., illetve 32. cikk alapján az illetékes hatóságok által meghozott, szankciót vagy a szolgáltatásnyújtás szabadságára vagy a letelepedés szabadságára vonatkozó korlátozásokat alkalmazó minden intézkedést megfelelően meg kell indokolni, és közölni kell az érintett pénzforgalmi intézménnyel.

(2) A 30., 29. és 32. cikk nem érinti az illetékes hatóságoknak az (EU) 2015/849 irányelv és az (EU) 2015/847 rendelet alapján, különösen az (EU) 2015/849 irányelv 47. cikkének (1) bekezdése és az (EU) 2015/847 rendelet 22. cikkének (1) bekezdése alapján az említett irányelv és rendelet előírásainak való megfelelés felügyeletére, illetve monitoringjára vonatkozóan fennálló kötelezettségét.

II. FEJEZET

Mentességek és értesítések

34. cikk

Opcionális mentességek

(1) Az I. melléklet 1–5. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatásokat, illetve elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó természetes vagy jogi személyek esetében a tagállamok teljesen vagy részben eltekinthetnek az I. fejezet 1., 2. és 3. szakaszában meghatározott eljárás és feltételek alkalmazásától – a 17., 18., 24., 26., 27. és 28. cikkben meghatározottak kivételével –, vagy engedélyezhetik az illetékes hatóságaik számára, hogy ezek alkalmazásától teljesen vagy részben eltekintsenek, amennyiben:

a) pénzforgalmi szolgáltatások esetében az érintett személy – beleértve mindazon pénzforgalmi közvetítőket is, akikért az érintett személy teljes felelősséggel tartozik – által teljesített fizetési műveletek összértékének a megelőző 12 hónapra vonatkozó havi átlaga nem haladja meg a tagállam által meghatározott értékhatárt, de legfeljebb 3 millió EUR értékű; vagy

b) elektronikuspénz-szolgáltatások esetében a teljes üzleti tevékenység által eredményezett kintlevő elektronikus pénz átlaga nem haladja meg a tagállam által meghatározott határértéket, de legfeljebb 5 millió EUR értékű; valamint

c) pénzforgalmi szolgáltatások és elektronikuspénz-szolgáltatások esetében az üzleti tevékenység irányításáért vagy működtetéséért felelős természetes személyek egyikét sem ítélték el korábban pénzmosással vagy terrorizmus-finanszírozással kapcsolatos bűncselekmény vagy egyéb pénzügyi bűncselekmény miatt.

ca) az (EU) 2023/1114 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 7. pontjában meghatározott elektronikuspénz-tokeneket használó kereskedési és kiegyenlítési szolgáltatások végrehajtásához használt fizetési műveletek esetében a pénzforgalmi szolgáltatót az említett rendelet V. címe alapján már engedélyezték kriptoeszköz-szolgáltatóként valamely tagállamban az említett szolgáltatások tekintetében.

Az albekezdés a) pontjának alkalmazásában a határérték túllépését a fizetési műveleteknek a vonatkozó üzleti tervben szereplő tervezett teljes összege alapján kell értékelni, kivéve, ha az illetékes hatóságok előírták a terv kiigazítását.

Amennyiben az elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmény pénzforgalmi szolgáltatásokat is nyújt vagy a 10. cikkben említett tevékenységek bármelyikét is végzi, és a kintlevő elektronikus pénz mennyisége előre nem meghatározható, az illetékes hatóságok lehetővé teszik ezen pénzforgalmi intézmény számára, hogy az első albekezdés b) pontját olyan reprezentatív hányad alapján alkalmazhassa, amely hányad feltételezése szerint elektronikuspénz-szolgáltatás nyújtására kerül felhasználásra, feltéve, hogy ez a reprezentatív hányad múltbeli adatok alapján és az illetékes hatóságok számára kielégítő módon észszerűen megbecsülhető. Abban az esetben, ha egy pénzforgalmi intézmény még nem kellően hosszú ideje működik, ezt az előírást az intézmény üzleti terve által igazolt tervezett kintlevő elektronikus pénz alapján kell értékelni, figyelembe véve az illetékes hatóságok által a tervben kért esetleges kiigazításokat.

A tagállamok előírhatják továbbá, hogy a választható mentességek biztosítása olyan további előírások figyelembevételével történjen, amelyek a fogyasztónak az elektronikus pénz tárolására használt készpénz-helyettesítő fizetési eszközén vagy fizetési számláján tárolható legmagasabb összegre vonatkoznak.

Az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontja szerinti mentességben részesülő természetes vagy jogi személy csak az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjával összhangban nyújthat elektronikuspénz-szolgáltatásokhoz nem kapcsolódó pénzforgalmi szolgáltatásokat.

(2) A tagállamok előírják, hogy az (1) bekezdésben említett eljárások és feltételek alkalmazása alól mentesülő természetes vagy jogi személyek kötelesek nyilvántartásba vetetni magukat a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságánál. A tagállamok a 3. cikk (3) bekezdésének a)–s) pontjában felsorolt elemek alapján meghatározzák a nyilvántartásba vétel iránti kérelemhez csatolandó dokumentációt.

(3) A tagállamok előírják, hogy a (2) bekezdéssel összhangban nyilvántartásba vett természetes vagy jogi személynek abban a tagállamban kell a központi ügyintézésének helyét fenntartania vagy lakóhellyel rendelkeznie, amelyben az üzleti tevékenységét ténylegesen folytatja.

(4) Az (1) bekezdésben említett eljárások és feltételek alkalmazása alól mentesülő személyeket pénzforgalmi intézménynek kell tekinteni. Az említett személyekre a 13. cikk (6) bekezdését, valamint a 30., 31. és 32. cikket nem lehet alkalmazni.

(5) A tagállamok előírhatják, hogy a (2) bekezdéssel összhangban nyilvántartásba vett természetes vagy jogi személyek a 10. cikkben felsoroltak közül csak bizonyos tevékenységeket folytathatnak.

(6) Az (1) bekezdésben említett eljárások és feltételek alkalmazása alól mentesülő személyek értesítik az illetékes hatóságokat a helyzetükben bekövetkezett, az említett bekezdésben meghatározott feltételek szempontjából lényeges változásról, és legalább évente, az illetékes hatóságok által meghatározott időpontban jelentést tesznek a következőkről:

a) pénzforgalmi szolgáltatások nyújtása esetén a fizetési műveletek előző 12 havi összértékének átlaga;

b) elektronikuspénz-szolgáltatások nyújtása esetén az átlagos kintlevő elektronikus pénz.

(7) A tagállamok megteszik a szükséges lépéseket annak biztosítására, hogy amennyiben az e cikk (1), (3) vagy (5) bekezdésében meghatározott feltételek már nem teljesülnek, az érintett személynek a 13. cikknek megfelelően 30 naptári napon belül engedélyért kelljen folyamodnia. A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok megfelelő hatáskörrel rendelkezzenek az e cikkben előírtaknak való folyamatos megfelelés ellenőrzésére.

(8) E cikk (1)–(6) bekezdésének alkalmazása nem érinti az (EU) 2015/849 irányelv vagy a pénzmosás, illetve a terrorizmusfinanszírozás elleni nemzeti jog előírásait.

35. cikk

Értesítés és tájékoztatás

Az a tagállam, amely úgy dönt, hogy megadja a 34. cikkben említett mentességet, tájékoztatja a Bizottságot a következők mindegyikéről:

a) az említett mentesség megadására vonatkozó határozata;

b) e mentesség bármely későbbi módosítása;

c) az érintett természetes és jogi személyek száma;

d) évente a 34. cikk (1) bekezdése a) pontjának megfelelően a végrehajtott fizetési műveletek összértéke az egyes naptári évek december 31-én fennálló állapota szerint, valamint a 34. cikk (1) bekezdésének b) pontjának megfelelően a kintlevő kibocsátott elektronikus pénz teljes összege.

36. cikk

Számlainformációs szolgáltatók

(1) ***A 3. cikktől eltérve,*** a kizárólag az I. melléklet 7. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatást nyújtó természetes vagy jogi személyek nem engedélykötelesek, de a tevékenységük megkezdése előtt nyilvántartásba kell vetetniük magukat a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságánál.

(2) A nyilvántartásba vétel iránti kérelemhez csatolni kell a 3. cikk (3) bekezdésének a), b), e)–h), j), l), n), p) és q) pontjában említett információkat és dokumentumokat.

A 3. cikk (3) bekezdése e), f) és l) pontjában említett dokumentumok tekintetében a nyilvántartásba vételt kérő természetes vagy jogi személynek ismertetnie kell az általa bevezetett auditrendszert és azokat a szervezeti intézkedéseket, amelyekkel minden tőle elvárhatót megtesz azért, hogy garantálja a szolgáltatásait igénybe vevők érdekeinek védelmét, valamint az I. melléklet 7. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatás végzésének folyamatosságát és megbízhatóságát.

(3) A 3. cikk (3) bekezdésének j) pontjában említett biztonsági ellenőrzési és kockázatcsökkentő intézkedéseknek be kell mutatniuk, hogy a nyilvántartásba vételt kérő természetes vagy jogi személy hogyan fogja biztosítani az (EU) 2022/2554 rendelet II. fejezetével összhangban levő magas szintű digitális működési rezilienciát, különösen a műszaki biztonság és az adatvédelem tekintetében, többek között azon szoftverek és IKT-rendszerek vonatkozásában, amelyeket a nyilvántartásba vételt kérő természetes vagy jogi személy vagy azok a vállalkozások használnak, amelyekhez az említett személy a tevékenységeit részben vagy egészben kiszervezi.

(4) A tagállamok előírják, hogy az (1) bekezdésben említett személyek a nyilvántartásba vétel feltételeként rendelkezzenek olyan szakmai felelősségbiztosítással, amely kiterjed arra a területre, ahol a vállalkozás a szolgáltatásait nyújtja, vagy rendelkezzenek más hasonló, felelősségre vonatkozó garanciával, továbbá biztosítsák, hogy:

a) eleget tesznek a fizetési számlához kapcsolódó számlainformációs szolgáltatáshoz való nem engedélyezett vagy csalárd hozzáférésből, illetve annak nem engedélyezett vagy csalárd használatából eredő, a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatóval vagy a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjével szembeni helytállási kötelezettségüknek;

b) fedeznek bármely önrészt, küszöbértéket, illetve a biztosítás vagy a hasonló garancia fedezeti körén kívüli összeget;

c) folyamatosan figyelemmel kísérik a biztosítás vagy a hasonló garancia által fedezett kockázatokat.

A b) és c) pontban meghatározott követelmények alternatívájaként az e cikk (1) bekezdésében említett jogi személyek dönthetnek úgy, hogy 50 000 EUR indulótőkével rendelkeznek, amelyet szakmai felelősségbiztosítással vagy hasonló garanciával kell helyettesíteni közvetlenül azután, hogy a jogi személyek pénzforgalmi intézményként megkezdték tevékenységüket.

(5) Az I. fejezet 1. és 2. szakasza nem alkalmazandó az e cikk (1) bekezdésében említett szolgáltatásokat nyújtó személyekre. Az I. fejezet 3. szakaszát az e cikk (1) bekezdésében említett szolgáltatásokat nyújtó személyekre kell alkalmazni, a 25. cikk (3) bekezdésének kivételével.

▌

(6) Az e cikk (1) bekezdésében említett személyeket pénzforgalmi intézménynek kell tekinteni.

37. cikk

Kiskereskedelmi üzletekben vásárlás nélkül nyújtott készpénzfelvételi szolgáltatás

(1) A tagállamok mentesítik ezen irányelv alkalmazása alól azokat a természetes vagy jogi személyeket, akik vagy amelyek bármilyen vásárlástól függetlenül készpénzfelvételt tesznek lehetővé a kiskereskedelmi üzletekben, feltéve, hogy teljesülnek a következő feltételek:

a) a szolgáltatást a telephelyén rendszeres foglalkozás keretében árukat vagy szolgáltatásokat értékesítő természetes vagy jogi személy nyújtja;

b) ***a rendelkezésre bocsátott készpénz összege készpénzfelvételenként nem haladja meg a 100 EUR-t, vagy az érintett tagállam pénznemében kifejezett, ennek megfelelő összeget.***

ba) az ügyfél készpénzfelvétele nem anonimizált, és ügyfél-hitelesítést igényel.

(2) Ez a cikk nem érinti az (EU) 2015/849 irányelvet vagy a pénzmosás/terrorizmusfinanszírozás elleni egyéb releváns uniós vagy nemzeti jogszabályokat.

38. cikk

A fizetési számlákat nem kezelő ATM-üzemeltetők által kínált készpénzfelvételi szolgáltatások

(1) ***A 3. cikktől eltérve, azoknak a természetes vagy jogi személyeknek, akik vagy amelyek az I. melléklet 1. pontjában említett készpénzfelvételi szolgáltatásokat nyújtanak, és nem vezetnek fizetési számlákat, továbbá nem nyújtanak az I. mellékletben említett egyéb pénzforgalmi szolgáltatásokat, nem kell engedélyért folyamodniuk, de a tevékenységük megkezdése előtt nyilvántartásba kell vetetniük magukat a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságánál.***

(2) Az (1) bekezdésben említett nyilvántartásba vétel iránti kérelemhez csatolni kell a 3. cikk (3) bekezdésének a), b), e)–h), j), l), n), p) és q) pontjában említett információkat és dokumentumokat.

A 3. cikk (3) bekezdése e), f) és l) pontjában említett dokumentumok tekintetében a nyilvántartásba vételt kérő természetes vagy jogi személynek ismertetnie kell az általa bevezetett auditrendszert és azokat a szervezeti intézkedéseket, amelyekkel minden tőle elvárhatót megtesz azért, hogy garantálja a szolgáltatásait igénybe vevők érdekeinek védelmét, valamint az I. melléklet 1. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatás végzésének folyamatosságát és megbízhatóságát.

A 3. cikk (3) bekezdésének j) pontjában említett biztonsági ellenőrzési és kockázatcsökkentő intézkedéseknek be kell mutatniuk, hogy a nyilvántartásba vételt kérő természetes vagy jogi személy hogyan fogja biztosítani az (EU) 2022/2554 rendelet II. fejezetével összhangban levő magas szintű digitális működési rezilienciát, különösen a műszaki biztonság és az adatvédelem tekintetében, többek között azon szoftverek és IKT-rendszerek vonatkozásában, amelyeket a nyilvántartásba vételt kérő természetes vagy jogi személy vagy azok a vállalkozások használnak, amelyekhez az említett személy a tevékenységeit részben vagy egészben kiszervezi.

(3) Az I. fejezet 1. és 2. szakasza nem alkalmazandó az e cikk (1) bekezdésében említett szolgáltatásokat nyújtó személyekre. Az I. fejezet 3. szakaszát az e cikk (1) bekezdésében említett szolgáltatásokat nyújtó személyekre kell alkalmazni, a 25. cikk (3) bekezdésének kivételével.

(4) Az e cikk (1) bekezdésében említett szolgáltatásokat nyújtó személyeket pénzforgalmi intézménynek kell tekinteni.

(4a) Az e cikk (1) bekezdésében említett szolgáltatásokat nyújtó természetes vagy jogi személyeknek meg kell felelniük a pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló rendelet 7. cikkében a díjak és költségek átláthatóságára vonatkozóan meghatározott követelményeknek, és különösen biztosítaniuk kell, hogy az ilyen díjak és költségek már a szolgáltatás nyújtásának kezdeményezésekor fel legyenek tüntetve.

39. cikk

Értesítési kötelezettség

(1) ***A tagállamok előírják, hogy azok a szolgáltatók, amelyek a(z) XXX rendelet [PSR] 2. cikke (2) bekezdése j) pontjának i. és ii. alpontjában említett valamelyik tevékenységet, vagy mindkét tevékenységet folytatják, és az ezen tevékenységgel vagy tevékenységekkel kapcsolatban az általuk teljesített fizetési műveletek összértéke a megelőző 12 hónapra vonatkozóan meghaladja az 1 millió EUR-t, értesítsék az illetékes hatóságokat a kínált szolgáltatásokról, és pontosan határozzák meg, hogy megítélésük szerint a(z) XXX rendelet [PSR] 2. cikke (2) bekezdése j) pontjának i. és ii. alpontjában említett mely kivétel alapján végzik a tevékenységet.***

Az illetékes hatóságnak az említett értesítés alapján megfelelő indokolással ellátott határozatot kell hoznia a(z) XXX rendelet [PSR] 2. cikke (2) bekezdésének j) pontjában említett kritériumok alapján, amennyiben a tevékenység nem minősül zárt körű hálózat keretében végzett tevékenységnek, és erről tájékoztatnia kell a pénzforgalmi szolgáltatót.

(2) ***A tagállamok előírják, hogy azok a szolgáltatók, amelyek a(z) XXX rendelet [PSR] 2. cikke (2) bekezdésének k) pontjában említett tevékenységet folytatnak, értesítsék az illetékes hatóságokat, valamint bocsássanak az illetékes hatóságok rendelkezésére egy éves ellenőri véleményt, amely igazolja, hogy a szóban forgó tevékenység megfelel a(z) XXX rendelet [PSR] 2. cikke (2) bekezdésének k) pontjában meghatározott értékhatároknak.***

(3) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az illetékes hatóságok tájékoztassák az EBH-t azokról a szolgáltatásokról, amelyekről az (1) bekezdés alapján értesítést kaptak, és jelezzék, hogy e tevékenységek végzése melyik kivétel alapján történik.

(4) Azon tevékenység leírását, amelyekről az illetékes hatóságok a (2) vagy (3) bekezdés alapján értesítést kaptak, közzé kell tenni a 17. és a 18. cikkben említett nyilvántartásban.

III. CÍM

FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUSOK ÉS SZABÁLYOZÁSTECHNIKAI STANDARDOK

40. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 41. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az 5. cikkben, a 34. cikk (1) bekezdésében és a 37. cikkben említett összegeknek az infláció figyelembevétele érdekében történő aktualizálása céljából.

41. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 40. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól ezen irányelv hatálybalépésének időpontjától kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 40. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 40. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam 3 hónappal meghosszabbodik.

IV. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

42. cikk

Teljes harmonizáció

(1) A 6. cikk (3) bekezdésének és a 34. cikknek a sérelme nélkül, amennyiben ez az irányelv harmonizált rendelkezéseket tartalmaz, a tagállamok nem tarthatnak hatályban és nem vezethetnek be az ezen irányelvben meghatározottaktól eltérő rendelkezéseket.

(2) Az a tagállam, amely él a 6. cikk (3) bekezdésében vagy a 34. cikkben említett lehetőségek bármelyikével, erről és minden későbbi változásról tájékoztatja a Bizottságot. A Bizottság ezt az információt egy honlapon vagy más, könnyen elérhető módon nyilvánosságra hozza.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők kárára ne térjenek el az ezen irányelvet átültető nemzeti jogi rendelkezésektől, kivéve, ha azok kifejezetten tartalmaznak ilyen lehetőséget. A pénzforgalmi szolgáltatók azonban kínálhatnak előnyösebb feltételeket a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők számára.

43. cikk

Felülvizsgálati záradék

(1) A Bizottság [Kiadóhivatal: Kérjük, illessze be a dátumot: az ezen irányelv ***alkalmazásának*** kezdőnapjától számított 5 évvel]-ig jelentést nyújt be az Európai Parlament, a Tanács, az EKB, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság számára az irányelv alkalmazásáról és hatásairól és különösen az alábbiakról:

▌

b) a 2014/49/EU irányelv felülvizsgálatának hatása az ügyfelek pénzeszközeinek pénzforgalmi intézmények általi védelmére.

ba) az ezen irányelv alapján engedélyezett pénzforgalmi szolgáltatók teljes száma és piaci részesedése tagállamonkénti bontásban;

A Bizottság az említett jelentéssel együtt adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszt elő.

(2) A Bizottság [Kiadóhivatal: Kérjük, illessze be a dátumot: a PSR ***hatálybalépésének*** napjától számított három évvel]-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az EKB-nak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak ezen irányelv hatályáról, különös tekintettel a fizetési rendszerekre, a fizetési modellekre és a technikai szolgáltatókra, ***beleértve a digitális pénztárcák feldolgozását vagy működtetését, amelyek nem tartoznak az ezen irányelv hatálya alá***. A Bizottság az említett jelentéssel együtt adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszt elő.

44. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) A tagállamok lehetővé teszik az (EU) 2015/2366 irányelv 11. cikke alapján [Kiadóhivatal: Kérjük, illessze be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal]-ig engedélyezett pénzforgalmi intézmények számára, hogy továbbra is végezhessék azokat a pénzforgalmi szolgáltatásokat, amelyekre engedélyt kaptak, anélkül, hogy ezen irányelv 3. cikkével összhangban új engedélyért kellene folyamodniuk, vagy meg kellene felelniük az ezen irányelv II. címében meghatározott vagy említett egyéb rendelkezéseknek [Kiadóhivatal: Kérjük, illessze be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig.

A tagállamok nem írhatják elő az első albekezdésben említett pénzforgalmi intézmények számára, hogy az illetékes hatóságoknak bármilyen kiegészítő információt nyújtsanak be az olyan információn kívül, amely lehetővé teszi, hogy az illetékes hatóságok [Kiadóhivatal: Kérjük, illessze be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig értékeljék a következők bármelyikét:

a) ***az említett pénzforgalmi intézmények megfelelnek-e a II. cím alatti új előírásoknak, és ha nem, milyen intézkedéseket kell tenni a megfelelés biztosítása érdekében;***

b) az engedélyt vissza kell-e vonni.

Az első albekezdésben említett azon pénzforgalmi intézmények, amelyek az illetékes hatóságok általi ellenőrzést követően megfelelnek a II. cím előírásainak, ezen irányelv 13. cikke értelmében pénzforgalmi intézményként továbbra is engedélyt kapnak, és bejegyzik őket a 17. és 18. cikkben említett nyilvántartásokba. Amennyiben ezek a pénzforgalmi intézmények [Kiadóhivatal: Kérjük, illessze be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig nem felelnek meg a II. címben meghatározott előírásoknak, fel kell függeszteni azokat a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtása alól mindaddig, amíg az érintett illetékes hatóság rendelkezésére nem bocsátják a II. címnek való megfelelést biztosító kiegészítő információkat, és az illetékes hatóság nem ellenőrzi ezen információk pontosságát, valamint megfelelően fel nem hatalmazza a pénzforgalmi szolgáltatót.

(2) A tagállamok rendelkeznek az (1) bekezdésben említett pénzforgalmi intézmények automatikus engedélyezéséről és a 17. cikkben említett nyilvántartásba való bejegyzéséről, amennyiben az illetékes hatóságok bizonyítékkal rendelkeznek arra vonatkozóan, hogy az említett pénzforgalmi intézmények már megfelelnek a 3. és 13. cikkben előírtaknak. Az illetékes hatóságok tájékoztatják az érintett pénzforgalmi intézményeket az engedélyezést gátló akadályokról, és indokolatlan késedelem nélkül megszüntetik az akadályokat.

(3) A tagállamok lehetővé teszik, hogy azok a természetes vagy jogi személyek, akik [Kiadóhivatal: Kérjük, illessze be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal]-ig az (EU) 2015/2366 irányelv 32. cikke szerinti mentességben részesültek, és az említett irányelv I. mellékletében említett pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtottak, az alábbi lehetőségek közül választhassanak:

a) az érintett tagállamban [Kiadóhivatal: Kérjük, illessze be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig folytatják az említett szolgáltatásnyújtást;

b) az ezen irányelv 34. cikke szerint mentességben részesülnek; vagy

c) megfelelnek az ezen irányelv II. címében megállapított vagy említett egyéb rendelkezéseknek.

Az első albekezdésben említett bármely olyan személyt, aki vagy amely [Kiadóhivatal: Kérjük, illessze be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal]-ig ezen irányelv alapján nem kapott engedélyt vagy mentességet, fel kell függeszteni a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtása alól mindaddig, amíg az érintett illetékes hatóság rendelkezésére nem bocsátja a szükséges kiegészítő információkat, és az illetékes hatóság nem ellenőrzi ezen információk pontosságát, valamint megfelelően fel nem hatalmazza a pénzforgalmi szolgáltatót.

(4) A tagállamok az (EU) 2015/2366 irányelv 32. cikke szerinti mentességben részesülő természetes és jogi személyek számára az ezen irányelv 34. cikke szerinti mentességet biztosíthatnak, és e személyeket bejegyezhetik az ezen irányelv 17. és 18. cikkében említett nyilvántartásba, amennyiben az illetékes hatóságok bizonyítékkal rendelkeznek arra vonatkozóan, hogy az ezen irányelv 34. cikkében meghatározott követelmények teljesülnek. Az illetékes hatóságok tájékoztatják az érintett pénzforgalmi intézményeket. ***Amennyiben az illetékes hatóságok [az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig nem hozzák meg a határozatot, a pénzforgalmi intézmények a határozat meghozataláig továbbra is nyújthatják és teljesíthetik azokat a pénzforgalmi szolgáltatásokat, amelyekre engedélyt kaptak.***

45. cikk

Átmeneti rendelkezés – a 2009/110/EK irányelv alapján engedélyezett elektronikuspénz-kibocsátó intézmények

(1) A tagállamok lehetővé teszik a 2009/110/EK irányelv 2. cikkének 1. pontjában meghatározott azon elektronikuspénz-kibocsátó intézmények számára, amelyek [Kiadóhivatal: Kérjük, illessze be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal] előtt a 2009/110/EK irányelvet átültető nemzeti jogszabályokkal összhangban elektronikuspénz-kibocsátó intézményként kezdték meg működésüket abban a tagállamban, amelyben a 2009/110/EK irányelvet átültető nemzeti jogszabályokkal összhangban a központi ügyintézésük helye található, hogy a tevékenységüket az adott tagállamban vagy egy másik tagállamban anélkül folytathassák, hogy ezen irányelv 3. cikkével összhangban ***új*** engedélyért kellene folyamodniuk, vagy meg kellene felelniük az ezen irányelv II. címében megállapított vagy említett egyéb rendelkezéseknek ***[Kiadóhivatal: Kérjük, illessze be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]***-ig.

(2) A tagállamok nem írhatják elő az (1) bekezdésben említett elektronikuspénz-kibocsátó intézmények számára, hogy az illetékes hatóságoknak más információt nyújtsanak be, mint amely lehetővé teszi az illetékes hatóságoknak, hogy [Kiadóhivatal: Kérjük, illessze be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig értékeljék az adott elektronikuspénz-kibocsátó intézmények ezen irányelv előírásainak való megfelelését. Amennyiben az értékelés azt tárja fel, hogy az említett elektronikuspénz-kibocsátó intézmények nem felelnek meg az említett követelményeknek, az illetékes hatóságok döntenek a megfelelés biztosítását lehetővé tevő intézkedésekről vagy az engedély visszavonásáról.

Az első albekezdésben említett azon elektronikuspénz-kibocsátó intézmények, amelyek az illetékes hatóságok általi ellenőrzést követően megfelelnek a II. cím előírásainak, ezen irányelv 13. cikke értelmében pénzforgalmi intézményként kapnak engedélyt, és bejegyzik őket a 17. és 18. cikkben említett nyilvántartásokba. Amennyiben ezek az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények [Kiadóhivatal: Kérjük, illessze be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig nem felelnek meg a II. címben meghatározott követelményeknek, fel kell függeszteni azokat az elektronikuspénz-szolgáltatások nyújtása alól mindaddig, amíg az érintett illetékes hatóság rendelkezésére nem bocsátják a szükséges kiegészítő információkat, és az illetékes hatóság nem ellenőrzi ezen információk pontosságát, valamint megfelelően fel nem hatalmazza az elektronikuspénz-kibocsátó intézményt.

(3) A tagállamok lehetővé teszik az (1) bekezdésben említett elektronikuspénz-kibocsátó intézmények pénzforgalmi intézménykénti automatikus engedélyezését és a 17. cikkben említett nyilvántartásba való bejegyzését, amennyiben az illetékes hatóságok bizonyítékkal rendelkeznek arra vonatkozóan, hogy az érintett elektronikuspénz-kibocsátó intézmények megfelelnek ezen irányelv előírásainak. Az illetékes hatóságok tájékoztatják az érintett elektronikuspénz-kibocsátó intézményeket az engedélyezést gátló akadályokról, és indokolatlan késedelem nélkül megszüntetik az akadályokat.

(4) A tagállamok lehetővé teszik azon jogi személyek számára, amelyek [Kiadóhivatal: Kérjük, illessze be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal] előtt a 2009/110/EK irányelv 9. cikkét átültető nemzeti jogszabályokkal összhangban kezdték meg tevékenységüket, hogy az érintett tagállamban az említett irányelv szerint [Kiadóhivatal: Kérjük, illessze be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig folytathassák tevékenységüket anélkül, hogy ezen irányelv 3. cikke alapján új engedélyért kellene folyamodniuk, vagy meg kellene felelniük az ezen irányelv II. címében megállapított vagy említett egyéb rendelkezéseknek. ***Amennyiben az illetékes hatóságok [Kiadóhivatal: Kérjük, illessze be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig nem hozzák meg a határozatot, az említett jogi személyek továbbra is biztosíthatják és nyújthatják azokat elektronikuspénz-szolgáltatásokat és pénzforgalmi szolgáltatásokat, amelyekre engedélyt kaptak.***

45a. cikk

Meghosszabbítási időszak

Az illetékes hatóságok kivételes esetben dönthetnek úgy, hogy meghosszabbítják azt az időszakot, amíg egyes pénzforgalmi intézmények és elektronikuspénz-kibocsátó intézmények nem nyújthatnak szolgáltatásokat, amennyiben ezek az intézmények rendelkezésre bocsátották a 44. és 45. cikkben előírt információkat, ám az illetékes hatóságok nem tudták azokat az előírt határidőn belül feldolgozni.

46. cikk

I

47. cikk

Az (EU) 2020/1828 irányelv módosítása

Az (EU) 2020/1828 irányelv I. melléklete a következő ponttal egészül ki:

„(68) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 20…/… rendelete a pénzügyi adatokhoz való hozzáférés keretéről, továbbá az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, az 1095/2010/EU és az (EU) 2022/2554 rendelet módosításáról (HL L […].,[…].,[… oldal]).”

48. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az (EU) 2015/2366 irányelv [Kiadóhivatal: Kérjük, illessze be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal]-tól/-től hatályát veszti.

A 2009/110/EK irányelv [Kiadóhivatal: Kérjük, illessze be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal]-tól/-től hatályát veszti.

Az ezen irányelv hatálybalépésekor hatályos jogi aktusokban az (EU) 2015/2366 irányelvre és a 2009/110/EK irányelvre történő valamennyi hivatkozást az erre az irányelvre vagy a(z) XXX rendeletre [PSR] való hivatkozásként kell értelmezni, és az ezen irányelv III. mellékletében szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

49. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok legkésőbb [Kiadóhivatal: Kérjük, illessze be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal]-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

(2) E rendelkezések [Kiadóhivatal: Kérjük, illessze be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal]-tól/-től alkalmazandók.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

50. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

51. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt...,

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*

I. MELLÉKLET

PÉNZFORGALMI SZOLGÁLTATÁSOK

(A 2. cikk 3. pontjában említetteknek megfelelően)

(1) Fizetési számlára történő készpénzbefizetést és/vagy fizetési számláról történő készpénzfelvételt lehetővé tevő szolgáltatások.

(2) Fizetési műveletek teljesítése, többek között pénzeszközök fizetési számláról vagy fizetési számlára történő átutalása, beleértve azt is, amikor a pénzeszközöket a felhasználó pénzforgalmi szolgáltatója vagy egy másik pénzforgalmi szolgáltató által biztosított hitelkeret fedezi.

(3) Készpénz-helyettesítő fizetési eszközök kibocsátása.

(4) Fizetési műveletek elfogadása.

(5) Készpénzátutalás.

(6) Fizetéskezdeményezési szolgáltatások.

(7) Számlainformációs szolgáltatások.

II. MELLÉKLET

ELEKTRONIKUSPÉNZ-SZOLGÁLTATÁSOK

(A 2. cikk 37. pontjában említetteknek megfelelően)

Elektronikuspénz-kibocsátás, elektronikuspénz-egységeket tároló fizetési számlák vezetése és elektronikuspénz-egységek átutalása.

III. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

Az (EU) 2015/2366 IRÁNYELV	**IRÁNYELV 2009/110/EC**	**XXX IRÁNYELV (PSD3)**	**XXX RENDELET (PSR)**
1. cikk, (1) bekezdés	1. cikk, (1) bekezdés		2. cikk, (1) bekezdés
a) pont	a) pont		a) pont
b) pont	b) pont		-
c) pont	c) pont		b) pont
d) pont			c) pont
e) pont	d) pont		d) pont
f) pont	e) pont		e) pont
	1. cikk, (2) bekezdés	1. cikk, (1) bekezdés	
	1. cikk, (3) bekezdés	1. cikk, (2) bekezdés	
1. cikk, (2) bekezdés			1. cikk, (1) bekezdés
			1. cikk, (2) bekezdés
2. cikk, (1) bekezdés			2. cikk, (1) bekezdés
3. cikk			2. cikk, (2) bekezdés
a) pont			a) pont
b) pont			b) pont
c) pont			-
d) pont			c) pont
e) pont			d) pont
			e) pont
f) pont			-
g) pont			f) pont
h) pont			g) pont
i) pont			h) pont
j) pont			i) pont
k) pont	1. cikk, (4) bekezdés		j) pont
l) pont	1. cikk, (5) bekezdés		k) pont
m) pont			l) pont
n) pont			m) pont
o) pont			-
2. cikk, (2) bekezdés			2. cikk, (3) bekezdés
2. cikk, (3) bekezdés			2. cikk, (4) bekezdés
2. cikk, (4) bekezdés			2. cikk, (5) bekezdés
2. cikk, (5) bekezdés			2. cikk, (6) bekezdés
			2. cikk, (7) bekezdés
			2. cikk, (8) bekezdés
4. cikk:	2. cikk:	2. cikk:	3. cikk:

1–3. pont		1–3. pont	1–3. pont
4. pont		4. pont	4. pont
5. pont		5. pont	5. pont
6. pont		-	-
-		-	6. és 7. pont
		6. pont	8. pont
7. pont		7. pont	9. pont
		8. pont	10. pont
8–13. pont		9–14. pont	11–16. pont
-		-	17. pont
14. pont		15. pont	18. pont
15. és 16. pont		17. és 18. pont	20. és 21. pont
17. pont		16. pont	19. pont
18. és 19. pont		19. és 20. pont	22. és 23. pont
20. pont		21. pont	24. pont
21. pont		-	25. pont
22. pont		22. pont	26. pont
23. és 24. pont		-	27. és 28. pont
-		-	29. pont
25. pont		23. pont	30. pont
26–30. pont		-	31–35. pont
		24. pont	36. pont
31. pont		-	37. pont
32. pont		25. pont	38. pont
33–36. pont		-	39–42. pont
37. pont		26. pont	43. pont
		27. pont	
38–40. pont		28–30. pont	44–46. pont
41. és 42. pont		-	-
43. pont		-	47. pont
44. és 45. pont		31. és 32. pont	48. és 49. pont
46. pont		33. pont	-
47. pont		-	
48. pont			-
	1. pont	39. pont	55. pont

	2. pont	34. pont	50. pont
	3. pont	-	-
	4. pont	35. pont	-
		36–38. pont	52–54. pont
			55. pont
		3. cikk (1) és (2) bekezdés	
5. cikk, (1) bekezdés	3. cikk, (1) bekezdés	3. cikk, (3) bekezdés	
	3. cikk, (2) bekezdés	9. cikk, (5) bekezdés	
5. cikk, (2) bekezdés		3. cikk, (4) bekezdés	
5. cikk, (3) bekezdés		36. cikk, (4) bekezdés	
5. cikk, (4) és (5) bekezdés		-	
5. cikk, (6) bekezdés		3. cikk (5) és (6) bekezdés	
5. cikk, (7) bekezdés		-	
6. cikk, (1) bekezdés	3. cikk, (3) bekezdés	4. cikk, (1) bekezdés	
	3. cikk, (4) bekezdés	20. cikk (1), (2), (3) bekezdés	
6. cikk, (2) bekezdés		4. cikk, (2) bekezdés	
6. cikk, (3) bekezdés		4. cikk, (3) bekezdés	
6. cikk, (4) bekezdés		4. cikk, (4) bekezdés	
7. cikk	4. cikk	5. cikk	
8. cikk, (1) bekezdés	5. cikk, (1) bekezdés	6. cikk, (1) bekezdés	
8. cikk, (2) bekezdés	5. cikk, (6) bekezdés	6. cikk, (2) bekezdés	
8. cikk, (3) bekezdés	5. cikk, (7) bekezdés	6. cikk, (3) bekezdés	
9. cikk, (1) bekezdés		7. cikk (1) bekezdés; 7. cikk (2) bekezdés	
9. cikk, (2) bekezdés		7. cikk, (3) bekezdés	
-		7. cikk, (4) bekezdés	
9. cikk, (3) bekezdés		7. cikk, (5) bekezdés	
		8. cikk, (1) bekezdés	
	5. cikk, (2) bekezdés	8. cikk (2) bekezdés, 8. cikk (4) bekezdés	
	5. cikk, (3) bekezdés	8. cikk, (3) bekezdés	
	5. cikk, (4) bekezdés	8. cikk, (5) bekezdés	
	5. cikk, (5) bekezdés	8. cikk, (6) bekezdés	
10. cikk, (1) bekezdés		9. cikk, (1) bekezdés	
10. cikk, (2) bekezdés		9. cikk, (2) bekezdés	
	7. cikk, (1) bekezdés	9. cikk, (3) bekezdés	
	7. cikk, (2) bekezdés	9. cikk, (4) bekezdés	
	7. cikk, (3) bekezdés		

	7. cikk, (4) bekezdés		
11. cikk, (1) bekezdés		13. cikk, (1) bekezdés	
11. cikk, (2) bekezdés		13. cikk, (2) bekezdés	
11. cikk, (3) bekezdés		13. cikk, (3) bekezdés	
11. cikk, (4) bekezdés		13. cikk, (4) bekezdés	
11. cikk, (5) bekezdés		13. cikk, (5) bekezdés	
11. cikk, (6) bekezdés		13. cikk, (6) bekezdés	
11. cikk, (7) bekezdés		13. cikk, (7) bekezdés	
11. cikk, (8) bekezdés		13. cikk, (8) bekezdés	
11. cikk, (9) bekezdés		13. cikk, (9) bekezdés	
12. cikk		14. cikk	
13. cikk, (1) bekezdés		16. cikk, (1) bekezdés	
13. cikk, (2) bekezdés		16. cikk, (2) bekezdés	
13. cikk, (3) bekezdés		16. cikk, (3) bekezdés	
14. cikk, (1) bekezdés		17. cikk, (1) bekezdés	
14. cikk, (2) bekezdés		17. cikk, (2) bekezdés	
14. cikk, (3) bekezdés		17. cikk, (3) bekezdés	
14. cikk, (4) bekezdés		17. cikk, (4) bekezdés	
15. cikk, (1) bekezdés		18. cikk, (1) bekezdés	
15. cikk, (2) bekezdés		18. cikk, (2) bekezdés	
15. cikk, (3) bekezdés		18. cikk, (3) bekezdés	
15. cikk, (4) bekezdés		18. cikk, (4) bekezdés	
15. cikk, (5) bekezdés		18. cikk, (5) bekezdés	
		18. cikk, (6) bekezdés	
16. cikk		15. cikk	
17. cikk, (1) bekezdés		11. cikk, (1) bekezdés	
17. cikk, (2) bekezdés		11. cikk, (2) bekezdés	
17. cikk, (3) bekezdés		11. cikk, (3) bekezdés	
17. cikk, (4) bekezdés		11. cikk, (4) bekezdés	
18. cikk, (1) bekezdés	6. cikk, (1) bekezdés, a) pont	10. cikk, (1) bekezdés	
a) pont	c) pont	a) pont	
b) pont		b) pont	
c) pont		c) pont	
18. cikk, (2) bekezdés	6. cikk, (4) bekezdés	10. cikk, (2) bekezdés	
18. cikk, (3) bekezdés	6. cikk, (4) bekezdés	10. cikk, (3) bekezdés	
18. cikk, (4) bekezdés	6. cikk, (1) bekezdés, b) pont	10. cikk, (4) bekezdés	
18. cikk, (5) bekezdés	6. cikk, (2) bekezdés 6. cikk, (4) bekezdés	10. cikk, (5) bekezdés	
	6. cikk, (3) bekezdés	10. cikk, (6) bekezdés	

18. cikk, (6) bekezdés		10. cikk, (7) bekezdés	
19. cikk, (1) bekezdés		19. cikk, (1) bekezdés	
19. cikk, (2) bekezdés		19. cikk, (2) bekezdés	
19. cikk, (3) bekezdés		19. cikk, (3) bekezdés	
19. cikk, (4) bekezdés		19. cikk, (4) bekezdés	
19. cikk, (5) bekezdés		19. cikk, (5) bekezdés	
19. cikk, (6) bekezdés		22. cikk, (1) bekezdés	
19. cikk, (7) bekezdés		19. cikk, (6) bekezdés, 21. cikk, (2) bekezdés	
19. cikk, (8) bekezdés		19. cikk, (7) bekezdés, 22. cikk, (2) bekezdés	
20. cikk, (1) bekezdés		23. cikk, (1) bekezdés	
20. cikk, (2) bekezdés		23. cikk, (2) bekezdés	
21. cikk		12. cikk	
22. cikk, (1) bekezdés		24. cikk, (1) bekezdés	
22. cikk, (2) bekezdés		24. cikk, (2) bekezdés	
22. cikk, (3) bekezdés		24. cikk, (3) bekezdés	
22. cikk, (4) bekezdés		24. cikk, (4) bekezdés	
22. cikk, (5) bekezdés		24. cikk, (5) bekezdés	
23. cikk, (1) bekezdés		25. cikk, (1) bekezdés	
a) pont		a) pont	
b) pont		b) pont	
c) pont		c) pont	
d) pont		-	
		25. cikk, (2) bekezdés	
23. cikk, (2) bekezdés		25. cikk, (3) bekezdés	
23. cikk, (3) bekezdés		25. cikk, (4) bekezdés	
24. cikk, (1) bekezdés		26. cikk, (1) bekezdés	
24. cikk, (2) bekezdés		26. cikk, (2) bekezdés	
24. cikk, (3) bekezdés		26. cikk, (3) bekezdés	
25. cikk, (1) bekezdés		27. cikk, (1) bekezdés	
25. cikk, (2) bekezdés		27. cikk, (2) bekezdés	
26. cikk, (1) bekezdés		28. cikk, (1) bekezdés	
26. cikk, (2) bekezdés		28. cikk, (2) bekezdés	
27. cikk, (1) bekezdés		29. cikk, (1) bekezdés	
27. cikk, (2) bekezdés		29. cikk, (2) bekezdés	
28. cikk, (1) bekezdés		30. cikk, (1) bekezdés	
28. cikk, (2) bekezdés		30. cikk, (2) bekezdés	
28. cikk, (3) bekezdés		30. cikk, (3) bekezdés	

28. cikk, (4) bekezdés		30. cikk, (4) bekezdés	
28. cikk, (5) bekezdés		30. cikk, (5) bekezdés	
29. cikk, (1) bekezdés		31. cikk, (1) bekezdés	
29. cikk, (2) bekezdés		31. cikk, (2) bekezdés	
29. cikk, (3) bekezdés		31. cikk, (3) bekezdés	
29. cikk, (4) bekezdés		31. cikk, (4) bekezdés	
29. cikk, (5) bekezdés		31. cikk, (5) bekezdés	
29. cikk, (6) bekezdés		-	
		31. cikk, (6) bekezdés	
30. cikk, (1) bekezdés		32. cikk, (1) bekezdés	
30. cikk, (2) bekezdés		32. cikk, (2) bekezdés	
30. cikk, (3) bekezdés		32. cikk, (3) bekezdés	
30. cikk, (4) bekezdés		32. cikk, (4) bekezdés	
31. cikk, (1) bekezdés		33. cikk, (1) bekezdés	
31. cikk, (2) bekezdés		33. cikk, (2) bekezdés	
	8. cikk, (1), (2), (3) bekezdés		
32. cikk, (1) bekezdés	9. cikk, (1) bekezdés	34. cikk, (1) bekezdés	
a) pont		a) pont	
	a) pont	b) pont	
b) pont	b) pont	c) pont	
32. cikk, (2) bekezdés	9. cikk, (2) bekezdés	34. cikk, (2) bekezdés	
32. cikk, (3) bekezdés	9. cikk, (3) bekezdés	34. cikk, (3) bekezdés	
32. cikk, (4) bekezdés	9. cikk, (4) bekezdés	34. cikk, (4) bekezdés	
32. cikk, (5) bekezdés	9. cikk, (5) bekezdés, 9. cikk, (6) bekezdés, 9. cikk, (7) bekezdés	34. cikk, (5) bekezdés	
32. cikk, (6) bekezdés	9. cikk, (8) bekezdés	34. cikk, (6) bekezdés	
33. cikk, (1) bekezdés		36. cikk, (1) bekezdés	
33. cikk, (2) bekezdés		36. cikk, (2) bekezdés	47. cikk, (2) bekezdés
34. cikk	9. cikk, (9) bekezdés	35. cikk	
		37. cikk, (1), (2), (3) bekezdés	
		38. cikk, (1), (2) bekezdés	
	10. cikk	45. cikk (2), (4) bekezdés	
	11. cikk, (1) bekezdés		30. cikk, (1) bekezdés
	11. cikk, (2) bekezdés		30. cikk, (2) bekezdés
	11. cikk, (3) bekezdés		30. cikk, (3) bekezdés
	11. cikk, (4) bekezdés		30. cikk, (4) bekezdés
	11. cikk, (5) bekezdés		30. cikk, (5) bekezdés

	11. cikk, (6) bekezdés		30. cikk, (6) bekezdés
	11. cikk, (7) bekezdés		30. cikk, (7) bekezdés
	12. cikk		30. cikk, (8) bekezdés
	13. cikk		IV. cím, 8. fejezet
35. cikk, (1) bekezdés			31. cikk, (1) bekezdés; 31. cikk, (5) bekezdés
			31. cikk, (2) bekezdés
35. cikk, (2) bekezdés			31. cikk, (3) bekezdés, 31. cikk, (4) bekezdés, 31. cikk, (6) bekezdés
			31. cikk, (7) bekezdés
36. cikk			32. cikk, (1), (2), (3), (4), (5), (6), (7) bekezdés
37. cikk, (1) bekezdés		-	
37. cikk, (2) bekezdés		39. cikk, (1) bekezdés	
37. cikk, (3) bekezdés		39. cikk, (2) bekezdés	
37. cikk, (4) bekezdés		39. cikk, (3) bekezdés	
37. cikk, (5) bekezdés		39. cikk, (4) bekezdés	
38. cikk, (1) bekezdés			4. cikk, (1) bekezdés
38. cikk, (2) bekezdés			4. cikk, (2) bekezdés
38. cikk, (3) bekezdés			-
39. cikk			-
			7. cikk
40. cikk, (1) bekezdés			8. cikk, (1) bekezdés
40. cikk, (2) bekezdés			8. cikk, (2) bekezdés
40. cikk, (3) bekezdés			8. cikk, (3) bekezdés
41. cikk			9. cikk
42. cikk, (1) bekezdés			10. cikk
42. cikk, (2) bekezdés			-
43. cikk, (1) bekezdés			11. cikk, (1) bekezdés
43. cikk, (2) bekezdés			11. cikk, (2) bekezdés
44. cikk, (1) bekezdés			12. cikk, (1) bekezdés
44. cikk, (2) bekezdés			12. cikk, (2) bekezdés
44. cikk, (3) bekezdés			12. cikk, (3) bekezdés
45. cikk			13. cikk
1. pont			1. pont
a) pont			a) pont
b) pont			b) pont
			c) pont
c) pont			d) pont

d) pont			e) pont
			f), g) pont
2. pont			2. pont
a) pont			a) pont
b) pont			b) pont
45. cikk, (3) bekezdés			13. cikk, (3) bekezdés
46. cikk			14. cikk
47. cikk			15. cikk
48. cikk			16. cikk
49. cikk			17. cikk
50. cikk			18. cikk
51. cikk, (1) bekezdés			19. cikk, (1) bekezdés
51. cikk, (2) bekezdés			19. cikk, (2) bekezdés
51. cikk, (3) bekezdés			19. cikk, (3) bekezdés
52. cikk			20. cikk
1. pont			a) pont
a) pont			i. alpont
b) pont			ii. alpont
2. pont			b) pont
a) pont			i. alpont
b) pont			ii. alpont
c) pont			iii. alpont
d) pont			iv. alpont
e) pont			v. alpont
			vi. alpont
f) pont			vii. alpont
g) pont			viii. alpont
3. pont			c) pont
a) pont			i. alpont
			ii. alpont, 1., 2., 3., 4.
b) pont			iii. alpont
c) pont			iv. alpont
			v. alpont
4. pont			d) pont
a) pont			i. alpont
b) pont			ii. alpont
c) pont			iii. alpont
d) pont			iv. alpont

5. pont			e) pont
a) pont			i. alpont
b) pont			ii. alpont
c) pont			iii. alpont
d) pont			iv. alpont
e) pont			v. alpont, vi. alpont
f) pont			vii. alpont
g) pont			viii. alpont
6. pont			f) pont
a) pont			i. alpont
b) pont			ii. alpont
c) pont			iii. alpont
7. pont			g) pont
a) pont			i. alpont
b) pont			ii. alpont
53. cikk			21. cikk
54. cikk, (1) bekezdés			22. cikk, (1) bekezdés
			22. cikk, (2) bekezdés
54. cikk, (2) bekezdés			22. cikk, (3) bekezdés
54. cikk, (3) bekezdés			22. cikk, (4) bekezdés
55. cikk, (1) bekezdés			23. cikk, (1) bekezdés
55. cikk, (2) bekezdés			23. cikk, (2) bekezdés
55. cikk, (3) bekezdés			23. cikk, (3) bekezdés
55. cikk, (4) bekezdés			23. cikk, (4) bekezdés
55. cikk, (5) bekezdés			23. cikk, (5) bekezdés
55. cikk, (6) bekezdés			23. cikk, (6) bekezdés
56. cikk			24. cikk
57. cikk, (1) bekezdés			25. cikk, (1) bekezdés
57. cikk, (2) bekezdés			25. cikk, (2) bekezdés
57. cikk, (3) bekezdés			25. cikk, (3) bekezdés
58. cikk, (1) bekezdés			26. cikk, (1) bekezdés
58. cikk, (2) bekezdés			26. cikk, (2) bekezdés
58. cikk, (3) bekezdés			26. cikk, (3) bekezdés
59. cikk, (1) bekezdés			5. cikk, (1) bekezdés
59. cikk, (2) bekezdés			5. cikk, (2) bekezdés
60. cikk, (1) bekezdés			6. cikk, (1) bekezdés
60. cikk, (2) bekezdés			6. cikk, (2) bekezdés
60. cikk, (3) bekezdés			6. cikk, (3) bekezdés

61. cikk, (1) bekezdés			27. cikk, (1) bekezdés
61. cikk, (2) bekezdés			27. cikk, (2) bekezdés
61. cikk, (3) bekezdés			27. cikk, (3) bekezdés
61. cikk, (4) bekezdés			-
62. cikk, (1) bekezdés			28. cikk, (1) bekezdés
62. cikk, (2) bekezdés			28. cikk, (2) bekezdés
62. cikk, (3) bekezdés			28. cikk, (5) bekezdés
62. cikk, (4) bekezdés			28. cikk, (3) bekezdés
62. cikk, (5) bekezdés			28. cikk, (4) bekezdés
63. cikk, (1) bekezdés			29. cikk, (1) bekezdés
63. cikk, (2) bekezdés			-
63. cikk, (3) bekezdés			29. cikk, (2) bekezdés
			29. cikk, (3) bekezdés
64. cikk, (1) bekezdés			49. cikk, (1) bekezdés
			49. cikk, (2) bekezdés
64. cikk, (2) bekezdés			49. cikk, (3) bekezdés; 49. cikk, (5) bekezdés
			49. cikk, (4) bekezdés
64. cikk, (3) bekezdés			49. cikk, (7) bekezdés
64. cikk, (4) bekezdés			49. cikk, (6) bekezdés
65. cikk, (1) bekezdés			-
65. cikk, (2) bekezdés			-
65. cikk, (3) bekezdés			-
65. cikk, (4) bekezdés			-
65. cikk, (5) bekezdés			-
65. cikk, (6) bekezdés			-
66. cikk, (1) bekezdés			33. cikk, (1) bekezdés
66. cikk, (2) bekezdés és 66. cikk, (4) bekezdés			40. cikk
66. cikk, (3) bekezdés			46. cikk, (2) bekezdés
66. cikk, (5) bekezdés			34. cikk, (1) bekezdés; 34. cikk, (2) bekezdés
67. cikk, (1) bekezdés			33. cikk, (2) bekezdés
67. cikk, (2) bekezdés			47. cikk, (1) bekezdés
67. cikk, (3) bekezdés			41. cikk, (1) bekezdés
67. cikk, (4) bekezdés			34. cikk, (1) bekezdés; 34. cikk, (2) bekezdés
			35–39. cikk
68. cikk, (1) bekezdés			51. cikk, (1) bekezdés
68. cikk, (2) bekezdés			51. cikk, (2) bekezdés

68. cikk, (3) bekezdés			51. cikk, (3) bekezdés
68. cikk, (4) bekezdés			51. cikk, (4) bekezdés
68. cikk, (5) bekezdés			42. cikk, (1) bekezdés
68. cikk, (6) bekezdés			42. cikk, (2) bekezdés
			43. cikk, (1), (2), (3), (4) bekezdés
			44. cikk (1), (2) bekezdés
			45. cikk (1), (2) bekezdés
			46. cikk, (1) bekezdés
			47. cikk, (2) bekezdés
			48. cikk, (1), (2), (3), (4), (5) bekezdés
			50. cikk, (1), (2), (3), (4), (5), (6), (7), (8), (9) bekezdés
69. cikk, (1) bekezdés; 69. cikk, (2) bekezdés			52. cikk
70. cikk, (1) bekezdés			53. cikk, (1) bekezdés
70. cikk, (2) bekezdés			53. cikk, (2) bekezdés
71. cikk, (1) bekezdés			54. cikk, (1) bekezdés
71. cikk, (2) bekezdés			54. cikk, (2) bekezdés
72. cikk, (1) bekezdés			55. cikk, (1) bekezdés
72. cikk, (2) bekezdés			55. cikk, (2) bekezdés
73. cikk, (1) bekezdés			56. cikk, (1) bekezdés; 56. cikk, (3) bekezdés
			56. cikk, (2) bekezdés
73. cikk, (2) bekezdés			56. cikk, (4) bekezdés
73. cikk, (3) bekezdés			56. cikk, (5) bekezdés
			57. cikk, (1), (2), (3), (4), (5), (6) bekezdés
			58. cikk
			59. cikk, (1), (2), (3), (4), (5) bekezdés
74. cikk, (1) bekezdés			60. cikk, (1) bekezdés
74. cikk, (2) bekezdés			60. cikk, (2) bekezdés
			60. cikk, (3) bekezdés
74. cikk, (3) bekezdés			60. cikk, (4) bekezdés
75. cikk, (1) bekezdés			61. cikk, (1) bekezdés
			61. cikk, (2) bekezdés
75. cikk, (2) bekezdés			61. cikk, (3) bekezdés
			61. cikk, (4) bekezdés
76. cikk, (1) bekezdés			62. cikk, (1) bekezdés

76. cikk, (2) bekezdés			62. cikk, (2) bekezdés
76. cikk, (3) bekezdés			62. cikk, (3) bekezdés
76. cikk, (4) bekezdés			62. cikk, (4) bekezdés
77. cikk, (1) bekezdés			63. cikk, (1) bekezdés
77. cikk, (2) bekezdés			63. cikk, (2) bekezdés
78. cikk, (1) bekezdés			64. cikk, (1) bekezdés
78. cikk, (2) bekezdés			64. cikk, (2) bekezdés
			66. cikk, (3) bekezdés
79. cikk, (1) bekezdés			65. cikk, (1) bekezdés
79. cikk, (2) bekezdés			65. cikk, (2) bekezdés
79. cikk, (3) bekezdés			65. cikk, (3) bekezdés
80. cikk, (1) bekezdés			66. cikk, (1) bekezdés
80. cikk, (2) bekezdés			66. cikk, (2) bekezdés
80. cikk, (3) bekezdés			66. cikk, (3) bekezdés
80. cikk, (4) bekezdés			66. cikk, (4) bekezdés
80. cikk, (5) bekezdés			66. cikk, (5) bekezdés
81. cikk, (1) bekezdés			67. cikk, (1) bekezdés
81. cikk, (2) bekezdés			67. cikk, (2) bekezdés
81. cikk, (3) bekezdés			67. cikk, (3) bekezdés
82. cikk, (1) bekezdés			68. cikk, (1) bekezdés
82. cikk, (2) bekezdés			68. cikk, (2) bekezdés
83. cikk, (1) bekezdés			69. cikk, (1) bekezdés
83. cikk, (2) bekezdés			69. cikk, (2) bekezdés
83. cikk, (3) bekezdés			69. cikk, (3) bekezdés
84. cikk			70. cikk
85. cikk			71. cikk
86. cikk			72. cikk
87. cikk, (1) bekezdés			73. cikk, (1) bekezdés
87. cikk, (2) bekezdés			73. cikk, (2) bekezdés
87. cikk, (3) bekezdés			73. cikk, (3) bekezdés
88. cikk, (1) bekezdés			74. cikk, (1) bekezdés
88. cikk, (2) bekezdés			74. cikk, (2) bekezdés
88. cikk, (3) bekezdés			74. cikk, (3) bekezdés
88. cikk, (4) bekezdés			74. cikk, (4) bekezdés
88. cikk, (5) bekezdés			74. cikk, (5) bekezdés
			74. cikk, (6) bekezdés
89. cikk, (1) bekezdés			75. cikk, (1) bekezdés
89. cikk, (2) bekezdés			75. cikk, (2) bekezdés

89. cikk, (3) bekezdés			75. cikk, (3) bekezdés
90. cikk, (1) bekezdés			76. cikk, (1) bekezdés
90. cikk, (2) bekezdés			76. cikk, (2) bekezdés
91. cikk			77. cikk
92. cikk, (1) bekezdés			78. cikk, (1) bekezdés
92. cikk, (2) bekezdés			78. cikk, (2) bekezdés
93. cikk			79. cikk
94. cikk			80. cikk
95. cikk, (1) bekezdés			81. cikk, (1) bekezdés
95. cikk, (2) bekezdés			-
95. cikk, (3) bekezdés			-
95. cikk, (4) bekezdés			-
95. cikk, (5) bekezdés			81. cikk, (2) bekezdés
96. cikk, (1) bekezdés			-
96. cikk, (2) bekezdés			-
96. cikk, (3) bekezdés			-
96. cikk, (4) bekezdés			-
96. cikk, (5) bekezdés			-
96. cikk, (6) bekezdés			82. cikk
			83. cikk, (1), (2), (3), (4), (5), (6) bekezdés
			84. cikk, (1), (2), (3) bekezdés
97. cikk, (1) bekezdés			85. cikk, (1) bekezdés
			85. cikk, (2)–(7) bekezdés
97. cikk, (2) bekezdés			85. cikk, (8) bekezdés; 85. cikk, (9) bekezdés
97. cikk, (3) bekezdés			85. cikk, (10) bekezdés
97. cikk, (4) bekezdés			86. cikk, (1) bekezdés
97. cikk, (5) bekezdés			86. cikk, (2) bekezdés
			86. cikk (3), (4) bekezdés
			87. cikk
			88. cikk, (1), (2), (3) bekezdés
98. cikk, (1) bekezdés			89. cikk, (1) bekezdés
a) pont			a) pont
b) pont			b) pont
c) pont			c) pont
			d) pont
d) pont			e) pont
			f) pont

			g) pont
98. cikk (2), (4) bekezdés			89. cikk, (2) bekezdés
98. cikk, (3) bekezdés			85. cikk, (11) bekezdés
98. cikk, (5) bekezdés			89. cikk, (3) bekezdés
99. cikk, (1) bekezdés			90. cikk, (1) bekezdés
99. cikk, (2) bekezdés			90. cikk, (2) bekezdés
100. cikk, (1) bekezdés			91. cikk, (2) bekezdés
100. cikk, (2) bekezdés			91. cikk, (3) bekezdés
100. cikk, (3) bekezdés			91. cikk, (1) bekezdés
100. cikk (4), (5) bekezdés			
			91. cikk (4), (5) bekezdés
100. cikk, (6) bekezdés			91. cikk, (6) bekezdés
			92. cikk
			93. cikk, (1), (2), (3), (4) bekezdés
101. cikk, (1) bekezdés			94. cikk, (1) bekezdés
101. cikk, (2) bekezdés			94. cikk, (2) bekezdés
101. cikk, (3) bekezdés			94. cikk, (3) bekezdés
101. cikk, (4) bekezdés			94. cikk, (4) bekezdés
102. cikk, (1) bekezdés			95. cikk, (1) bekezdés
102. cikk, (2) bekezdés			95. cikk, (2) bekezdés
103. cikk, (1) bekezdés			96. cikk, (1) bekezdés
			96. cikk, (2), (3), (4) bekezdés
103. cikk, (2) bekezdés			101. cikk, (1), (2), (3), (4) bekezdés
			97. cikk, (1), (2), (3), (4) bekezdés
			98. cikk (1), (2) bekezdés
			99. cikk (1), (2) bekezdés
			100. cikk (1), (2) bekezdés
			102–104. cikk
104. cikk		40. cikk	105. cikk
105. cikk, (1) bekezdés		41. cikk, (1) bekezdés	106. cikk, (1) bekezdés
105. cikk, (2) bekezdés		41. cikk, (2) bekezdés	106. cikk, (2) bekezdés
105. cikk, (3) bekezdés		41. cikk, (3) bekezdés	106. cikk, (3) bekezdés
			106. cikk, (4) bekezdés
105. cikk, (4) bekezdés		41. cikk, (4) bekezdés	106. cikk, (5) bekezdés
105. cikk, (5) bekezdés		41. cikk, (5) bekezdés	106. cikk, (6) bekezdés
106. cikk			-

	14. cikk, (1), (2) bekezdés		
	15. cikk, (1), (2) bekezdés		
107. cikk, (1) bekezdés	16. cikk, (1) bekezdés	42. cikk, (1) bekezdés	
107. cikk, (2) bekezdés		42. cikk, (2) bekezdés	
107. cikk, (3) bekezdés	16. cikk, (2) bekezdés	42. cikk, (3) bekezdés	
			107. cikk
108. cikk	17. cikk	43. cikk	108. cikk
109. cikk, (1) bekezdés		44. cikk, (1) bekezdés	
109. cikk, (2) bekezdés		44. cikk, (2) bekezdés	
109. cikk, (3) bekezdés		44. cikk, (3) bekezdés	
109. cikk, (4) bekezdés		44. cikk, (4) bekezdés	
109. cikk, (5) bekezdés		-	
	18. cikk, (1) bekezdés	45. cikk, (1) bekezdés; 45. cikk, (2) bekezdés	
	18. cikk, (2) bekezdés	45. cikk, (3) bekezdés	
	18. cikk, (3) bekezdés	45. cikk, (4) bekezdés	
	18. cikk, (4) bekezdés	-	
114. cikk	21. cikk	48. cikk	
115. cikk, (1) bekezdés	22. cikk, (1) bekezdés	49. cikk, (1) bekezdés	
115. cikk, (2) bekezdés		49. cikk, (2) bekezdés	
115. cikk, (3) bekezdés	22. cikk, (2) bekezdés	49. cikk, (3) bekezdés	
115. cikk, (4) bekezdés		-	
115. cikk, (5) bekezdés		-	
115. cikk, (6) bekezdés		-	
116. cikk	23. cikk	50. cikk	112. cikk
117. cikk	24. cikk	51. cikk	-
I. melléklet		I. melléklet	I. melléklet
		II. melléklet	II. melléklet
II. melléklet		III. melléklet	III. melléklet